2024/1619

19.6.2024

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2024/1619,

31. mai 2024,

millega muudetakse direktiivi 2013/36/EL seoses järelevalvevolituste, sanktsioonide, kolmandate riikide filiaalide ning keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust ([1]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL ([3]) seoses järelevalvevolituste, sanktsioonide, kolmandate riikide filiaalide ning keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega tehtavate muudatuste eesmärk on edendada pangandusjärelevalve raamistiku ühtlustamist ja lõppkokkuvõttes süvendada panganduse siseturgu. Pädevad asutused peaksid püüdma tagada, et järelevalveraamistikku kohaldatakse kõnealuses direktiivis määratletud finantsinstitutsioonide suhtes proportsionaalselt, ning eelkõige peaks nende eesmärk olema vähendada nii palju kui võimalik nõuete täitmise ja aruandluse kulusid väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide jaoks, võttes nõuetekohaselt arvesse soovitusi, mis on esitatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ([4]) asutatud Euroopa järelevalveasutuse (Euroopa Pangandusjärelevalve) (EBA) 2021. aastal avaldatud aruandes „Study of the cost of compliance with supervisory reporting requirements“ („Järelevalvelise aruandluse nõuete järgimise maksumuse uuring“), mille eesmärk oli vähendada aruandluskulusid keskmiselt 10–20 %.

(2) Pädevad asutused, nende töötajad ja juhtorganite liikmed peaksid olema sõltumatud ja vabad poliitilisest ja majanduslikust mõjust. Huvide konflikti oht kahjustab liidu finantssüsteemi usaldusväärsust ning raskendab integreeritud pangandus- ja kapitaliturgude liidu saavutamist. Direktiivis 2013/36/EL tuleks kehtestada liikmesriikidele üksikasjalikumad sätted, et tagada pädevate asutuste, sealhulgas nende töötajate ja juhtorganite liikmete tegevuse sõltumatus ja objektiivsus. Sellega seoses tuleks kehtestada miinimumnõuded, et vältida huvide konflikte ja piirata nn pöördukse efekti, sätestades eelkõige ooteajad, järelevalve alla kuuluvate üksuste emiteeritud instrumentidega kauplemise keelu ja juhtorganite asjaomastele liikmetele maksimaalse ametiaja. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks koostama pädevatele asutustele huvide konfliktide ärahoidmise suunised, mis põhinevad rahvusvahelistel parimatel tavadel.

(3) Pädevate asutuste töötajatel ja juhtorganite liikmetel, kelle suhtes kohaldatakse ooteaega, peaks olema õigus asjakohasele hüvitisele, mille eesmärk peaks olema korvata neile see, et nad ei saa teatava aja jooksul asuda tööle üksustesse, mille suhtes kõnealuseid ooteajapiiranguid kohaldatakse. Hüvitis peaks olema proportsionaalne asjaomase ooteaja pikkusega ja selle vormi peaks otsustama iga liikmesriik.

(4) Järelevalvet tegevad asutused peaksid oma järelevalvefunktsioonide täitmisel tegutsema täie usaldusväärsusega. Läbipaistvuse suurendamiseks ja kõrgete eetiliste standardite tagamiseks on asjakohane, et pädevate asutuste töötajad ja juhtorganite liikmed esitavad igal aastal huvide deklaratsiooni. Kõnealuses deklaratsioonis tuleks avalikustada teave

([1]) ELT C 248, 30.6.2022, lk 87.
([2]) Euroopa Parlamendi 24. aprilli 2024. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 30. mai 2024. aasta otsus.
([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).
([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

töötaja või juhtorgani liikme finantsinstrumentide osaluste kohta, et vähendada kõnealustest osalustest tekkida võivast huvide konfliktist tulenevaid riske ja võimaldada pädevatel asutustel neid riske asjakohaselt juhtida. Huvide deklaratsioon ei tohiks piirata kohaldatavate riigisiseste õigusnormide kohast nõuet esitada vara deklaratsioon.

(5) Direktiivi 2013/36/EL I lisa punktides 1, 2 ja 6 loetletud põhiliste pangandusteenuste osutamise tingimuseks tuleks seada liidu õiguses sõnaselge ja ühtlustatud tegevusloa nõue, täpsustades, et kolmandas riigis asutatud ettevõtjad, kes soovivad osutada liidus selliseid põhilisi pangandusteenuseid, peaksid asutama liikmesriigis vähemalt filiaali ning et sellisele filiaalile tuleks anda tegevusluba kooskõlas liidu õigusega, välja arvatud juhul, kui ettevõtja soovib osutada liidus pangandusteenuseid tütarettevõtja kaudu.

(6) See ei mõjuta pangandusteenuste tarbimist väljaspool liitu, nagu Maailma Kaubandusorganisatsiooni finantsteenustega seotud kohustuste käsitusleppe kontekstis. Liidus filiaali asutamise nõuet ei tuleks kohaldada pöördpakkumise korral, see tähendab kui klient või vastaspool pöördub kolmandas riigis asutatud ettevõtja poole enda ainuisikulisel algatusel, et saada temalt pangandusteenuseid, sealhulgas nende jätkamiseks, või algselt tellitud teenustega tihedalt seotud pangandusteenuseid. Käesoleva direktiivi ülevõtmisel peaks liikmesriikidel olema võimalik võtta meetmeid, et säilitada klientide kehtivate lepingute alusel omandatud õigused. Selliseid meetmeid tuleks kohaldada üksnes eesmärgiga hõlbustada käesoleva direktiivi rakendamisele üleminekut ning need peaksid olema kitsalt piiritletud, et vältida kõrvalehoidmise juhtumeid. Selle vältimiseks, et kolmandate riikide ettevõtjad hoiavad kõrvale pangandusteenuste piiriülese osutamise suhtes kohaldatavatest normidest, peaks pädevatel asutustel olema võimalik kõnealuste teenuste osutamist jälgida. Liidus filiaali asutamise nõuet ei tohiks kohaldada ka pankade- ja diileritevaheliste tehingute suhtes. Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/65/EL ([5]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 648/2012 ([6]) sätestatud tegevusloa andmise korra kohaldamist, ei tuleks filiaali asutamise nõuet kohaldada ka juhul, kui kolmanda riigi krediidiasutused tegelevad liidus direktiivi 2014/65/EL I lisa A jaos loetletud investeerimisteenuste osutamisega ja seal loetletud investeerimistegevustega ning mis tahes kõrvalteenuste osutamisega, nagu seotud hoiuste vastuvõtmine või krediidi või laenude andmine, mille eesmärk on osutada teenuseid kõnealuse direktiivi alusel, sealhulgas finantsinstrumentidega kauplemise või eravara haldamise teenuste osutamine. Siiski peaks selline erand võtma arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2015/849 ([7]) sätestatud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise normide järgimist.

(7) Pädevatel asutustel peaksid olema vajalikud volitused tunnistada krediidiasutusele antud tegevusluba kehtetuks, kui on kindlaks tehtud, et asjaomane krediidiasutus on maksejõuetu või tõenäoliselt maksejõuetuks jääv, puudub põhjendatud väljavaade, et mis tahes alternatiivsed erasektori meetmed või järelevalvemeetmed võiksid krediidiasutuse maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida, ning kriisilahendusmeede ei ole avalikes huvides vajalik. Sellises olukorras tuleks krediidiasutus kohaldatava riigisisese maksejõuetusmenetluse või mõne muu kõnealuste asutuste jaoks ette nähtud riigisisese õiguse kohase menetluse teel likvideerida, mis tagab tema korrakohase turult väljumise, ning seega peaks ta tegevusloas märgitud tegevuse lõpetama. Maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kindlakstegemise ja tegevusloa kehtetuks tunnistamise vahel ei tohiks siiski olla automaatset seost, nagu muudelgi juhtudel, kui pädeval asutusel on õigus tegevusluba kehtetuks tunnistada. Pädevad asutused peaksid kasutama oma volitusi viisil, mis on proportsionaalne ja milles võetakse arvesse kohaldatavate riigisiseste maksejõuetusmenetluste erijooni, sealhulgas olemasolevaid kohtumenetlusi. Tegevusloa kehtetuks tunnistamise õigust ei tohiks kasutada selleks, et takistada maksejõuetusmenetluse algatamist või sundida seda menetlust lõpetama, näiteks kohtuliku moratooriumi kohaldamist või muid meetmeid, mille tingimuseks on aktiivne tegevusluba.

(8) Pangandusgruppide emaettevõtjatena tegutsevate finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes tuleks jätkuvalt kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/878 ([8]) kehtestatud

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määrus (EL) nr 648/2012 börsiväliste tuletisinstrumentide, kesksete vastaspoolte ja kauplemisteabehoidlate kohta (ELT L 201, 27.7.2012, lk 1).

([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/878, millega muudetakse direktiivi 2013/36/EL seoses vabastatud üksuste, finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate, tasustamise, järelevalvemeetmete ja -volituste ning kapitali säilitamise meetmetega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 253).

kindlaksmääramise ja heakskiitmise mehhanismi. Kõnealune mehhanism võimaldab pädevatel asutustel tuua teatavad finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad oma järelevalve ja järelevalvevolituste otsesesse kohaldamisalasse vastavalt direktiivile 2013/36/EL ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013 ([9]), et tagada nõuete täitmine konsolideeritud alusel. Teatavatel asjaoludel peaks pädevatel asutustel olema kaalutlusõigus vabastada heakskiitmisest finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, mis on asutatud osaluse omamiseks ettevõtjates. Lisaks, et võtta arvesse teatavate pangandusgruppide eripära, peaks konsolideeritud järelevalvet teostaval asutusel olema võimalik lubada jätta heakskiitmisest vabastatud finantsvaldusettevõtjaid või segafinantsvaldusettevõtjaid välja pangandusgrupi konsolideerimisest. Siiski tuleks kõnealuste ettevõtjate pangandusgrupi konsolideerimisest väljajätmise õigust kasutada üksnes erandlikel asjaoludel, kui kõik kohaldatavas õiguses sätestatud tingimused on täidetud, ning selleks peaks asjaomane pangandusgrupp tõendama, et väljajäetav valdusettevõtja ei ole seotud kõnealuse pangandusgrupi juhtimisega ega ole selle osas asjakohane.

(9) Krediidiasutuste järelevalvet tegevatel asutustel peaksid olema kõik oma ülesannete täitmiseks vajalikud volitused, mis hõlmavad järelevalve alla kuuluvate üksuste eri tegevusi. Selleks ja võrdsete tingimuste laiendamiseks peaks järelevalvet tegevatel asutustel olema kõik järelevalvevolitused, millega nad saavad hõlmata olulisi tehinguid, mida järelevalve alla kuuluvad üksused teha võivad. Seetõttu tuleks pädevatele asutustele teada anda, kui järelevalve alla kuuluva üksuse olulised tehingud, sealhulgas kui järelevalve alla kuuluv üksus omandab olulise osaluse finants- või mittefinantssektori ettevõtjas või kui selline üksus on üks oluliste varade ja kohustuste üleandmise osapool või osaleb ühinemises või jagunemises, tekitavad kahtlusi seoses kõnealuse üksuse usaldatavusega või võimaliku rahapesu või terrorismi rahastamisega. Lisaks peaks pädevatel asutustel olema õigus sekkuda oluliste osaluste omandamiste, ühinemiste või jagunemiste korral.

(10) Proportsionaalsuse tagamiseks ja tarbetu halduskoormuse vältimiseks tuleks pädevate asutuste lisavolitusi kohaldada vaid oluliseks peetavate tehingute suhtes. Automaatselt tuleks olulisena käsitada vaid ühinemist või jagunemist hõlmavaid tehinguid, sest ühinemise või jagunemise tulemusena tekkinud uue üksuse usaldatavus võib olla märgatavalt teistsugune kui algselt ühinemises või jagunemises osalenud üksustel. Samuti ei tohiks ühinemist või jagunemist teostavad üksused neid lõpule viia enne, kui on selleks saanud pädevate asutuste heakskiitva arvamuse. Olulisena käsitatava osaluse omandamist peaksid asjaomased pädevad asutused hindama vaikiva nõusoleku menetluse raames.

(11) Tagamaks, et pädevad asutused saavad enne olulise tehingu tegemist sekkuda, tuleks neid sellest eelnevalt teavitada. Sellisele teatele peaks olema lisatud teave, mille alusel pädevad asutused saavad hinnata kavandatud tehingut usaldatavusnõuete ning rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise nõuete täitmise seisukohast. Kõnealune pädevate asutuste poolne hindamine peaks algama kohe pärast sellise kogu nõutud teavet sisaldava teate saamist. Olulise osaluse omandamise korral või juhul, kui kavandatud tehingus osalevad ainult sama konsolideerimisgrupi finantssidusrühmad, peaks see hindamine olema ajaliselt piiratud.

(12) Olulise osaluse omandamise korral peaks pädev asutus saama hindamise tulemusena otsustada olla tehingu vastu. Kui pädev asutus teatava aja jooksul tehingule vastuväiteid ei esita, tuleks lugeda tehing heakskiidetuks.

(13) Krediidiasutuses olulise osaluse omandamisega seotud sätted tuleb viia kooskõlla krediidiasutuse poolt olulise osaluse omandamisele kohalduvate sätetega juhuks, kui sama tehingu korral on vaja mõlemat hindamist. Kui need sätted ei ole nõuetekohaselt kooskõlla viidud, võivad nimetatud sätted viia ebakõladeni pädevate asutuste hindamistegevuses ja lõpuks ka nende tehtud otsustes.

(14) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2017/1132 ([10]) on sätestatud ühinemise ja jagunemise ühtsed reeglid ja kord, eelkõige piiratud vastutusega äriühingute piiriülese ühinemise ja jagunemise puhul. Seetõttu peaks käesolevas direktiivis pädevate asutuste jaoks sätestatud hindamiskord direktiivis (EL) 2017/1132 sätestatud korda täiendama ega tohiks selle ühegi sättega vastuollu minna. Direktiivi (EL) 2017/1132 kohaldamisalasse kuuluvate eelnimetatud piiriüleste ühinemiste ja jagunemiste korral peaks selle hindamine, kas kõik asjaomased tingimused ning kõik ühinemis- või jagunemiseelse tõendi saamiseks vajalikud menetlused ja formaalsused on nõuetekohaselt

([9]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

([10]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1132 äriühinguõiguse teatavate aspektide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 46).

täidetud, sisaldama pädeva asutuse põhjendatud arvamuse esitamist. Seetõttu tuleks põhjendatud arvamus edastada määratud riigiasutusele, kes vastutab direktiivi (EL) 2017/1132 kohase ühinemis- või jagunemiseelse tõendi väljastamise eest.

(15) Mõnel juhul, nt kui tegu on eri liikmesriikides asutatud üksustega, võib tehingutega seoses osutuda vajalikuks saada eri pädevatelt asutustelt mitmeid teateid ja hinnanguid, mistõttu peavad kõnealused asutused tegema tõhusat koostööd. Seepärast on vaja täpsustada koostöökohustusi, eelkõige mis puudutab varajast piiriülest teavitamist, sujuvat teabevahetust, sealhulgas rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise eest vastutavate asutustega, ning hindamisprotsessi koordineerimist.

(16) Euroopa Pangandusjärelevalvele tuleks anda volitused töötada välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, rakenduslike tehniliste standardite eelnõu ja suunised, millega tagada järelevalvealaste lisavolituste asjakohane kasutamine. Eelkõige tuleks kõnealustes regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõudes täpsustada, millist teavet tuleb pädevatele asutustele esitada, millised on hinnatavad elemendid ja milline on nõutav koostöö, kui tegu on rohkem kui ühe pädeva asutusega. Need eri elemendid on väga olulised selleks, et piisavalt ühtne järelevalvemetoodika võimaldaks lisavolitusi käsitlevate sätete tõhusat rakendamist minimaalse võimaliku lisahalduskoormusega.

(17) Kolmandas riigis asutatud ettevõtjate filiaalidele kohaldatakse liikmesriigis pangandusteenuste osutamiseks riigisisest õigust ning direktiiviga 2013/36/EL ühtlustatakse seda vaid väga piiratud määral. Kuigi kolmandate riikide filiaale on liidu pangandusturgudel märkimisväärselt palju ja üha rohkem, kohaldatakse neile praegu vaid väga üldiseid teabe esitamise nõudeid, aga mitte ühtegi liidu tasandi usaldatavusnõuet ega järelevalvealase koostöö korda. Ühise usaldatavusraamistiku täielik puudumine on viinud selleni, et kolmandate riikide filiaalidele kohaldatakse usaldatavuse taseme ja ulatuse seisukohast erinevaid riigisiseseid nõudeid. Peale selle puudub pädevatel asutustel mitmekülgne teave ja vajalikud järelevalvevahendid, millega teha nõuetekohast järelevalvet konkreetsete riskide üle, mida tekitavad kolmandate riikide konsolideerimisgrupid, kes tegutsevad ühes või mitmes liikmesriigis filiaalide ja tütarettevõtjate kaudu. Praegu puudub nende jaoks integreeritud järelevalvekord ning kolmanda riigi konsolideerimisgrupi mingi filiaali järelevalve eest vastutav pädev asutus ei ole kohustatud jagama teavet sama konsolideerimisgrupi teiste filiaalide ja tütarettevõtjate järelevalvet tegevate pädevate asutustega. Selline killustunud regulatiivmaastik tekitab liidu finantsstabiilsuse ja turu usaldusväärsuse seisukohast riske ning sellega tuleks nõuetekohaselt tegeleda kolmandate riikide filiaale käsitleva ühtlustatud õigusraamistiku abil. Selline raamistik peaks sisaldama ühiseid miinimumnõudeid tegevusloa andmise, usaldatavusnõuete, sisejuhtimise, järelevalve ja aruandluse kohta. Nimetatud nõuded peaksid tuginema nõuetele, mida liikmesriigid juba praegu kolmandate riikide filiaalidele oma territooriumil kohaldavad, ja nendes tuleks võtta arvesse sarnaseid või samaväärseid nõudeid, mida kolmandad riigid kohaldavad välismaistele filiaalidele, et tagada ühtsus liikmesriikide vahel ning viia liidus kolmandate riikide filiaalidele kohaldatav õigusraamistik kooskõlla levinud asjaomaste rahvusvaheliste tavadega.

(18) Kolmandate riikide filiaalidele tegevusloa andmisel ja nende üle järelevalve tegemisel peaks pädevatel asutustel olema võimalik oma järelevalvefunktsioone tulemuslikult täita. Selleks peab neil olema juurdepääs asjaomase kolmanda riigi järelevalveasutuste käsutuses olevale kogu vajalikule teabele kolmanda riigi filiaali peaettevõtja kohta ning neil peab olema võimalik tulemuslikult koordineerida oma järelevalvetegevust kolmanda riigi järelevalveasutuste järelevalvetegevusega. Enne kui kolmanda riigi filiaal alustab liikmesriigis tegevust, peaksid pädevad asutused püüdma sõlmida asjaomase kolmanda riigi järelevalveasutusega kokkuleppe koostöö ja teabevahetuse võimaldamiseks. Selline kokkulepe peaks põhinema Euroopa Pangandusjärelevalve poolt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 33 lõike 5 kohaselt välja töötatud näidishalduskokkuleppel. Pädevad asutused peaksid esitama Euroopa Pangandusjärelevalvele teabe selliste kokkulepete kohta. Kui Euroopa Pangandusjärelevalve väljatöötatud mudeli alusel ei ole võimalik halduskokkulepet sõlmida, peaks pädevatel asutustel olema võimalik kasutada oma järelevalvefunktsioonide täitmise tagamiseks muid kokkuleppeid, näiteks kirjavahetust.

(19) Proportsionaalsuse tagamiseks peaksid kolmandate riikide filiaalidele kehtestatavad miinimumnõuded olenema riskist, mida need filiaalid kujutavad endast liidu ja liikmesriikide finantsstabiilsusele ja turu usaldusväärsusele. Kolmandate riikide filiaalid tuleks seega liigitada kas 1. klassi (kui neid loetakse riskantsemaks) või 2. klassi (kui neid peetakse väikeseks ja mittekeerukaks ning endast finantsstabiilsusele märkimisväärset riski mittekujutavaks, kooskõlas määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud väikese ja mittekeeruka finantsinstitutsiooni määratlusega). Kolmandate riikide filiaale, kellel on liikmesriigis raamatupidamises arvele võetud varasid vähemalt 5 miljardi euro väärtuses, tuleks nende suuruse ja keerukuse tõttu käsitada sellise suurema riski allikana, kuna nende maksejõuetus võib märgatavalt kahjustada liikmesriigi pangandusteenuste turgu või pangandussüsteemi. Kolmandate riikide filiaale, kellel on luba võtta vastu jaehoiuseid, tuleks samuti käsitada riskantsemana nende suurusest olenemata, kui selliste jaehoiuste summa ületab teatud künnise, kuivõrd nende maksejõuetus võib mõjutada väga ebasoodsas

olukorras olevaid hoiustajaid ning tuua kaasa usalduse kaotamise liikmesriigi pangandussüsteemi turvalisuse ja usaldusväärsuse vastu ning selle võime vastu kaitsta kodanike sääste. Need mõlemat liiki kolmandate riikide filiaalid tuleks seetõttu liigitada 1. klassi.

(20) Samuti tuleks kolmandate riikide filiaalid liigitada 1. klassi juhul, kui peaettevõtjale kohaldatakse regulatsioone ning nende regulatsioonide järelevalvet ja rakendamist ei käsitata vähemalt samaväärsena direktiivis 2013/36/EL ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatuga, või kui asjaomane kolmas riik on kantud selliste suure riskiga kolmandate riikide loetellu, mille rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise korras on direktiivi (EL) 2015/849 kohaselt strateegilisi puudusi. Nimetatud kolmandate riikide filiaalid kujutavad endast liidus ja nende asutamise liikmesriigis finantsstabiilsusele märkimisväärset riski, sest nende peaettevõtja suhtes kohaldatavas regulatiivses või rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise raamistikus ei võeta piisavalt arvesse liikmesriigis filiaali tegevusega kaasnevaid konkreetseid riske ega suudeta võimaldada nende riskide nõuetekohast järelevalvet, või tulenevalt kolmanda riigi konsolideerimisgrupiga liikmesriigis asuvatele vastaspooltele kaasnevatest riskidest. Et teha kindlaks, kas kolmanda riigi pangandusvaldkonna usaldatavus- ja järelevalvenõuded on liidus kehtivatega samaväärsed või mitte, peaks komisjonil olema võimalik anda Euroopa Pangandusjärelevalvele korraldus teha asjaomase kolmanda riigi pangandusvaldkonna õigusraamistiku kohta määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 33 kohane hindamine ja esitada selle kohta aruanne. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks tagama hindamise korrektsuse ja läbipaistvuse ning selles usaldusväärse metoodika järgimise. Peale selle peaks Euroopa Pangandusjärelevalve konsulteerima ja tegema tihedalt koostööd ka kolmanda riigi järelevalveasutustega ja pangandusvaldkonda reguleerivate valitsusasutustega ning asjakohasel juhul erasektori osalejatega, püüdes kohelda neid osalejaid õiglaselt ning anda neile võimaluse esitada mõistliku aja jooksul dokumente ja seisukohti. Peale selle peaks Euroopa Pangandusjärelevalve tagama, et esitatud aruanne on piisavalt põhjendatud, sisaldab üksikasjalikku kirjeldust selle kohta, mida hinnati, ja see esitatakse mõistliku aja jooksul. Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused võtta vastu otsuseid kolmandate riikide filiaalide pangandusvaldkonna õigusraamistike samaväärsuse kohta. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011 ([11]).

(21) Pädevatel asutustel peaks olema sõnaselge volitus nõuda igal üksikjuhul eraldi, et kolmandate riikide filiaalid taotleksid tegevusluba kooskõlas direktiivi 2013/36/EL III jaotise 1. peatükiga vähemalt siis, kui need filiaalid tegelevad siseturu reegleid rikkudes teistes liikmesriikides asuvate klientide või vastaspooltega, kui nad kujutavad endast märkimisväärset riski liidu või nende asutamise liikmesriigi finantsstabiilsusele või kui kõigi samasse kolmanda riigi konsolideerimisgruppi kuuluvate liidus asuvate kolmanda riigi filiaalide varade kogusumma on vähemalt 40 miljardit eurot või kui kolmanda riigi filiaali varade summa liikmesriigis, kus ta on asutatud, on vähemalt 10 miljardit eurot. Lisaks tuleks pädevatelt asutustelt nõuda, et nad hindaksid, kas kolmanda riigi filiaalid on süsteemselt olulised, kui kõigi samasse kolmanda riigi konsolideerimisgruppi kuuluvate liidus asuvate kolmanda riigi filiaalide varade kogusumma on vähemalt 40 miljardit eurot. Selline vastavate pädevate asutuste poolne hindamine peaks hõlmama kõiki samasse kolmanda riigi konsolideerimisgruppi kuuluvaid kolmanda riigi filiaale, mis on asutatud ühes liikmesriigis või liidus. Hindamisel tuleks konkreetsete kriteeriumide alusel välja selgitada, kas need filiaalid kujutavad endast liidu või selle liikmesriikide finantsstabiilsusele analoogsel tasemel riski kui direktiivi 2013/36/EL ja määruse (EL) nr 575/2013 kohaselt süsteemselt olulisena määratletud ettevõtjad. Kui pädev asutus jõuab järeldusele, et kolmanda riigi filiaal on süsteemselt oluline, peaks ta kehtestama filiaalile finantsstabiilsuse riskide maandamiseks asjakohased nõuded. Selleks peab pädevatel asutustel olema võimalik nõuda, et kolmandate riikide filiaalid taotleksid liikmesriigis või liidus pangandustegevusega jätkamiseks direktiivi 2013/36/EL kohast tütarettevõtjast finantsinstitutsiooni tegevusluba. Peale selle peaks pädevatel asutustel olema võimalik kehtestada muid nõudeid, eelkõige kohustust restruktureerida kolmanda riigi filiaali varad või tegevus liidus nii, et filiaal ei ole enam süsteemselt oluline, või nõuda täiendavate kapitali-, likviidsus-, aruandlus- või avalikustamisnõuete täitmist, kui sellest piisaks finantsstabiilsuse riskide maandamiseks. Pädevatel asutustel peaks olema võimalik mitte kehtestada ühtegi neist nõuetest sellisele kolmanda riigi filiaalile, kes on hinnatud süsteemselt oluliseks, ning sel juhul peaksid nad esitama põhjendatud teate Euroopa Pangandusjärelevalvele ja nende liikmesriikide pädevatele asutustele, kus asjaomane kolmanda riigi konsolideerimisgrupp on asutanud muud kolmanda riigi filiaalid või tütarettevõtjast finantsinstitutsioonid. Kogu liitu hõlmava mõju arvessevõtmiseks peaksid pädevad asutused, kes otsustavad kasutada oma õigust nõuda tütarettevõtjast finantsinstitutsiooni tegevusloa taotlemist, eelnevalt konsulteerima Euroopa Pangandusjärelevalve ja asjaomaste pädevate asutustega.

([11]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

(22) Selleks et edendada järelevalveotsuste järjepidevust seoses kolmanda riigi konsolideerimisgrupiga, millel on filiaalid ja tütarettevõtjad kogu liidus, peaksid pädevad asutused süsteemse olulisuse hindamisel konsulteerima Euroopa Pangandusjärelevalve ja nende liikmesriikide pädevate asutustega, kus asjaomane kolmanda riigi konsolideerimisgrupp on asutanud muud kolmanda riigi filiaalid või tütarettevõtjad, et hinnata finantsstabiilsuse riske, mida asjaomane kolmanda riigi filiaal võib põhjustada muudele liikmesriikidele kui see, kus ta on asutatud.

(23) Pädevad asutused peaksid regulaarselt hindama, kas kolmandate riikide filiaalid täidavad direktiivi 2013/36/EL asjakohaseid nõudeid, ja võtma kõnealuste filiaalide suhtes järelevalvemeetmeid, et tagada või taastada nõuete täitmine. Et hõlbustada kõnealuste nõuete kolmandate riikide filiaalide poolse täitmise tulemuslikku järelevalvet ja saada mitmekülgne ülevaade kolmandate riikide konsolideerimisgruppide tegevusest liidus, tuleks pädevatele asutustele teha kättesaadavaks standardvormidel põhinev ühine järelevalve- ja finantsaruandlus. Euroopa Pangandusjärelevalvele tuleks teha ülesandeks töötada välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, milles asjaomased vormid esitatakse. Lisaks on selle tagamiseks, et liidus kolmandate riikide filiaalide kaudu tegutsevate kolmandate riikide konsolideerimisgruppide kogu tegevuse suhtes kohaldatakse põhjalikku järelevalvet, et ennetada neile konsolideerimisgruppidele liidu õiguse alusel kohaldatavate nõuete täitmisest kõrvalehoidmist ning minimeerida potentsiaalseid riske liidu finantsstabiilsusele, vaja rakendada pädevate asutuste vahel asjakohast koostöökorda. Eelkõige tuleks 1. klassi kuuluvad kolmandate riikide filiaalid lisada liidus tegutsevate kolmandate riikide konsolideerimisgruppide järelevalvekolleegiumide käsitlusalasse. Kui sellist kolleegiumi veel ei eksisteeri, peaksid pädevad asutused moodustama ajutise järelevalvekolleegiumi kõigile samasse konsolideerimisgruppi kuuluvatele 1. klassi kolmanda riigi filiaalidele, kui kõnealune konsolideerimisgrupp tegutseb rohkem kui ühes liikmesriigis.

(24) Liidu raamistikku kolmandate riikide filiaalide jaoks tuleks kohaldada ilma, et see piiraks liikmesriikide kehtivat kaalutlusõigust nõuda üldiselt, et konkreetsete kolmandate riikide ettevõtjad teostaksid nende territooriumil pangandustegevust ainult direktiivi 2013/36/EL III jaotise 1. peatüki kohase tegevusloa saanud tütarettevõtjast finantsinstitutsioonide kaudu. Kõnealune nõue võib puudutada kolmandaid riike, kes kohaldavad pangandusvaldkonna usaldatavus- ja järelevalvenõudeid, mis ei ole liikmesriigi õiguses kehtivatega samaväärsed, või kelle rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise korras on strateegilisi puudusi.

(25) Olenemata kehtivatest ametisaladuse hoidmise normidest tuleks parandada teabevahetust pädevate asutuste ja maksuhaldurite vahel. Teabevahetus peaks igal juhul olema kooskõlas riigisisese õigusega, ja kui teave pärineb teisest liikmesriigist, peaksid asjaomased pädevad asutused jõudma selle avalikustamise osas omavahel kokkuleppele.

(26) On väga oluline, et finantsinstitutsioonid, finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad järgiksid usaldatavusnõudeid, et tagada enda ohutus ja usaldusväärsus ning säilitada finantssüsteemi stabiilsus nii liidus tervikuna kui ka liikmesriikides eraldi. Seega peaks Euroopa Keskpangal (EKP) ja riiklikel pädevatel asutustel olema volitused võtta õigel ajal otsustavaid meetmeid, kui finantsinstitutsioon, finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või tema juhtkond ei järgi usaldatavusnõudeid või järelevalveotsuseid.

(27) Sanktsiooneerimisvolituste valdkonnas võrdsete tingimuste tagamiseks tuleks liikmesriikidelt nõuda mõjusate, proportsionaalsete ja heidutavate halduskaristuste, sunniraha ja muude haldusmeetmete sätestamist juhtudeks, kui rikutakse direktiivi 2013/36/EL ülevõtmiseks kehtestatud riigisiseseid sätteid, määrust (EL) nr 575/2013 või kõnealuste sätete või kõnealuse määruse alusel pädeva asutuse tehtud otsuseid. Sellised halduskaristused, sunniraha ja muud haldusmeetmed peaksid vastama teatavatele miinimumnõuetele, sealhulgas miinimumvolitused, mis tuleb pädevatele asutustele anda, et nad saaksid nimetatud meetmeid kehtestada; kriteeriumid, millega pädevad asutused peaks arvestama nende kohaldamisel; avalikustamisnõuded või halduskaristuste ja sunniraha suurusastmed. Euroopa Pangandusjärelevalvele tuleks teha ülesandeks esitada aruanne pädevate asutuste vahelisest koostööst halduskaristuste, sunniraha ja muude haldusmeetmete kohaldamisel.

(28) Liikmesriikidel peaks olema võimalik määrata halduskaristusi, kui asjaomasele rikkumisele kohaldub ka riigisisene kriminaalõigus. Pädevad asutused peaksid halduskaristuse või muu haldusmeetme liigi ja rahalise halduskaristuse suurusastme üle otsustamisel arvestama varasemate samale füüsilisele või juriidilisele isikule sama rikkumise eest määratud kriminaalkaristustega. Eesmärk on tagada, et sama süülise käitumise alusel algatatud haldus- ja kriminaalmenetluste kumuleerumise korral piirduks karistuslikul eesmärgil määratud halduskaristuste ja teiste haldusmeetmete kogusuurus sellega, mis on asjaomase rikkumise raskusastet arvestades vajalik. Sel eesmärgil peaksid liikmesriigid kehtestama asjakohased mehhanismid tagamaks, et pädevaid asutusi ja kohtuasutusi teavitatakse nõuetekohaselt ja õigeaegselt igast sama füüsilise või juriidilise isiku suhtes algatatud haldus- või kriminaalmenetlusest.

(29) Rahalistel halduskaristustel peaks olema heidutav mõju, et direktiivi 2013/36/EL ülevõtmiseks kehtestatud riigisiseseid sätteid või määrust (EL) nr 575/2013 rikkuv füüsiline või juriidiline isik ei käituks tulevikus samamoodi või sarnaselt. Rahalisi halduskaristusi tuleks juriidilistele isikutele kohaldada ühtselt ning eriti tuleks seda järgida selliste karistuste maksimaalse summa kindlaksmääramisel, milles tuleks arvestada asjaomase ettevõtja kogu aastast netokäivet. Kogu aastane netokäive direktiivi 2013/36/EL tähenduses ei ole praegu siiski ammendav ega piisavalt selge, et tagada võrdsed tingimused rahaliste halduskaristuste kohaldamisel. Selleks et tagada ühtne arvutamine kogu liidus, tuleks direktiivis 2013/36/EL näha ette loetelu elementidest, mida tuleb kogu aastase netokäibe arvutamisel arvesse võtta.

(30) Lisaks rahalistele halduskaristustele peaks pädevatel asutustel olema õigus määrata sunniraha finantsinstitutsioonidele, finantsvaldusettevõtjatele ja segafinantsvaldusettevõtjatele ning nendele juhtimisfunktsiooni täitva juhtorgani liikmetele, kõrgemale juhtkonnale, võtmeisikutele, muudele oluliste riskide võtjatele ja mis tahes muudele füüsilistele isikutele, kelle puhul on kooskõlas riigisisese õigusega tuvastatud, et nad vastutavad direktiivi 2013/36/EL ülevõtmiseks kehtestatud riigisiseste sätete järgimise kohustuse rikkumise eest või neile määrusest (EL) nr 575/2013 tulenevate või kõnealuste sätete või kõnealuse määruse alusel pädeva asutuse poolt tehtud otsusest tulenevate kohustuste rikkumise eest. Liikmesriigid peaksid sätestama sunniraha kohaldamiseks konkreetsed reeglid ja tulemuslikud mehhanismid. Sunniraha tuleks määrata siis, kui rikkumine jätkub. Ilma et see piiraks mõjutatud isikute menetlusõigusi, mis tulenevad kohaldatavast õigusest, sealhulgas nende õigust olla ära kuulatud, peaks pädevatel asutustel olema võimalik määrata sunniraha ilma, et nad peaksid esitama rikkumise toime pannud poolele eelneva taotluse, korralduse või hoiatuse, milles nad nõuavad kohustuste täitmise jätkamist. Kuna sunniraha eesmärk on sundida füüsilist või juriidilist isikut käimasolevat rikkumist lõpetama, ei tohiks sunniraha kohaldamine takistada pädevat asutust määramast hiljem sama rikkumise eest halduskaristusi. Sunniraha peaks olema võimalik määrata kindlal kuupäeval ja hakata kohaldama hilisemal kuupäeval. Kui liikmesriigid ei ole sätestanud teisiti, tuleks sunniraha summa arvutada päevapõhiselt.

(31) Selleks et tagada rikkumise järel kohaldatava meetme võimalikult suur ulatus ja aidata hoida ära edasisi rikkumisi, peaks liikmesriikidel olema võimalik näha ette täiendavaid halduskaristusi ning suuremaid rahalisi halduskaristusi ja sunniraha, olenemata sellest, kas sellistele rikkumistele kohaldatakse riigisisese õiguse alusel halduskaristusi või muid haldusmeetmeid.

(32) Sunniraha määramisel peaks pädev asutus arvestama sunniraha võimaliku mõjuga rikkumise toime pannud füüsilise või juriidilise isiku finantsseisundile ning püüdma vältida olukorda, kus rikkumise toime pannud füüsiline või juriidiline isik muutub sunniraha tõttu maksejõuetuks või tal tekivad tõsised finantsprobleemid või kus sunniraha moodustab füüsilise isiku aastasest sissetulekust või juriidilise isiku kogu aastasest netokäibest ebaproportsionaalse protsendi. Pädevad asutused peaksid samuti tagama, et sunniraha kohaldatakse juhtorgani liikmete, kõrgema juhtkonna, võtmeisikute, muude oluliste riskide võtjate ja mis tahes muude füüsiliste isikute suhtes, kelle puhul on tuvastatud, et nad on rikkumise eest kas individuaalselt või kollektiivselt otseselt vastutavad.

(33) Erandlikel asjaoludel, kui liikmesriigi õigussüsteemis ei ole käesolevas direktiivis sätestatud halduskaristuste määramine lubatud, peaks olema võimalik halduskaristusi käsitlevaid norme erandkorras kohaldada nii, et karistuse algatab pädev asutus ja selle määrab õigusasutus. Siiski peavad sellised liikmesriigid tagama, et kõnealuste normide ja karistuste kohaldamise mõju on pädevate asutuste määratud halduskaristustega samaväärne. Kehtestatud karistused peaksid seetõttu olema mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

(34) Selleks et näha direktiivi 2013/36/EL ülevõtmiseks kehtestatud riigisiseste sätete ja määruse (EL) nr 575/2013 rikkumise eest ette asjakohased karistused, tuleks täiendada nende rikkumiste loetelu, mille korral kohaldatakse halduskaristusi, sunniraha ja muid haldusmeetmeid. Seetõttu tuleks muuta direktiivis 2013/36/EL esitatud rikkumiste loetelu.

(35) Pärast seda, kui 1. jaanuaril 2018 kehtestati rahvusvaheline finantsaruandlusstandard 9 (IFRS 9), mõjutab eeldatava krediidikahju arvutuste tulemus, mis on saadud mudeli meetodiga, otseselt finantsinstitutsioonide omavahendite ja regulatiivsete määrade nõuet. Samasuguse mudeli meetodiga arvutatakse eeldatav krediidikahju ka siis, kui finantsinstitutsioon kohaldab riigisisest raamatupidamisraamistikku. Seetõttu on oluline, et pädevatel asutustel ja Euroopa Pangandusjärelevalvel oleks selge ülevaade sellest, kuidas need arvutused mõjutavad riskiga kaalutud vara väärtuste vahemikku ja sarnaste riskipositsioonide korral tekkivaid omavahendite nõudeid. Selleks peaks võrdlusanalüüs hõlmama ka kõnealust mudeli meetodit. Kuna finantsinstitutsioonid, kes arvutavad omavahendite nõudeid krediidiriski standardmeetodi kohaselt, võivad kasutada ka mudeleid eeldatava krediidikahju arvutamiseks

IFRS 9 raamistikus, tuleks võrdlusanalüüsi kaasata proportsionaalsuse põhimõtet arvestades ka need finantsinstitutsioonid.

(36) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/876 ([12]) muudeti määrust (EL) nr 575/2013, kehtestades läbivaadatud tururiskiraamistiku, mille oli koostanud Baseli pangajärelevalve komitee. Kõnealuse uue raamistiku osaks olev alternatiivne standardmeetod lubab finantsinstitutsioonidel teatavaid riskiga kaalutud varade ja tururiski omavahendite nõuete arvutamisel kasutatavaid parameetreid mudeldada. Seetõttu on oluline, et pädevatel asutustel ja Euroopa Pangandusjärelevalvel oleks selge ülevaade riskiga kaalutud varade väärtuste vahemikust ja omavahendite nõuetest sarnaste riskipositsioonide korral mitte ainult alternatiivse sisemudeli meetodi kasutamisel, vaid ka alternatiivse standardmeetodi kasutamisel. Selle tulemusel peaks tururiski võrdlusanalüüs hõlmama nii läbivaadatud standardmeetodit kui ka sisemudeli meetodit, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet.

(37) Üleilmne üleminek kestlikule majandusele, nagu on sätestatud 12. detsembril 2015. aastal ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni alusel vastu võetud Pariisi kokkuleppes ([13]) (edaspidi „Pariisi kokkulepe“) ja ÜRO kestliku arengu tegevuskavas aastani 2030, vajab põhjalikku sotsiaal-majanduslikku ümberkorraldamist ning oleneb sellest, kas avalikust ja erasektorist suudetakse kaasata märkimisväärseid rahalisi vahendeid. Euroopa roheline kokkulepe, mille komisjon esitas oma 11. detsembri 2019. aasta teatises, kohustab liitu muutuma 2050. aastaks kliimaneutraalseks. Finantssüsteemil on tähtis roll selle ülemineku toetamisel, mis on seotud mitte ainult tekkivate võimaluste ärakasutamise ja toetamisega, vaid ka võimalike üleminekust tulenevate riskide nõuetekohase juhtimisega. Kuna need riskid võivad mõjutada nii üksikute finantsinstitutsioonide kui ka finantssüsteemi kui terviku stabiilsust, on vaja tõhustatud regulatiivset usaldatavusraamistikku, milles võetakse seonduvaid riske paremini arvesse.

(38) Sellise kestlikule, kliimaneutraalsele ringmajandusele ülemineku enneolematu ulatus mõjutab finantssüsteemi suurel määral. Keskpankade ja järelevalvet tegevate asutuste võrgustik finantssüsteemi keskkonnasäästlikumaks muutmiseks möönis 2018. aastal, et kliimaga seotud riskid on üks finantsriskide allikaid. Komisjoni 6. juuli 2021. aasta teatises „Kestlikule majandusele ülemineku rahastamise strateegia“ (edaspidi „uuendatud kestliku rahanduse strateegia“) on rõhutatud, et keskkonna-, sotsiaalsed ja juhtimisriskid ning kliimamuutuste füüsilisest mõjust, elurikkuse kadumisest ja eriti ökosüsteemide seisundi üldisest halvenemisest tulenevad riskid on liidu majandusele ja finantssüsteemi stabiilsusele enneolematu probleem. Neil riskidel on oma spetsiifilisus: need on suunatud tulevikku ning neil on lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis erinev mõju. Kliimaga seotud ja muude keskkonnariskide, näiteks keskkonnaseisundi halvenemisest ja elurikkuse kadumisest tulenevate riskide spetsiifilisus nii üleminekuga seotud kui ka füüsiliste riskide osas nõuab eelkõige nende riskide pikaajalist juhtimist vähemalt kümne aasta jooksul.

(39) Kestlikule, kliimaneutraalsele ringmajandusele ülemineku pikaajalisus ja põhjalikkus tähendab märkimisväärseid muutusi finantsinstitutsioonide ärimudelites. Et saavutada eesmärk viia liidu majanduse kasvuhoonegaaside netoheide 2050. aastaks nulli, hoides samas kaasuvad riskid kontrolli all, on vaja finantssektorit ja eelkõige krediidiasutusi piisavalt kohandada. Sellepärast peaks pädevatel asutustel olema võimalik kõnealust kohandamisprotsessi hinnata ja sekkuda, kui finantsinstitutsioonid juhivad kliimariske või keskkonnaseisundi halvenemisest ja elurikkuse kadumisest tulenevaid riske nii, et see seab ohtu individuaalsete finantsinstitutsioonide stabiilsuse või finantsstabiilsuse üldiselt. Pädevad asutused peaksid samuti jälgima riske ning neil peaks olema volitused tegutseda, kui esineb riske, mis tulenevad üleminekusuundumustest selliste liidu ja liikmesriikide asjaomaste regulatiivsete eesmärkide kontekstis, mis on seotud keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisteguritega, nagu on sätestatud näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2021/1119, ([14]) komisjoni 14. juuli 2021. aasta teatises „Eesmärk 55: ELi 2030. aasta kliimaeesmärgi saavutamine teel kliimaneutraalsuseni“ (pakett „Eesmärk 55“) ja Kunmingi-Montréali üleilmses elurikkuse raamistikus, mis võeti vastu 19. detsembril 2022 ÜRO bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osaliste konverentsil, ning kui see on asjakohane rahvusvaheliselt tegutsevate finantsinstitutsioonide puhul, siis selliste kolmandate riikide õiguslike ja regulatiivsete eesmärkide kontekstis, mis põhjustavad riske nende

([12]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta määrus (EL) 2019/876, millega muudetakse määrust (EL) nr 575/2013 seoses finantsvõimenduse määra, stabiilse netorahastamise kordaja, omavahendite ja kõlblike kohustuste nõuete, vastaspoole krediidiriski, tururiski, kesksetes vastaspooltes olevate positsioonide, ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjates olevate riskipositsioonide, riskide kontsentreerumise, aruandlus- ja avalikustamisnõuetega ning millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 150, 7.6.2019, lk 1).

([13]) ELT L 282, 19.10.2016, lk 4.

([14]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/1119, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 401/2009 ja (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimamäärus) (ELT L 243, 9.7.2021, lk 1).

ärimudelitele ja -strateegiatele või finantsstabiilsusele. Samuti peaks pädevatel asutustel olema õigus tugevdada finantsinstitutsioonide usaldatavuskavade eesmärke, meetmeid ja tegevusi, kui neid peetakse ebapiisavaks keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide käsitlemiseks lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis ning need võivad sellega seoses kujutada endast olulisi riske kõnealuste institutsioonide maksevõimele. Kliimariske ja laiemalt keskkonnariske tuleks vaadelda koos sotsiaalsete ja juhtimisriskidega ühe riskikategooria all, et neid sageli omavahel seotud tegureid mitmekülgselt ja koordineeritult arvesse võtta. Keskkonna-, sotsiaalsed ja juhtimisriskid on kestlikkuse kontseptsiooniga tihedalt seotud, sest keskkonna-, sotsiaalsed ja juhtimistegurid on kestlikkuse kolm põhisammast.

(40) Et säilitada piisav vastupanuvõime keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimistegurite negatiivsele mõjule, peavad liidus asutatud finantsinstitutsioonid suutma keskkonna-, sotsiaalseid ja juhtimisriske süsteemselt tuvastada, mõõta ja juhtida ning nende järelevalvet tegevatelt asutustelt tuleks nõuda kõnealuste riskide hindamist nii konkreetse finantsinstitutsiooni kui ka süsteemsel tasandil, seades prioriteediks keskkonnategurid ning jätkates hindamise metoodika ja tööriistade arenedes teiste kestlikkusteguritega. Finantsinstitutsioonidelt tuleks nõuda, et nad hindaksid oma portfellide kooskõla liidu eesmärgiga saada 2050. aastaks kliimaneutraalseks ning eesmärgiga hoida ära keskkonnaseisundi halvenemine ja elurikkuse kadumine. Finantsinstitutsioonidel peaks olema kohustus kehtestada konkreetsed kavad, et käsitleda finantsriske, mis tulenevad lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis keskkonna-, sotsiaalsetest ja juhtimisteguritest, sealhulgas üleminekusuundumustest liidu ja liikmesriikide asjaomaste regulatiivsete eesmärkide kontekstis, nagu on sätestatud näiteks Pariisi kokkuleppes, määruses (EL) 2021/1119, paketis „Eesmärk 55“ ja Kunmingi-Montréali üleilmses elurikkuse raamistikus, ning kui see on asjakohane rahvusvaheliselt tegutsevate finantsinstitutsioonide puhul, siis kolmandate riikide õiguslike ja regulatiivsete eesmärkide kontekstis. Finantsinstitutsioonidelt tuleks nõuda, et nad kehtestaksid usaldusväärse juhtimiskorra, keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide juhtimise sisekorra ning juhtorgani heakskiidetud strateegiad, milles arvestatakse keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimistegurite mitte ainult praegust, vaid ka tulevast mõju. Finantsinstitutsioonide juhtorganite kollektiivsed teadmised ja teadlikkus keskkonna-, sotsiaalsetest ja juhtimisteguritest ning sisemine kapitali eraldamine keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega tegelemiseks on samuti väga tähtsad, et tugevdada vastupanuvõimet nende riskide negatiivsele mõjule. Keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide eripära tähendab seda, et arusaam, mõõdikud ja juhtimistavad võivad eri finantsinstitutsioonides olla väga erinevad. Selleks et tagada ühtlustumine kogu liidus ning ühetaoline arusaam keskkonna-, sotsiaalsetest ja juhtimisriskidest, tuleks usaldatavusnõudeid käsitlevas õigusraamistikus kehtestada nende riskide hindamiseks asjakohased määratlused ja miinimumnõuded. Kõnealuse eesmärgi saavutamiseks tuleks direktiivis 2013/36/EL kehtestada määratlused ning Euroopa Pangandusjärelevalvele tuleks anda volitused määrata kindlaks minimaalne kogum võrdlusmeetodeid finantsinstitutsioonide finantsstabiilsusele keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide poolt avalduva mõju hindamiseks, seades prioriteediks keskkonnategurite mõju. Kuna keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide tulevikku suunatud laadi tõttu on stsenaariumianalüüs ja stressitestid koos nende riskide maandamise kavadega eriti informatiivsed hindamistööriistad, peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel olema ka volitused töötada välja ühtsed kriteeriumid selliste riskide maandamise kavade sisu ning stsenaariumide koostamise ja stressitestide metoodika kohaldamise jaoks. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks võtma oma stsenaariumide puhul aluseks kättesaadavad teaduslikud tõendid, tuginedes keskpankade ja järelevalvet tegevate asutuste finantssüsteemi keskkonnasäästlikumaks muutmise võrgustiku tööle ja komisjoni jõupingutustele tugevdada koostööd kõigi asjaomaste avaliku sektori asutuste vahel eesmärgiga töötada välja ühine metoodikabaas, nagu on kirjeldatud uuendatud kestliku rahanduse strateegias. Keskkonnaga seotud riskid, sealhulgas kliimariskid ning keskkonnaseisundi halvenemisest ja elurikkuse kadumisest tulenevad riskid, peaksid olema kõige tähtsamal kohal, kuna need on kiireloomulised ning stsenaariumianalüüs ja stressitestid on nende hindamiseks eriti tähtsad.

(41) Liidu ettevõtjate ja kodumajapidamiste oluliste rahastajatena on finantsinstitutsioonidel oluline roll kestliku arengu edendamisel kogu liidus. Selleks et liit täidaks oma üldise eesmärgi saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsus, nagu on sätestatud määruses (EL) 2021/1119, peavad finantsinstitutsioonid lõimima oma poliitikasse ja tegevusse kestliku arengu edendamise rolli. Selle lõimimisprotsessi elluviimiseks tuleb finantsinstitutsioonide ärimudeleid ja -strateegiaid testida liidu asjakohaste kestliku majanduse saavutamise regulatiivsete eesmärkide suhtes, sealhulgas näiteks kliimamuutusi käsitleva Euroopa teadusnõukogu poolt ette nähtud meetmete suhtes, et teha kindlaks vastuoludest tulenevad keskkonna-, sotsiaalsed ja juhtimisriskid. Kui finantsinstitutsioonid avalikustavad oma kestlikkuseesmärgid ja -kohustused muude kohustuslike või vabatahtlike kestlikkusraamistike, näiteks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL ([15]) alusel, peaksid need eesmärgid ja kohustused olema kooskõlas konkreetsete kavadega, mille eesmärk on käsitleda keskkonna-, sotsiaalseid ja juhtimisriske, millega nad lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis silmitsi seisavad. Pädevad asutused peaksid oma asjakohase järelevalvetegevuse käigus hindama, mil määral seisavad finantsinstitutsioonid silmitsi keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega ning millised on nendega seotud juhtimispõhimõtted ja operatiivmeetmed, mis kajastuvad nende usaldatavuskavades

([15]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

sätestatud sihtides ja vahe-eesmärkides, mis on kooskõlas nende kestlikkuskohustustega, mille nad on avalikustanud 2050. aastaks kliimaneutraalsuse saavutamisega seotud kohandumise kontekstis. Selleks et edendada usaldusväärset ja tulemuslikku riskijärelevalvet ning nende pikaajalise kestlikkusstrateegiaga kooskõlas olevat juhtimiskäitumist, peaks finantsinstitutsioonide riskivalmidus seoses keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega olema nende tasustamispoliitika ja -tavade lahutamatu osa.

(42) Keskkonna-, sotsiaalsetel ja juhtimisriskidel võib olla kaugeleulatuv mõju nii konkreetsete finantsinstitutsioonide kui ka kogu finantssüsteemi stabiilsusele. Seetõttu peaksid pädevad asutused võtma neid riske järjepidevalt arvesse oma asjaomases järelevalvetegevuses, sealhulgas nende riskide järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessis ning nende riskide stressitestimisel. Komisjon on Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2021/240 ([16]) loodud tehnilise toe instrumendi kaudu toetanud riiklikke pädevaid asutusi stressitestide metoodika väljatöötamisel ja rakendamisel ning jätkab sellega seoses tehnilise toe pakkumist. Keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide jaoks mõeldud stressitestide metoodikat on seni kasutatud siiski peamiselt uurimistegevuse eesmärgil. Et lisada keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide stressitestimine kindlalt ja ühtselt järelevalvesse, peaksid Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ([17]) asutatud Euroopa järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA)) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 ([18]) asutatud Euroopa järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA)) koostama üheskoos suunised, et tagada keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide stressitestimiseks põhimõtteühtsed kaalutlused ja ühine metoodika. Selliste riskide stressitestimisel tuleks alustada kliima- ja keskkonnaga seotud teguritest, ning kui ajapikku saab kättesaadavaks rohkem keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega seotud andmeid ja meetodeid, mille abil töötada välja uusi tööriistu nende poolt finantsriskidele avaldatava kvantitatiivse mõju hindamiseks, peaksid pädevad asutused hakkama finantsinstitutsioonide adekvaatsushindamises hindama selliste riskide mõju üha enam. Et tagada järelevalvetavade ühtlustumine, peaks Euroopa Pangandusjärelevalve välja andma suunised keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide ühetaolise kaasamise kohta järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi.

(43) Eri liiki süsteemsete riskide, sealhulgas kliimamuutustega seotud süsteemsete riskide maandamiseks saab juba kasutada direktiivi 2013/36/EL sätteid süsteemse riski puhvri raamistiku kohta. Kui finantsinstitutsiooni pädevad asutused või määratud asutused leiavad, et kliimamuutustega seotud riskidel võivad olla finantssüsteemile ja liikmesriikide reaalmajandusele tõsised negatiivsed tagajärjed, peaksid nad võtma kasutusele süsteemse riski puhvri määra, mida võiks kohaldada ka teatavate riskipositsioonide kogumite või allkogumite suhtes, näiteks nende suhtes, mille puhul esineb kliimamuutustega seotud füüsilisi ja üleminekuriske, kui sellise määra kasutuselevõtmine on nende arvates kõnealuste riskide maandamiseks tulemuslik ja proportsionaalne.

(44) Krüptovaraturud on viimastel aastatel kiiresti kasvanud. Selleks et käsitleda finantsinstitutsioonide võimalikke riske, mis tulenevad nende krüptovaraga seotud riskipositsioonidest, mis ei ole piisavalt kaetud kehtiva usaldatavusraamistikuga, töötas Baseli pangajärelevalve komitee välja krüptovara riskipositsioonide usaldatavusnõuete kohase käsitlemise standardi. Osa sellest standardist puudutab finantsinstitutsioonide riskijuhtimist ning finantsinstitutsioonide suhtes järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi kohaldamist. Finantsinstitutsioonidelt, kellel on krüptovaraga seotud otseseid või kaudseid riskipositsioone, või finantsinstitutsioonidelt, kes osutavad mis tahes vormis krüptovara puhul seotud teenuseid, tuleks nõuda riskijuhtimispõhimõtete, -protsesside ja -tavade olemasolu, et asjakohaselt juhtida nende krüptovaraga seotud riskipositsioonidest tulenevaid riske. Eelkõige peaksid finantsinstitutsioonid oma riskijuhtimistegevuses arvesse võtma krüptovaratehnoloogia riske, üldisi info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (IKT) ja küberriske, õiguslikke riske, rahapesu ja terrorismi rahastamise riske ning väärtuse hindamise riske. Pädevatel asutustel peaks olema võimalik võtta vajalikke järelevalvemeetmeid, kui finantsinstitutsiooni riskijuhtimistavasid peetakse ebapiisavaks.

(45) Juhtorgani liikmete sobivuse hindamise eesmärk on tagada nende ülesannete täitmiseks sobiv kvalifikatsioon ja hea maine. Usaldusväärse sobivuse ja nõuetele vastavuse raamistiku olemasolu juhtorgani liikmete ja võtmeisikute sobivuse hindamiseks on määrava tähtsusega tegur finantsinstitutsioonide asjakohase juhtimise ja sobiva riskijuhtimise tagamisel. Praeguste normidega ei tagata, et ametisse nimetav finantsinstitutsioon hindab juhtorgani liikmete sobivust õigeaegselt. Lisaks puuduvad praegu normid võtmeisikute sobivuse hindamiseks. Peale selle peavad

([16]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. veebruari 2021. aasta määrus (EL) 2021/240, millega luuakse tehnilise toe instrument (ELT L 57, 18.2.2021, lk 1).

([17]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

([18]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

piiriülesed finantsinstitutsioonid toime tulema paljude erinevate riiklike normide ja protsessidega, mis vähendab kehtiva raamistiku tõhusust. Liidus sobivushindamisel märkimisväärselt erinevate nõuete kohaldamine on pangandusliiduga seoses eriti oluline probleem. Sellepärast on vaja sätestada liidu tasandi normid, millega seada sisse ühtsem ja prognoositavam sobivuse ja nõuetele vastavuse raamistik. See soodustab järelevalvealast ühtlust, võimaldab pädevatel asutustel üksteist enam usaldada ning annab finantsinstitutsioonidele suurema õiguskindluse. Sobivuse ja nõuetele vastavuse hindamine on oluline järelevalveelement koos muude mehhanismidega, nagu järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsess ning tasustamisreeglid, mis koos tagavad finantsinstitutsioonide usaldusväärse juhtimise.

(46) Selleks et tagada usaldusväärne juhtimine, toetada sõltumatute arvamuste ja kriitiliste seisukohtade esitamist ning esindada erinevaid seisukohti ja kogemusi, peaksid juhtorganid olema piisavalt mitmekülgsed vanuse, soo, geograafilise päritolu ning haridus- ja ametialase tausta poolest. Sooline tasakaal on eriti oluline, et tagada elanikkonna asjakohane esindatus, ning seda tuleks edendada.

(47) Kuna finantsinstitutsioonidel, finantsvaldusettevõtjatel ja segafinantsvaldusettevõtjatel lasub peamine juhtorgani iga liikme sobivuse hindamise kohustus, peaksid nad esmase sobivuse hindamise läbi viima enne uue liikme ametisse asumist, välja arvatud teatavad erandid, millele järgneb pädevate asutuste poolne kontroll. Kõnealused üksused peaksid hoidma juhtorgani liikmete sobivuse kohta käiva teabe ajakohase. Nad peaksid edastama selle teabe pädevale asutusele. Niipea kui ilmnevad uued faktid või muud juhtorgani liikmete sobivust mõjutada võivad asjaolud, peaksid kõnealused üksused teavitama sellest põhjendamatu viivituseta pädevaid asutusi. Kõnealused üksused peaksid võtma vajalikud meetmed, kui nad leiavad, et juhtorgani liige või tulevane liige ei vasta sobivusnõuetele. Samu nõudeid tuleks kohaldada ka võtmeisikute suhtes.

(48) Üksustele õiguskindluse ja prognoositavuse tagamiseks on vaja kehtestada pädevate asutuste jaoks suurte finantsinstitutsioonide juhtorganite liikmete ja võtmeisikute sobivuse kontrollimise menetlusnormid. Sellised menetlusnormid peaksid võimaldama pädevatel asutustel vajaduse korral nõuda mis tahes lisateavet, sealhulgas dokumentide, vestluste ja ärakuulamiste kaudu. Teave ja dokumendid, mis on vajalikud pädevate asutuste poolt teostatavaks sobivuse hindamiseks, sealhulgas seoses sobivustaotlusega, mille suured finantsinstitutsioonid peavad esitama juhtimisfunktsiooni täitva juhtorgani liikmete või järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani esimehe osas enne seda, kui tulevane liige asub ametisse (edaspidi „eelnev sobivustaotlus“), tuleks teha pädevatele asutustele kättesaadavaks pädevate asutuste määratud viisil. Pädevad asutused peaksid hindama liikme sobivust uuesti, kui asjakohane teave kõnealuse liikme sobivuse kohta on muutunud.Pädevatelt asutustelt ei peaks nõudma juhtorgani liikmete sobivuse uuesti hindamist, kui kõnealuste liikmete mandaati pikendatakse, v.a juhul, kui pädevatele asutustele teada olev teave on muutunud ja see võib mõjutada asjaomase liikme sobivust. Pädevatel asutustel peaks olema õigus võtta vajalikke meetmeid, kui nad leiavad, et sobivusnõuded ei ole täidetud. Pädevatel asutustel peaks olema võimalik nõuda direktiivi (EL) 2015/849 kohaselt rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalve eest vastutavalt asutuselt, et ta tutvuks riskitundlikult juhtorgani liikmeid käsitleva asjakohase teabega, ning taotleda juurdepääsu rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise kesksele andmebaasile.

(49) Riskide tõttu, mida kujutavad endast suured finantsinstitutsioonid ja mis tulenevad eelkõige võimalikust ülekanduvast mõjust, tuleks selliste liikmesriikide pädevaid asutusi, kus järelevalvet tegeva asutuse poolne sobivushindamine tehakse pärast seda, kui liige on kooskõlas riigisisese õigusega juhtorganis ametisse asunud, teavitada põhjendamatu viivituseta niipea, kui on olemas selge kavatsus nimetada ametisse juhtimisfunktsiooni täitva juhtorgani liige või järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani esimees. Suured finantsinstitutsioonid peaksid igal juhul tagama, et pädevad asutused saavad *ex ante* sobivustaotluse hiljemalt 30 tööpäeva enne tulevase liikme ametisse asumist. Eelnevale sobivustaotlusele tuleks lisada kõik hindamiseks vajalikud asjakohased dokumendid ja teave, olenemata sellest, kas pädeva asutuse sobivushindamine on lõpule viidud enne või pärast isiku ametisse asumist. Kui hiljem saavad kättesaadavaks karistusregistri andmed või muud riigisisese õiguse alusel nõutavad või pädevate asutuste loetletud dokumendid, peaksid pädevad asutused saama ka need dokumendid ja teabe põhjendamatu viivituseta. Eelnev sobivustaotlus peaks võimaldama pädevatel asutustel alustada analüüsi ja võtta hindamise raames meetmeid. Sellised meetmed võivad hõlmata tulevase liikme ametisse asumise takistamist seni, kuni pädev asutus ei saa piisavalt teavet, või tõhustatud dialoogi alustamist, kui pädeval asutusel on kahtlusi tulevase liikme sobivuse osas, eesmärgiga tagada, et tulevane liige on ametisse asumisel sobiv või muutub sobivaks. Euroopa Pangandusjärelevalve peaks andma välja suunised pädeva asutuse ja suure finantsinstitutsiooni vahelise sihipärase ja põhjaliku dialoogi üksikasjade kohta, et kõrvaldada koostöö vaimus võimalikud takistused seoses tulevase liikme sobivusega. Eelnev

sobivustaotlus peaks võimaldama pädevatel asutustel alustada suurte finantsinstitutsioonidega varajast dialoogi juhtimisfunktsiooni täitva juhtorgani liikmete või järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani esimehe sobivuse üle enne nende ametisse asumist. Eelnev sobivustaotlus ei tohiks siiski piirata finantsinstitutsiooni eesõigusi ja vastutust juhtorgani liikmete sobivuse tagamisel ega pädevate asutuste tehtavaid järelhindamisi, kui see on riigisisese õiguse kohaselt lubatud.

(50) Lisaks peaksid pädevad asutused suurte finantsinstitutsioonide puhul igakülgselt kaaluma sobivushindamise lõpuleviimiseks maksimaalse ajavahemiku kehtestamist, vähemalt seoses juhtorgani liikmete ning sisekontrollifunktsioonide juhi ja finantsjuhi ametisse nimetamisega sellistes finantsinstitutsioonides. Seda maksimaalset ajavahemikku peaks olema võimalik asjakohasel juhul pikendada.

(51) Juhtorgani liikmete sobivuse hindamine ei tohiks piirata sellise riigisisese õiguse kohaldamist, mis käsitleb töötajate esindatust juhtorganis ja järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani liikmete ametisse nimetamist piirkondlikul või kohalikul tasandil valitud organite poolt. Sellistel juhtudel tuleks kehtestada asjakohased kaitsemeetmed, et tagada nende juhtorgani liikmete sobivus.

(52) Euroopa Pangandusjärelevalve peaks 31. detsembriks 2029 tihedas koostöös EKPga vaatama läbi sobivuse ja nõuetele vastavuse raamistiku kohaldamise ja tõhususe ning esitama selle kohta aruande, võttes arvesse ka proportsionaalsuse põhimõtet, eelkõige väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide puhul.

(53) Euroopa Pangandusjärelevalve peaks välja töötama suunised selle kohta, milliste kriteeriumide alusel määratakse kindlaks, kas esineb põhjendatud kahtlus, et üksusega seoses toimub või on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine või vastav katse või et selleks on olemas suurenenud risk. Kõnealuste suuniste väljatöötamisel peaks Euroopa Pangandusjärelevalve tegema koostööd Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2024/1620 ([19]) asutatud Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Ametiga (edaspidi „Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Amet“). Juhul kui Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Amet suuniste koostamise ajal veel ei toimi, peaks Euroopa Pangandusjärelevalve need suunised vastu võtma ilma, et ta peaks kõnealuse asutusega koostööd tegema.

(54) Pidades silmas sobivushindamise tähtsust finantsinstitutsioonide kindla ja usaldusväärse juhtimise seisukohast, on vaja anda pädevatele asutustele uued vahendid juhtorgani liikmete, kõrgema juhtkonna ja võtmeisikute sobivuse hindamiseks, näiteks deklaratsioonid vastutuse kohta ja töökohustuste kaardistamine. Need uued vahendid peaksid toetama pädevate asutuste tööd finantsinstitutsioonide juhtimiskorra kontrollimisel järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise raames. Olenemata juhtorgani üldisest ühisest vastutusest, peaks finantsinstitutsioonidel olema kohustus koostada individuaalne ülevaade, milles on kindlaks määratud juhtimisfunktsiooni täitva juhtorgani kõigi liikmete, kõrgema juhtkonna ning võtmeisikute roll ja töökohustused ning esitatakse töökohustuste kaart koos aruandlus- ja vastutusahelate üksikasjalike andmetega ja nimetatakse finantsinstitutsiooni juhtimiskorraga hõlmatud isikud ning nende töökohustused. Nende individuaalsed töökohustused ja vastutusalad ei ole alati selgelt ega ühtselt määratletud ning võib esineda olukordi, kus kaks või enam rolli kattuvad või kus teatavad töökohustused ja vastutusalad on tähelepanuta jäetud, sest need ei ole täielikult ühe inimese vastutusalas. Iga isiku töökohustuste ja vastutusalade ulatus peaks olema täpselt määratletud ning iga ülesande teostamise eest peaks keegi vastutama. Need vahendid peaksid tagama juhtimisfunktsiooni täitva juhtorgani liikmete, kõrgema juhtkonna ja võtmeisikute täiendava vastutuse. Lisaks, kui liikmesriigid peavad seda vajalikuks, peaks neil olema võimalik vastu võtta või säilitada selliste vahendite jaoks rangemad nõuded.

(55) Täiendavate omavahendite nõuet, mille finantsinstitutsiooni pädev asutus on kehtestanud kooskõlas direktiiviga 2013/36/EL muude riskide kui ülemäärase finantsvõimenduse riski käsitlemiseks, ei tohiks suurendada seetõttu, et finantsinstitutsiooni suhtes hakatakse kohaldama määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud minimaalset väljundmäära (kui kõik muu jääb samaks). Lisaks, kui finantsinstitutsiooni suhtes hakatakse kohaldama minimaalset väljundmäära, peaks pädev asutus kõnealuse finantsinstitutsiooni täiendavate omavahendite nõude läbi vaatama ja hindama eelkõige seda, kas ja mil määral on sellised nõuded juba täielikult kaetud asjaoluga, et finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatakse minimaalset väljundmäära. Kui see on nii, tuleks finantsinstitutsiooni täiendavate omavahendite nõuet

([19]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2024. aasta määrus (EL) 2024/1620, millega asutatakse Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Amet ning muudetakse määruseid (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

käsitada finantsinstitutsiooni omavahendite nõudega seotud minimaalse väljundmääraga hõlmatud riskidega kattuvaks, mistõttu peaks pädev asutus kõnealust nõuet minimaalse väljundmäära kohaldamise ajaks vähendama sel määral, et kattuvus kaoks.

(56) Samamoodi võib minimaalse väljundmäära kohaldamisel suureneda finantsinstitutsiooni esimese taseme põhiomavahendite nõude nominaalsumma süsteemse riski puhvri ja muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri jaoks, kuigi finantsinstitutsiooniga seotud makrotasandi usaldatavusriskid või süsteemsed riskid ei ole vastavalt suurenenud. Sellisel juhul peaks finantsinstitutsiooni pädev asutus või määratud asutus vaatama läbi süsteemse riski puhvri määrade kalibreeringu ning tagama nende jätkuva sobivuse, et need ei võtaks teist korda arvesse riske, mis on juba hõlmatud seeläbi, et finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatakse minimaalset väljundmäära. Selline läbivaatamine peaks toimuma sama sagedusega kui puhvrite läbivaatamine, mis toimub muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri puhul kord aastas ja süsteemse riski puhvri puhul iga kahe aasta järel. Finantsinstitutsiooni pädeval asutusel või määratud asutustel peaks siiski olema võimalik puhvreid sagedamini kalibreerida.

(57) Et süsteemse riski puhvrit saaks õigel ajal tulemuslikult aktiveerida, on vaja täpsustada asjaomaste sätete kohaldamist ning lihtsustada kohaldatavaid menetlusi ja need omavahel vastavusse viia. Kõigi liikmesriikide määratud asutustel peaks olema võimalik kehtestada süsteemse riski puhver, et tagada asutustele volitused käsitleda süsteemseid riske õigel ajal, proportsionaalselt ja tulemuslikult ning võimaldada tunnustada teiste liikmesriikide asutuste kehtestatud süsteemse riski puhvri määrasid. Teise liikmesriigi kehtestatud süsteemse riski puhvri määra tunnustamiseks peaks olema tarvis vaid tunnustava asutuse teadet. Tarbetute tegevuslubade andmise menetluste vältimiseks juhtudel, kui puhvri määra kehtestamise otsuse tulemusena varem kehtestatud määrad kas vähenevad või jäävad samaks, tuleks direktiivi 2013/36/EL artikli 131 lõikes 15 sätestatud kord viia kooskõlla sama direktiivi artikli 133 lõikes 9 sätestatud korraga. Nimetatud direktiivi artikli 133 lõigetes 11 ja 12 sätestatud korda tuleks täpsustada ja viia see paremini kooskõlla teistele süsteemse riski puhvri määradele kohaldatava korraga, kui see on asjakohane.

(58) Komisjonile tuleks anda õigus võtta vastu Euroopa Pangandusjärelevalve välja töötatud regulatiivsed tehnilised standardid, milles käsitletakse investeerimisühingute puhul krediidiasutusena tegevusloa saamise nõudest loobumist, oluliste tehingute hindamiseks esitatava miinimumteabe loetelu, oluliste tehingute hindamise protsessi, kolmandate riikide filiaalide registri täitmise korda, järelevalvekolleegiumide koostöömehhanismi ja toimimist, absoluutarvudes oluliste makseviivituse riski positsioonide kontseptsiooni ning suure hulga oluliste vastaspoolte künnist ja eri emitentide kaubeldavates võla- või omakapitaliinstrumentides võetud positsioonide künnist ning sobivusküsimustiku, elulookirjelduste ja asutusesisese sobivushindamise miinimumsisu. Komisjon peaks võtma nimetatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu delegeeritud õigusaktidena kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 ning määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

(59) Komisjonile tuleks anda õigus võtta vastu Euroopa Pangandusjärelevalve välja töötatud rakenduslikud tehnilised standardid seoses vahepealse emaettevõtja ühtsete aruandlusvormide ja -määratlustega; olulise osaluse omandamist puudutava pädevate asutuste vahelise konsulteerimisprotsessiga; ühinemist või jagunemist puudutava pädevate asutuste vahelise konsulteerimisprotsessiga; regulatiivse ja finantsteabe ning kolmandate riikide filiaale ja peaettevõtjaid käsitleva teabega. Komisjon peaks kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid võtma vastu rakendusaktidena vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 ning kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

(60) Tehniliste standardite ja suuniste koostamisel ning nende praktilise kohaldamise või rakendamisega seotud küsimustele vastamisel peaks Euroopa Pangandusjärelevalve võtma igakülgselt arvesse proportsionaalsuse põhimõtet ning tagama, et neid standardeid ja suuniseid saavad põhjendamatute jõupingutusteta kohaldada ka väikesed ja mittekeerukad finantsinstitutsioonid.

(61) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(62) Seepärast tuleks direktiivi 2013/36/EL vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2013/36/EL muutmine

Direktiivi 2013/36/EL muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 5 muudetakse järgmiselt:

i) punktid 4 ja 5 asendatakse järgmistega:

„4) Taanis „Danmarks Eksport- og Investeringsfond“, „Danmarks Skibskredit A/S“ ja „KommuneKredit“;

4a) Tšehhis „Národní rozvojová banka“;

5) Saksamaal „Kreditanstalt für Wiederaufbau“, „Landwirtschaftliche Rentenbank“, „Bremer Aufbau-Bank GmbH“, „Hamburgische Investitions- und Förderbank“, „Investitionsbank Berlin“, „Investitionsbank des Landes Brandenburg“, „Investitionsbank Sachsen-Anhalt“, „Investitionsbank Schleswig-Holstein“, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank“, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz“, „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank“, „LfA Förderbank Bayern“, „NRW.BANK“, „Saarländische Investitionskreditbank AG“, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank“, „Thüringer Aufbaubank“, ettevõtjad, keda „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz“ seaduse alusel käsitatakse osana riiklikust elamumajanduspoliitikast ja kelle peamine tegevusvaldkond ei ole pangandustegevus, ning ettevõtjad, keda kõnealuse seaduse alusel käsitatakse mittetulunduslike elamumajanduse ettevõtjatena;“;

ii) punkt 18 asendatakse järgmisega:

„18) Austrias ettevõtjad, keda käsitatakse üldistes huvides tegutsevate elamumajandusettevõtjatena, ning „Österreichische Kontrollbank AG“ ja „Oesterreichische Entwicklungsbank – OeEB“;“;

iii) lisatakse järgmine punkt:

„20a) Rumeenias „Banca de Investiții și Dezvoltare – S.A.“;“;

iv) punkt 24 jäetakse välja.

b) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Käesoleva artikli lõike 5 punktides 3–23 osutatud üksusi käsitatakse artikli 34 ja VII jaotise 3. peatüki kohaldamisel finantseerimisasutustena.“

2) Artikli 3 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine punkt:

„8a) „juhtimisfunktsiooni täitev juhtorgan“ – juhtorgan, mis tegutseb oma rollis finantsinstitutsiooni juhtimisega ja kuhu kuuluvad finantsinstitutsiooni majandustegevust tegelikult juhtivad isikud;“;

b) punkt 9 asendatakse järgmisega:

„9) „kõrgem juhtkond“ – sellised füüsilised isikud, kes täidavad finantsinstitutsioonis täidesaatvat funktsiooni ning on vahetult aruandekohustuslikud juhtorgani ees, aga ei ole ise selle juhtorgani liikmed, ja kes on vastutavad juhtorgani juhtimise all finantsinstitutsiooni igapäevase juhtimise eest;“

c) lisatakse järgmised punktid:

„9a) „võtmeisikud“ – isikud, kellel on märkimisväärne mõju finantsinstitutsiooni juhtimisele, aga kes ei ole juhtorgani liikmed, sealhulgas sisekontrollifunktsioonide juhid ega finantsjuht, kui nad ei ole juhtorgani liikmed;

9b) „sisekontrollifunktsioonid“ – riskijuhtimise, nõuetele vastavuse tagamise ja siseauditi funktsioon;

9c) „sisekontrollifunktsioonide juhid“ – hierarhias kõige kõrgemal asuvad isikud, kes on vastutavad finantsinstitutsiooni sise kontrollifunktsiooni igapäevase toimimise juhtimise eest;

9d) „finantsjuht“ – isik, kellel on üldine vastutus finantsinstitutsiooni rahaliste vahendite juhtimise, finantsplaneerimise ja finantsaruandluse eest;“;

d) punkt 11 asendatakse järgmisega:

„11) „mudelirisk“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 52b määratletud risk;“;

e) lisatakse järgmine punkt:

„29a) „liidus eraldiseisev finantsinstitutsioon“ – finantsinstitutsioon, mille suhtes ei kohaldata liidus usaldatavusnõuete kohast konsolideerimist vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 I osa II jaotise 2. peatükile ning millel ei ole ELis tegutsevat emaettevõtjat, kelle suhtes kohaldatakse usaldatavusnõuete kohast konsolideerimist;“;

f) lisatakse järgmine punkt:

„47a) „aktsepteeritud kapital“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 71 määratletud kapital;“;

g) punkt 59 asendatakse järgmisega:

„59) „sisemeetodid“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 143 lõikes 1 osutatud sisereitingute meetod, artiklis 221 osutatud sisemudelil põhinev meetod, artiklis 283 osutatud sisemudelite meetod, artiklis 325az osutatud alternatiivne sisemudeli meetod ja artikli 265 lõikes 2 osutatud sisemisel hinnangul põhinev meetod“;

h) lisatakse järgmised punktid:

„66) „suur finantsinstitutsioon“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 146 määratletud finantsinstitutsioon;

67) „sunniraha“ – perioodiline rahaline sunnimeede, mille eesmärk on lõpetada käesoleva direktiivi ülevõtmiseks kehtestatud riigisiseste sätete, määruse (EL) nr 575/2013 sätete või pädeva asutuse poolt nende sätete või kõnealuse määruse alusel tehtud otsuste jätkuv rikkumine ning sundida füüsilist või juriidilist isikut rikutud sätteid või otsuseid taas täitma;

68) „keskkonna-, sotsiaalne ja juhtimisrisk“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 52d määratletud risk;

69) „kliimaneutraalsus“ – üldeesmärk saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsus, nagu on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2021/1119 (*) artikli 2 lõikes 1;

70) „krüptovara“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2023/1114 (**) artikli 3 lõike 1 punktis 5 määratletud krüptovara, mis ei ole keskpanga digiraha.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/1119, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 401/2009 ja (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimamäärus) (ELT L 243, 9.7.2021, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2023. aasta määrus (EL) 2023/1114, mis käsitleb krüptovaraturge ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 1095/2010 ning direktiive 2013/36/EL ja (EL) 2019/1937 (ELT L 150, 9.6.2023, lk 40).“

3) Artikli 4 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on vajalik asjatundlikkus, vahendid, haldussuutlikkus, volitused ja sõltumatus, et täita usaldatavusnõuete täitmisega seotud järelevalve- ja uurimisfunktsioone, ning vajalikud volitused, et kehtestada käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013 sätestatud sunniraha ja karistusi.“

4) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 4a

Pädevate asutuste järelevalve sõltumatus

1. Käesoleva artikli kohaldamisel tähendab „pädeva asutuse juhtorgani liikmed“ füüsilisi isikuid, kes kuuluvad pädeva asutuse kõrgeimasse kollektiivsesse otsuseid tegevasse organisse ja kellele on antud volitused täita täidesaatvat funktsiooni seoses pädeva asutuse järelevalvefunktsiooni igapäevase juhtimisega, välja arvatud riikide keskpankade juhid.

2. Et säilitada pädevate asutuste sõltumatus oma volituste kasutamisel, kehtestavad liikmesriigid vajaliku korra, millega tagatakse, et pädevad asutused (sealhulgas nende töötajad ja juhtorganite liikmed) saavad täita oma järelevalvevolitusi sõltumatult ja objektiivselt ning nad ei küsi ega võta vastu juhiseid järelevalve alla kuuluvatelt finantsinstitutsioonidelt, liidu organitelt või liikmesriikide valitsustelt ega muudelt avaliku või erasektori organitelt. Liikmesriigid tagavad, et pädevate asutuste juhtorganid on funktsionaalselt sõltumatud muudest avaliku ja erasektori organitest. Kõnealune kord ei piira riigisisesest õigusest tuleneva sellise korra kohaldamist, mille kohaselt pädevatelt asutustelt eeldatakse avalikku ja demokraatlikku vastutust.

Liikmesriigid tagavad, et ükski pädeva asutuse juhtorgani liige, kes on ametisse nimetatud pärast 11. jaanuari 2026, ei jää ametisse kauemaks kui 14 aastat. Liikmesriigid tagavad, et pädeva asutuse juhtorgani liikmed nimetatakse ametisse avaldatud objektiivsete ja läbipaistvate kriteeriumide alusel ning et need liikmed saab ametist vabastada, kui nad ei vasta enam ametisse nimetamise kriteeriumidele või kui nad on mõistetud süüdi raskes kuriteos. Ametist vabastamise põhjused avalikustatakse, välja arvatud juhul, kui pädeva asutuse juhtorgani liige on avaldamise vastu.

Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused avaldavad oma eesmärgid, vastutavad oma ülesannete täitmise eest seoses nende eesmärkidega ning et nende suhtes kohaldatakse finantskontrolli viisil, mis ei mõjuta nende sõltumatust.

Käesolev artikkel ei mõjuta pädevate asutuste õigusi ja kohustusi, mis neil on vastavalt rahvusvahelistele või Euroopa finantsjärelevalve süsteemidele, eelkõige vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 (*) alusel kehtestatud Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemile, nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013 (**) ja Euroopa Keskpanga määruse (EL) nr 468/2014 (***) alusel kehtestatud ühtsele järelevalvemehhanismile ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014 (****) alusel kehtestatud ühtsele kriisilahenduskorrale.

3. Liikmesriigid tagavad eelkõige, et pädevad asutused on kehtestanud korra, mis on vajalik nende töötajate ja juhtorgani liikmete huvide konfliktide ärahoidmiseks. Selleks kehtestavad liikmesriigid pädeva asutuse töötajate ja juhtorgani liikmete rolli ja vastutusega proportsionaalsed reeglid, mille kohaselt on sellistel isikutel keelatud vähemalt järgmine:

a) kaubelda nende tööandjast pädeva asutuse järelevalve all olevate finantsinstitutsioonide ning nende finantsinstitutsioonide otseste ja kaudsete emaettevõtjate, tütarettevõtjate ja sidusettevõtjate emiteeritud finantsinstrumentide ja nendega seotud finantsinstrumentidega, välja arvatud:

   i) kolmandate isikute valitsetavad instrumendid, tingimusel et nende instrumentide omanikud ei saa sekkuda portfelli valitsemisse;

   ii) investeeringud investeerimisfondidesse;

b) asuda tööle mis tahes järgmises organis või sõlmida nendega mis tahes liiki lepingut ametialaste teenuste osutamiseks teatava perioodi jooksul (edaspidi „ooteaeg“):

   i) finantsinstitutsioonid, kellega töötaja või pädeva asutuse juhtorgani liige on olnud otseselt seotud vastavalt kas järelevalve või otsuste tegemise eesmärgil, sealhulgas nende finantsinstitutsioonide otsesed või kaudsed emaettevõtjad, tütarettevõtjad või sidusettevõtjad;

   ii) üksused, kes osutavad teenuseid alapunktis i osutatud üksustele, välja arvatud juhul, kui töötaja või pädeva asutuse juhtorgani liige jäetakse ooteaja jooksul nende teenuste osutamisest rangelt kõrvale;

iii) üksused, kes teostavad pädevale asutusele suunatud lobi- ja nõustamistegevust küsimustes, mille eest töötaja või pädeva asutuse juhtorgani liige oma teenistus- või ametiaja jooksul vastutas.

Esimese lõigu punkti a alapunktides i ja ii sätestatud erandeid kohaldatakse üksnes juhul, kui kolmandad isikud ja investeerimisfondid ei investeeri peamiselt punktis a osutatud üksuste emiteeritud või nendega seotud instrumentidesse.

4. Ooteaeg algab kuupäevast, mil lõppes otsene osalemine lõike 3 punkti b alapunktis i osutatud üksuste järelevalves. Pädevad asutused tagavad, et nende töötajatel ja juhtorganite liikmetel ei ole ooteaja jooksul juurdepääsu kõnealuste üksustega seotud konfidentsiaalsele või tundlikule teabele. Lõike 3 punkti b alapunktides i ja ii osutatud üksuste poolt töölevõtmise korral ei tohi ooteaeg olla lühem kui kuus kuud lõike 3 punkti b alapunktis i osutatud üksuste järelevalvega otseselt seotud töötajate puhul ega lühem kui 12 kuud pädeva asutuse juhtorgani liikmete puhul. Lõike 3 punkti b alapunktis iii osutatud üksuste poolt töölevõtmise korral ei tohi ooteaeg olla lühem kui kolm kuud nii töötajate kui ka pädeva asutuse juhtorgani liikmete puhul.

Liikmesriigid võivad lubada pädevatel asutustel kohaldada oma töötajate ja juhtorganite liikmete suhtes, kelle suhtes kohaldatakse lõike 3 punkti b alapunkti i, ooteaega juhul, kui nad võetakse tööle mõne kõnealuses punktis osutatud üksuse otseste konkurentide poolt. Sel eesmärgil ei tohi ooteaeg olla lühem kui kolm kuud selliste üksuste järelevalvega otseselt seotud pädeva asutuse töötajate puhul ega lühem kui kuus kuud pädeva asutuse juhtorgani liikmete puhul.

5. Erandina lõikest 4 võivad liikmesriigid lubada pädevatel asutustel kohaldada finantsinstitutsioonide järelevalvega otseselt seotud töötajate suhtes lühemat, minimaalselt kolmekuulist ooteaega üksnes juhul, kui pikem ooteaeg:

a) piiraks põhjendamatult pädeva asutuse võimalust võtta tööle uusi töötajaid, kellel on piisavad ja vajalikud oskused järelevalvefunktsiooni täitmiseks, võttes eelkõige arvesse riigisisese tööturu väiksust; või

b) kujutaks endast asjaomase liikmesriigi põhiseaduses või Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud asjakohasete põhiõiguste või riigisiseses tööõiguses sätestatud töötajate õiguste rikkumist.

6. Pädeva asutuse töötajatel ja juhtorgani liikmetel, kelle suhtes kohaldatakse lõike 3 punktis b sätestatud keeldu, on õigus saada selle keelu eest asjakohast hüvitist. Sellise hüvitise sobiva vormi otsustavad liikmesriigid.

7. Liikmesriigid tagavad, et pädeva asutuse töötajate ja juhtorgani liikmete suhtes kohaldatakse huvide deklaratsiooni esitamise kohustust. Kõnealune deklaratsioon peab sisaldama teavet töötaja või liikme osaluste kohta aktsiate, omakapitaliväärtpaberite, võlakirjade, usaldusfondide, investeerimisfondide, segatüüpi fondide, riskifondide ja börsil kaubeldavate fondide kujul, mis võivad tekitada huvide konflikti probleeme. Asjaomased isikud esitavad huvide deklaratsiooni enne ametisse nimetamist ja seejärel igal aastal.

Huvide deklaratsioon ei tohi piirata kehtivate riigisiseste õigusnormide kohast nõuet esitada vara deklaratsioon.

8. Kui pädeva asutuse töötajale või juhtorgani liikmele kuulub tema töölevõtmise või ametisse määramise ajal või mis tahes ajal pärast seda finantsinstrumente, mis võivad põhjustada huvide konflikti, on pädeval asutusel õigus juhtumipõhiselt nõuda, et need instrumendid müüdaks või võõrandataks mõistliku aja jooksul. Pädevatel asutustel on samuti õigus juhtumipõhiselt lubada, et nimetatud isikud peavad müüma või võõrandama finantsinstrumendid, mida nad omasid töölevõtmise või ametisse määramise ajal.

9. Selleks et tagada käesoleva artikli proportsionaalne kohaldamine, annab Euroopa Pangandusjärelevalve 10. juuliks 2026 kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja pädevatele asutustele adresseeritud suunised huvide konfliktide vältimise ja pädevate asutuste sõltumatuse kohta, võttes arvesse rahvusvahelisi parimaid tavasid.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

(**) Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

(***) Euroopa Keskpanga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus; EKP/2014/17, ELT L 141, 14.5.2014, lk 1).

(****) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 225, 30.7.2014, lk 1).“

5) Artiklit 8a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) koguvarade keskmine kuus, arvutatuna 12 järjestikuse kuu jooksul, on alla 30 miljardi euro ning ettevõtja kuulub konsolideerimisgruppi, mille puhul kõigi selliste sinna kuuluvate liidus asutatud ettevõtjate, sealhulgas kõigi nende kolmandas riigis asutatud filiaalide ja tütarettevõtjate, kes tegelevad direktiivi 2014/65/EL I lisa A jao punktides 3 ja 6 osutatud tegevusega ja kellest iga üksiku ettevõtja varade koguväärtus on alla 30 miljardi euro, konsolideeritud varade koguväärtus on 30 miljardit eurot või rohkem, mõlemad arvutatuna 12 järjestikuse kuu keskmisena.“;

b) lisatakse järgmine punkt:

„3a) Erandina käesoleva artikli lõikest 1 võib pädev asutus kõnealuse lõike kohaselt saadud taotluse ja direktiivi 2014/65/EL artikli 95a kohaselt saadud teabe alusel pärast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ettevõtjalt taotluse saamist teha erandi nõudest saada kõnealusele ettevõtjale krediidiasutuse tegevusluba vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 8.

Erandi tegemise taotluse saamisel teavitab pädev asutus sellest Euroopa Pangandusjärelevalvet. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab selle erandi tegemise taotluse kohta arvamuse ühe kuu jooksul alates pädeva asutuse teate saamisest. Pädev asutus teeb erandi tegemise taotluse kohta otsuse, võttes arvesse Euroopa Pangandusjärelevalve arvamust ja vähemalt järgmisi elemente:

a) kui ettevõtja kuulub konsolideerimisgruppi, siis konsolideerimisgrupi organisatsiooniline struktuur, konsolideerimisgrupis valitsevad kirjendamistavad ja varade jaotus konsolideerimisgrupi üksuste vahel;

b) ettevõtja poolt tema asutamise liikmesriigis ja liidus tervikuna läbiviidavate tegevuste laad, maht ja keerukus;

c) ettevõtja poolt tema asutamise liikmesriigis ja liidus tervikuna läbiviidavate tegevuste olulisus ja süsteemne risk.

Kui pädeva asutuse otsus erineb Euroopa Pangandusjärelevalve esitatud arvamusest, põhjendab pädev asutus oma otsuses kõrvalekaldumist.

Pädev asutus teatab oma otsusest asjaomasele ettevõtjale ja Euroopa Pangandusjärelevalvele. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab kõnealuse otsuse koos oma arvamusega oma veebisaidil.

Pädev asutus hindab oma otsust uuesti iga kolme aasta järel.“;

c) lisatakse järgmised lõiked:

„7. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada elemente, mida pädev asutus peab lõike 3a kohase erandi tegemise üle otsustamisel arvesse võtma, võttes eelkõige arvesse ettevõtjale tuleneva vastaspoole krediidiriski olulisust.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 10. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

8. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab 31. detsembriks 2028 komisjonile aruande käesoleva artikli lõikes 3a osutatud erandi kasutamise ning määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 1 alapunkti b alapunkti iii kohaldamise kohta.“

6) Artiklisse 18 lisatakse järgmine punkt:

„g) vastab kõigile järgmistele tingimustele:

i) direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõike 1 punkti a või määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a kohaselt on kindlaks tehtud, et finantsinstitutsioon on maksejõuetu või tõenäoliselt jääb maksejõuetuks;

ii) krediidiasutus vastab kriisilahendusasutuse arvates direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõike 1 punktis b või määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis b sätestatud tingimusele;

iii) krediidiasutus vastab kriisilahendusasutuse arvates direktiivi 2014/59/EL artikli 32 lõike 1 punktis c või määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punktis c sätestatud tingimusele.“

7) Artiklit 21a muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja ja liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja peab taotlema heakskiitmist kooskõlas käesoleva artikliga. Muud finantsvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad peavad taotlema heakskiitmist kooskõlas käesoleva artikliga, kui nad on kohustatud järgima käesolevat direktiivi või määrust (EL) nr 575/2013 allkonsolideeritud alusel või kui nad määratakse vastutavaks selle eest, et konsolideerimisgrupp täidab usaldatavusnõudeid konsolideeritud alusel, nagu on osutatud käesoleva artikli lõike 4 punktis c.

Pädevad asutused teevad korrapäraselt ja igal juhul vähemalt kord aastas finantsinstitutsiooni emaettevõtjate läbivaatamise, et kontrollida, kas kõnealune finantsinstitutsioon, artikli 8 kohaselt tegevusluba taotlev üksus või konsolideerimisgrupi poolt usaldatavausnõuete konsolideeritud alusel täitmise tagamise eest vastutav üksus (edaspidi „määratud üksus“) on õigesti tuvastanud ettevõtja, kes vastab kriteeriumidele, et teda saaks käsitada liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtjana või liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutseva segafinantsvaldusettevõtjana.

Kui käesoleva lõike teise lõigu kohaldamisel selgub, et emaettevõtjad ei asu selles liikmesriigis, kus on asutatud finantsinstitutsioon või artikli 8 kohaselt tegevusluba taotlev üksus või määratud üksus, vaid mõnes teises liikmesriigis, teevad nende teiste liikmesriikide pädevad asutused kõnealusel läbivaatamisel tihedalt koostööd.

Pädevad asutused avaldavad oma veebisaidil ja ajakohastavad igal aastal loetelu finantsvaldusettevõtjatest ja segafinantsvaldusettevõtjatest, kes on saanud liikmesriigis kooskõlas käesoleva artikliga heakskiidu või kes on heakskiitmise nõudest vabastatud. Heakskiitmise nõudest vabastamise korral märgitakse loetelus ära ka määratud üksus.“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu punkt b asendatakse järgmisega:

„b) teave vähemalt kahe finantsvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat sisuliselt juhtiva isiku nimetamise kohta ning artikli 91 lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele ja nõuetele vastamise kohta;“;

ii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui käesoleva artikli lõigetes 3 ja 4 osutatud finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja heakskiitmine või heakskiitmise nõudest vabastamine toimub artikli 8, 22 või 27a kohaselt tehtava hindamisega ühel ajal, koordineerib nende artiklite kohaldamise seisukohast pädev asutus asjakohasel juhul tegevust konsolideeritud järelevalvet tegeva asutusega ja selle liikmesriigi pädeva asutusega, kus finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud, kui see ei ole sama asutus. Artikli 22 lõike 2 teises lõigus või artikli 27a lõikes 6 osutatud hindamisperioodi arvestamine peatatakse seniks, kuni käesolevas artiklis sätestatud menetlus on lõpule viidud.“;

c) lõike 3 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) artiklis 14 sätestatud kriteeriumid krediidiasutuste aktsionäride ja liikmete kohta ning artiklis 121 sätestatud nõuded on täidetud.“;

d) lõike 4 esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja võib taotleda käesoleva artikli kohasest heakskiitmise nõudest vabastamist, mis antakse, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:“;

ii) alapunkt c asendatakse järgmisega:

„c) käesoleva artikli kohaselt heakskiidu saanud tütarettevõtjast krediidiasutus või tütarettevõtjast finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kellele on antud heakskiit kooskõlas käesoleva artikliga, määratakse vastutavaks selle tagamise eest, et konsolideerimisgrupp täidab konsolideeritud alusel usaldatavusnõudeid, ning talle antakse kõik vajalikud vahendid ja õiguslikud volitused nende kohustuste tulemuslikuks täitmiseks;“;

e) lisatakse järgmine punkt:

„4a. Ilma et see piiraks lõike 4 kohaldamist, võib konsolideeritud järelevalvet tegev asutus juhtumipõhiselt lubada heakskiitmise nõudest vabastatud finantsvaldusettevõtjate või segafinantsvaldusettevõtjate konsolideerimisest väljajätmist, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) väljajätmine ei mõjuta tütarettevõtjast krediidiasutuse või konsolideerimisgrupi üle teostatava järelevalve tulemuslikkust;

b) finantsvaldusettevõtjal või segafinantsvaldusettevõtjal ei ole muid omakapitali riskipositsioone peale omakapitali riskipositsioonide tütarettevõtjast krediidiasutuses või tütarettevõtjast krediidiasutust kontrollivas vahepealses emaettevõtjana tegutsevas finantsvaldusettevõtjas või segafinantsvaldusettevõtjas;

c) finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja ei kasuta oluliselt finantsvõimendust ja tal ei ole riskipositsioone, mis ei ole seotud tema osalusega tütarettevõtjast krediidiasutuses või vahepealses emaettevõtjana tegutsevas finantsvaldusettevõtjas või segafinantsvaldusettevõtjas, mis kontrollib tütarettevõtjast krediidiasutust.“;

f) lõiget 8 muudetakse järgmiselt:

i) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui konsolideeritud järelevalvet tegev asutus ei ole selle liikmesriigi pädev asutus, kus finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud, teevad mõlemad asutused koostööd ja konsulteerivad teineteisega täies ulatuses, kui nad teevad otsuseid lõigetes 3, 4 ja 4a osutatud heakskiitmise, heakskiitmise nõudest vabastamise ja konsolideerimise ulatusest väljaarvamise ning lõigetes 6 ja 7 osutatud järelevalvemeetmete kohta. Konsolideeritud järelevalvet tegev asutus koostab lõigetes 3, 4, 4a, 6 ja 7 osutatud küsimuste kohta hinnangu, kui see on kohaldatav ning edastab selle hinnangu selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud. Kaks asutust teevad kõik endast oleneva, et jõuda ühise otsuseni kahe kuu jooksul nimetatud hinnangu kättesaamisest.“;

ii) esimese lõigu järele lisatakse järgmine lõik:

„Ühisele otsusele jõudmise korral, juhul kui konsolideeritud järelevalvet tegev asutus ei ole selle liikmesriigi pädev asutus, kus finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud, rakendatakse ühist otsust – või kui see on riigisisese õiguse alusel lubatud – kohaldatakse seda vahetult samuti liikmesriigis, kus finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud.“;

g) lõike 10 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui finantsvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale keeldutakse andmast käesoleva artikli kohast heakskiitu või heakskiitmise nõudest vabastust, teavitab konsolideeritud järelevalvet tegev asutus taotlejat keeldumise otsusest ja selle põhjendustest nelja kuu jooksul taotluse saamisest, või kui taotlus on ebatäielik, nelja kuu jooksul kogu otsuse tegemiseks vajaliku teabe saamisest.“

8) Artiklisse 21b lisatakse järgmine lõige:

„6a. „Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks ühtsed vormid ja määratlused, ning töötab välja IT-lahendused, mida kohaldatakse liidus lõikes 6 osutatud teabe esitamiseks.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 10. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike teises lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.“

9) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 21c

Kolmanda riigi ettevõtjate poolt pangandusteenuste osutamiseks filiaali asutamise nõue

1. Liikmesriigid nõuavad, et kolmandas riigis asutatud ettevõtjad, nagu on osutatud artiklis 47, peavad asutama asjaomases liikmesriigis artikli 47 lõikes 1 osutatud tegevuste alustamiseks või jätkamiseks nende territooriumil filiaali ja taotlema tegevusluba vastavalt VI jaotisele.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuet ei kohaldata, kui kolmandas riigis asutatud ettevõtja osutab teenust või tegevust liidus asutatud või asuvale kliendile või vastaspoolele, kes on:

a) jaeklient, võrdne vastaspool või kutseline klient direktiivi 2014/65/EL II lisa I ja II jao tähenduses, kes on asutatud või asub liidus, kui selline klient või vastaspool pöördub kolmandas riigis asutatud ettevõtja poole omal algatusel käesoleva direktiivi artikli 47 lõikes 1 osutatud mis tahes teenuse või tegevuse osutamiseks;

b) krediidiasutus;

c) kolmandas riigis asutatud ettevõtjaga samasse konsolideerimisgruppi kuuluv ettevõtja.

Ilma et see piiraks esimese lõigu punkti c kohaldamist, kui kolmanda riigi ettevõtja püüab leida kõnealuse lõigu punktis a osutatud klienti või vastaspoolt või potentsiaalset klienti või vastaspoolt üksuse kaudu, kes tegutseb enda nimel või kes on sellise kolmanda riigi ettevõtjaga tihedalt seotud, või mis tahes muu sellise ettevõtja nimel tegutseva isiku kaudu, ei käsitata seda kliendi või vastaspoole või potentsiaalse kliendi või vastaspoole enda ainuisikulisel algatusel osutatud teenusena.

Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on õigus nõuda, et nende territooriumil asutatud krediidiasutused ja filiaalid esitaksid neile vajaliku teabe, et jälgida nende territooriumil asutatud või asuva kliendi või vastaspoole enda ainuisikulisel algatusel osutatavaid teenuseid, kui selliseid teenuseid osutavad samasse konsolideerimisgruppi kuuluvad kolmandates riikides asutatud ettevõtjad.

3. Lõikes 2 osutatud kliendi või vastaspoole algatus ei anna kolmanda riigi ettevõtjale õigust turustada teisi tooteid, tegevusi või teenuseid, mida klient või vastaspool ei tellinud, kuid seda võib teha liikmesriigis asutatud kolmanda riigi filiaali kaudu. Kolmanda riigi filiaali asutamist ei nõuta siiski ühegi teenuse, tegevuse või toote puhul, mis on vajalik kliendi või vastaspoole poolt algselt tellitud teenuse, toote või tegevuse osutamiseks või mis on sellega tihedalt seotud, sealhulgas juhul, kui selliseid tihedalt seotud teenuseid, tegevusi või tooteid pakutakse lisaks algselt tellitutele.

4. Käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuet ei kohaldata direktiivi 2014/65/EL I lisa A jaos loetletud teenuste või tegevuste suhtes, sealhulgas mis tahes kõrvalteenuste suhtes, nagu seotud hoiuste võtmine või krediidi või laenude andmine, mille eesmärk on osutada teenuseid kõnealuse direktiivi alusel.

5. Selleks et säilitada klientide kehtivate lepingute alusel omandatud õigused, ei piira lõikes 1 sätestatud nõude kohaldamine selliste kehtivate lepingute täitmist, mis sõlmiti enne 11. juulit 2026.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve hindab hiljemalt 10. juuliks 2025 pärast Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega konsulteerimist, kas mõni finantssektori ettevõtja lisaks krediidiasutustele tuleks vabastada kolmanda riigi ettevõtjate poolt pangandusteenuste osutamiseks filiaali asutamise nõudest kooskõlas käesoleva artikliga. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab selle kohta aruande Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile. Aruandes võetakse arvesse finantsstabiilsusega seotud probleeme ja mõju liidu konkurentsivõimele.

Selle aruande alusel esitab komisjon asjakohasel juhul Euroopa Parlamendile ja nõukogule seadusandliku ettepaneku.“

10) Artikli 22 lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Pädevad asutused annavad lõike 1 kohase teate ja lõike 3 kohase lisateabe kättesaamisest kirjalikult teada kohe ja igal juhul kümne tööpäeva jooksul pärast teate või lisateabe kättesaamist.“

11) Artiklit 23 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) kas esineb põhjendatud kahtlus, et seoses kavandatava omandamisega toimub või on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2015/849 (*) artikli 1 tähenduses või vastav katse või et kavandatav omandamine võiks suurendada selle riski.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).“;

ii) lisatakse järgmised lõigud:

„Käesoleva lõike esimese lõigu punktis e sätestatud kriteeriumi hindamisel konsulteerivad pädevad asutused kontrolli käigus direktiivi (EL) 2015/849 kohaselt krediidiasutuste järelevalve eest vastutavate asutustega.

Pädev asutus võivad esitada kavandatava omandamise suhtes vastuväite, kui kavandav omandaja asub kolmandas riigis, mis on kantud selliste suure riskiga kolmandate riikide loetellu, kelle rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise korras esineb strateegilisi puudusi vastavalt direktiivi (EL) 2015/849 artiklile 9, või kolmandas riigis, mille suhtes kohaldatakse liidu piiravaid meetmeid, ning kui pädev asutus leiab, et see mõjutab kavandava omandaja suutlikkust rakendada rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise korra nõuete täitmiseks nõutavaid tavasid ja protsesse.“;

b) lõikesse 2 lisatakse järgmine lõik:

„Käesoleva lõike kohaldamisel ja seoses käesoleva artikli lõike 1 punktis e sätestatud kriteeriumiga võtab pädev asutus kavandatava omandamise hindamisel nõuetekohaselt arvesse kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849 krediidiasutuste järelevalve eest vastutavatelt asutustelt saadud negatiivset arvamust, mille pädevad asutused on saanud 30 tööpäeva jooksul alates esialgse taotluse esitamisest, ning see võib olla mõistlik alus vastuväidete esitamiseks.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„6. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada artikli 22 lõikes 1 osutatud teate esitamise ajal pädevale asutusele esitatava teabe miinimumloetelu.

Esimese lõigu kohaldamisel võtab Euroopa Pangandusjärelevalve arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2017/1132 (*).

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 10. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta käesolevat direktiivi täiendamiseks vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/1132 äriühinguõiguse teatavate aspektide kohta (ELT L 169, 30.6.2017, lk 46).“

12) III jaotisesse lisatakse järgmised peatükid:

„3. PEATÜKK

OLULISE OSALUSE OMANDAMINE JA VÕÕRANDAMINE

Artikkel 27a

Omandamisest teatamine ja omandamise hindamine

1. Liikmesriigid nõuavad artikli 21a lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvatelt finantsinstitutsioonidelt ning finantsvaldusettevõtjatelt ja segafinantsvaldusettevõtjatelt (edaspidi „kavandav omandaja“), et nad teavitaksid eelnevalt kirjalikult oma pädevat asutust, kui nad kavatsevad otseselt või kaudselt omandada olulise osaluse (edaspidi „kavandatav omandamine“). Teade peab sisaldama kavandatava omandamise suurust ja artikli 27b lõikes 5 sätestatud asjakohast teavet.

2. Lõike 1 kohaldamisel käsitatakse osalust olulisena, kui see on vähemalt 15 % kavandava omandaja aktsepteeritud kapitalist.

3. Kui kavandav omandaja on finantsinstitutsioon, kohaldatakse lõike 1 kohaldamisel lõikes 2 osutatud künnist nii individuaalselt kui ka konsolideerimisgrupi konsolideeritud olukorra alusel. Kui lõikes 2 osutatud künnist ületatakse ainult individuaalselt, teavitab kavandav omandaja selle liikmesriigi pädevat asutust, kus omandaja on asutatud. Kõnealune pädev asutus hindab kavandatavat omandamist. Kui künnist ületatakse nii individuaalselt kui ka konsolideerimisgrupi konsolideeritud olukorra alusel, teavitab kavandav omandaja ka konsolideeritud järelevalvet tegevat asutust. Kõnealune konsolideeritud järelevalvet tegev asutus hindab kavandatavat omandamist.

4. Kui kavandav omandaja on artikli 21a lõike 1 kohaldamisalasse kuuluv finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 2 osutatud künnist konsolideeritud olukorra alusel ning pädeva asutuse rolli käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel täidab konsolideeritud järelevalvet tegev asutus.

5. Pädev asutus annab lõikes 1 osutatud teate ja lõike 9 kohase lisateabe kättesaamisest kirjalikult teada kohe ja igal juhul kümne tööpäeva jooksul pärast teate või lisateabe kättesaamist.

6. Pädeval asutusel on alates teate ja kõikide dokumentide, sealhulgas nende, mille lisamist liikmesriik artikli 27b lõike 5 kohaselt nõuab, kättesaamist tõendava kirjaliku kinnituse kuupäevast kuni 60 tööpäeva (edaspidi „hindamisaeg“) artikli 27b lõikes 1 sätestatud hindamise tegemiseks.

Kui kavandatav omandamine puudutab olulise osaluse omandamist krediidiasutuses, nagu on osutatud artikli 22 lõikes 1, kohaldatakse ka kavandava omandaja suhtes nimetatud artiklis sätestatud teavitamisnõuet ja hindamist. Sellisel juhul lõpeb ajavahemik, mille jooksul pädev asutus peab tegema nii artikli 27b lõikes 1 sätestatud hindamise kui ka artikli 22 lõikes 2 osutatud hindamise, alles siis, kui lõpeb kahest asjakohasest hindamisajast hilisem.

7. Kui olulise osaluse omandamine toimub sama konsolideerimisgrupi üksuste vahel, nagu on osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikes 6, või samasse finantsinstitutsioonide kaitseskeemi kuuluvate üksuste vahel, nagu on osutatud nimetatud määruse artikli 113 lõikes 7, ei nõuta pädevalt asutuselt käesoleva direktiivi artikli 27b lõikes 1 sätestatud hindamise tegemist.

8. Pädev asutus annab lõikes 5 nimetatud kättesaamiskinnituses kavandavale omandajale teada hindamisaja lõppkuupäeva.

9. Vajaduse korral võib pädev asutus hindamisaja jooksul ja igal juhul hiljemalt hindamisaja viiekümnendal tööpäeval nõuda lisateavet, mis on vajalik artikli 27b lõikes 1 sätestatud hindamise lõpuleviimiseks. Selline teabenõue esitatakse kirjalikult ja selles täpsustatakse, millist lisateavet on vaja.

10. Pädeva asutuse lisateabenõude ja sellele kavandavalt omandajalt kogu küsitud teavet sisaldava vastuse saamise vahelisel ajal hindamisaja arvestamine peatub. Kõnealune peatumine ei tohi kesta üle 20 tööpäeva. Pädev asutus esitab edaspidiseid täiendava või selgitava teabe nõudeid omal äranägemisel, kuid need ei peata hindamisaja arvestust.

11. Pädev asutus võib lõikes 10 osutatud hindamisaja arvestamise peatamist pikendada maksimaalselt kuni 30 tööpäevani järgmistel juhtudel:

a) kui omandatav üksus asub kolmandas riigis või selle suhtes kohaldatakse kolmanda riigi õigusraamistikku;

b) kui käesoleva direktiivi artikli 27b lõikes 1 sätestatud hindamise tegemiseks on vajalik teabevahetus asutustega, kes vastutavad kavandava omandaja järelevalve eest kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849.

12. Kui artikli 21a lõike 1 kohaldamisalasse kuuluva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja heakskiitmine toimub artikli 27b lõikes 1 sätestatud hindamisega samal ajal, koordineerib artikli 21a lõike 1 kohaldamise seisukohast pädev asutus asjakohasel juhul tegevust konsolideeritud järelevalvet tegeva asutusega ja selle liikmesriigi pädeva asutusega, kus finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja on asutatud, kui see ei ole sama asutus. Sellisel juhul peatatakse hindamisaja arvestamine seniks, kuni artiklis 21a sätestatud menetlus on lõpule viidud.

13. Kui pädev asutus otsustab esitada kavandatava omandamise suhtes vastuväite, teatab ta sellest kirjalikult ja enne hindamisaja lõppu kavandavale omandajale kahe tööpäeva jooksul pärast artikli 27b lõikes 1 sätestatud hindamise lõpetamist ning esitab vastuväite põhjendused.

14. Kui pädev asutus ei esita hindamisaja jooksul kirjalikku vastuväidet kavandatavale omandamisele, loetakse see heakskiidetuks.

15. Pädev asutus võib määrata maksimaalse aja, mille jooksul kavandatav omandamine lõpule viia, ja võib seda aega vajaduse korral pikendada.

Artikkel 27b

Hindamiskriteeriumid

1. Artikli 27a lõikes 1 sätestatud kavandatava omandamise teate ja artikli 27a lõikes 9 osutatud teabe hindamisel hindab pädev asutus kavandava omandaja kindla ja usaldusväärse juhtimise väljavaadet ning eelkõige kavandavale omandajale pärast kavandatavat omandamist tulenevaid või tuleneda võivaid riske kooskõlas järgmiste kriteeriumidega:

a) kas kavandav omandaja suudab järgida käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013 ning kui see on kohaldatav, teistes liidu õigusaktides sätestatud usaldatavusnõudeid ning nende järgimist jätkata;

b) kas esineb põhjendatud kahtlus, et seoses kavandatava omandamisega toimub või on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 tähenduses või vastav katse või et kavandatav omandamine võiks suurendada selle riski.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punktis b sätestatud kriteeriumi hindamisel konsulteerib pädev asutus oma kontrolli käigus asutustega, kes vastutavad kavandava omandaja järelevalve eest kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849.

3. Pädev asutus võib esitada vastuväiteid kavandatavale omandamisele üksnes siis, kui tal on selleks käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele tuginedes põhjendatud alus või kui kavandava omandaja esitatud teave ei ole artikli 27a lõike 9 kohasest nõudest hoolimata täielik.

Käesoleva lõike kohaldamisel ja seoses käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punktis b sätestatud kriteeriumiga võtavad pädevad asutused kavandatava omandamise hindamisel nõuetekohaselt arvesse kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849 kavandava omandaja järelevalve eest vastutavatelt asutustelt saadud negatiivset arvamust, mille pädevad asutused on saanud 30 tööpäeva jooksul alates esialgse taotluse esitamisest, ning see võib olla mõistlik alus vastuväidete esitamiseks.

4. Liikmesriigid ei kehtesta eeltingimusi kavandatava omandamise määra suhtes ega luba pädeval asutusel hinnata kavandatavat omandamist turu majanduslike vajaduste põhjal.

5. Liikmesriigid avaldavad hindamiseks vajaliku teabe loetelu. Kavandav omandaja esitab selle teabe pädevale asutusele artikli 27a lõikes 1 osutatud teate esitamisel. Nõutav teave peab olema proportsionaalne ning kohandatud vastavalt kavandatava omandamise laadile. Liikmesriigid ei nõua teavet, mis ei ole käesoleva artikli kohase usaldatavushindamise seisukohast oluline.

6. Ilma et see piiraks artikli 27a lõigete 5–11 kohaldamist, kui pädevale asutusele on esitatud kaks või enam ettepanekut olulise osaluse omandamise kohta ühes ja samas üksuses, kohtleb pädev asutus kavandavaid omandajaid mittediskrimineerival viisil.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks:

a) loetelu miinimumteabest, mis kavandav omandaja peab esitama pädevale asutusele artikli 27a lõikes 1, artikli 27f lõikes 1 ja artikli 27k lõikes 1 osutatud teate esitamisel;

b) käesolevas artiklis ja artiklis 27j sätestatud kriteeriumide hindamise ühine metoodika;

c) artiklite 27a ja 27i kohase teatamise ja usaldatavushindamise kord.

Esimese lõigu kohaldamisel võtab Euroopa Pangandusjärelevalve arvesse direktiivi (EL) 2017/1132 II jaotist.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 10. juuliks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 27c

Pädevate asutuste vaheline koostöö

1. Pädev asutus konsulteerib artikli 27b lõikes 1 sätestatud hindamisel asutustega, kellele on antud avalikes huvides ülesanne teostada teiste finantssektori ettevõtjate üle järelevalvet, kui kavandatava omandamise objekt on seotud ühega järgmistest:

a) krediidiasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühing või varahaldusettevõtja, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või tegutseb kavandava omandaja sektorist erinevas sektoris;

b) sellise krediidiasutuse, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühingu või varahaldusettevõtja emaettevõtja, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või tegutseb kavandava omandaja sektorist erinevas sektoris;

c) juriidiline isik, kellel on kontroll krediidiasutuse, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühingu või varahaldusettevõtja üle, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või kavandatava omandamise sektorist erinevas sektoris.

2. Kui kavandav omandaja on finantsinstitutsioon ja artikli 27a lõikes 2 osutatud künnist ületatakse ainult individuaalselt, teavitab kavandatavat omandamist hindav pädev asutus kavandatavast omandamisest konsolideeritud järelevalvet tegevat asutust kümne tööpäeva jooksul pärast kavandavalt omandajalt teate kättesaamist, kui kavandav omandaja kuulub konsolideerimisgruppi ja pädev asutus erineb konsolideeritud järelevalvet tegevast asutusest. Pädev asutus edastab oma hinnangu ka konsolideeritud järelevalvet tegevale asutusele.

Kui kavandav omandaja on artikli 21a lõike 1 kohaldamisalasse kuuluv finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, teavitab kavandatavat omandamist hindav konsolideeritud järelevalvet tegev asutus kavandatavast omandamisest selle liikmesriigi pädevat asutust, kus kavandav omandaja on asutatud, kümne tööpäeva jooksul pärast kavandavalt omandajalt teate saamist, kui see pädev asutus erineb kavandatavast omandamist hindavast konsolideeritud järelevalvet tegevast asutusest. Konsolideeritud järelevalvet tegev asutus edastab oma hinnangu ka kõnealusele pädevale asutusele.

Kui kavandav omandaja on finantsinstitutsioon ja artikli 27a lõikes 1 osutatud künnist ületatakse nii individuaalselt kui ka konsolideerimisgrupi konsolideeritud olukorra alusel, püüavad kavandatavat omandamist hindav pädev asutus ja konsolideeritud järelevalvet tegev asutus oma hindamised kooskõlastada, eelkõige pidades silmas konsulteerimist käesoleva artikli lõikes 1 osutatud asjaomaste asutustega.

3. Kui kavandatavat omandamist peab hindama artikli 27a lõikes 3 osutatud konsolideeritud järelevalvet tegev asutus ja konsolideeritud järelevalvet tegev asutus ei ole selle liikmesriigi pädev asutus, kus kavandav omandaja on asutatud, teevad mõlemad asutused koostööd ja konsulteerivad teineteisega täies ulatuses. Konsolideeritud järelevalvet tegev asutus koostab kavandatava omandamise kohta hinnangu ja edastab hinnangu selle liikmesriigi pädevale asutusele, kus kavandav omandaja on asutatud. Kaks asutust teevad kõik endast oleneva, et jõuda kahe kuu jooksul alates nimetatud hinnangu saamisest ühisele otsusele. See ühine otsus tuleb nõuetekohaselt dokumenteerida ja seda tuleb põhjendada. Konsolideeritud järelevalvet tegev asutus edastab ühise otsuse kavandavale omandajale.

Kui kahe kuu jooksul alates hinnangu kättesaamisest ei ole ühisele otsusele jõutud, jätab konsolideeritud järelevalvet tegev asutus või selle liikmesriigi pädev asutus, kus kavandav omandaja on asutatud, otsuse tegemata ja edastab asja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19 Euroopa Pangandusjärelevalvele. Euroopa Pangandusjärelevalve teeb otsuse ühe kuu jooksul alates tema poole pöördumisest. Asjaomased asutused võtavad vastu ühise otsuse kooskõlas Euroopa Pangandusjärelevalve otsusega.

4. Pädevad asutused edastavad viivitamata üksteisele hindamiseks vajaliku või olulise teabe. Selleks edastavad pädevad asutused üksteisele taotluse korral või omal algatusel kogu hindamiseks asjakohase teabe.

Pädevad asutused püüavad oma hindamisi kooskõlastada ja tagada otsuste sidususe. Selleks märgib hindamise eest vastutav pädev asutus oma otsuses teiste asjaomaste pädevate asutuste seisukohad või reservatsioonid.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks käesolevas artiklis osutatud pädevate asutuste vahelise konsulteerimise läbiviimise ühised menetlused ja vormid, ning töötab välja vastavad mallid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 10. juuliks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 27d

Loovutamisest teatamine

Liikmesriigid nõuavad artikli 21a lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvatelt finantsinstitutsioonidelt ning finantsvaldusettevõtjatelt ja segafinantsvaldusettevõtjatelt, et nad teavitaksid pädevat asutust, kui nad kavatsevad otseselt või kaudselt loovutada olulise osaluse, nagu on kindlaks määratud kooskõlas artikli 27a lõikega 2. Selline teade esitatakse kirjalikult enne loovutamist ja peab sisaldama asjaomase osaluse suurust.

Artikkel 27e

Teatamiskohustus ja karistused

Kui kavandav omandaja ei anna kavandatavast omandamisest artikli 27a lõike 1 kohaselt teada enne selle toimumist või on omandanud kõnealuses artiklis osutatud olulise osaluse pädeva asutuse vastuseisust hoolimata, nõuavad liikmesriigid pädevalt asutuselt asjakohaste meetmete võtmist. Kui oluline osalus omandatakse pädeva asutuse vastuseisust hoolimata, näevad liikmesriigid ette vastava hääleõiguse peatamise või hääletamisel antud häälte õigustühiseks tunnistamise, ilma et see piiraks karistuste määramist.

4. PEATÜKK

OLULISTE VARADE JA KOHUSTUSTE ÜLEANDMINE

Artikkel 27f

Oluliste varade ja kohustuste üleandmisest teatamine

1. Liikmesriigid nõuavad artikli 21a lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvatelt finantsinstitutsioonidelt ning finantsvaldusettevõtjatelt ja segafinantsvaldusettevõtjatelt, et nad teavitaksid kirjalikult eelnevalt oma pädevat asutust, kui nad teostavad oluliste varade või kohustuste üleandmist kas müümise või mõne muu tehingu teel (edaspidi „kavandatud tehing“).

Kui kavandatud tehingus osalevad ainult sama konsolideerimisgrupi üksused, kohaldatakse esimest lõiku ka nende üksuste suhtes.

Esimese ja teise lõigu kohaldamisel nõutakse, et iga samas kavandatud tehingus osalev üksus täidab individuaalselt nendes lõikudes osutatud teavitamiskohustust.

2. Lõike 1 kohaldamisel käsitatakse kavandatud tehingut olulisena üksuse puhul, mille koguvarast või -kohustustest moodustab tehing vähemalt 10 %, välja arvatud juhul, kui kavandatud tehing toimub sama konsolideerimisgrupi üksuste vahel, millisel juhul loetakse kavandatud tehingut üksuse puhul oluliseks, kui see moodustab vähemalt 15 % selle koguvarast või -kohustustest.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel kohaldatakse lõikes 1 osutatud emaettevõtjana tegutsevate finantsvaldusettevõtjate ja emaettevõtjana tegutsevate segafinantsvaldusettevõtjate suhtes protsendimäärasid nende konsolideeritud olukorra alusel.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud protsendimäärade arvutamisel ei võeta arvesse järgmist:

a) viivituses olev üleantud vara;

b) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/2162 (*) artikli 3 punktis 3 määratletud tagatiste kogumi jaoks üleantud vara;

c) väärtpaberistamise jaoks üleantud vara;

d) direktiivi 2014/59/EL IV jaotises sätestatud kriisilahenduse vahendite, õiguste ja korra kasutamise raames üleantud vara ja kohustused.

3. Pädev asutus annab lõike 1 kohase teate kättesaamisest kirjalikult teada kohe ja igal juhul kümne tööpäeva jooksul pärast teate kättesaamist.

Artikkel 27g

Teatamiskohustus ja karistused

Kui üksused ei anna kavandatud tehingust artikli 27f lõike 1 kohaselt eelnevalt teada, nõuavad liikmesriigid pädevatelt asutustelt asjakohaste meetmete võtmist.

5. PEATÜKK

ÜHINEMINE JA JAGUNEMINE

Artikkel 27h

Kohaldamisala ja mõisted

Käesoleva peatüki kohaldamine ei piira nõukogu määruse (EÜ) nr 139/2004 (**) ning direktiivi (EL) 2017/1132 kohaldamist.

Direktiivi 2014/59/EL kohaldamisest tulenevate ühinemiste ja jagunemiste suhtes käesolevas peatükis sätestatud kohustusi ei kohaldata.

Käesolevas peatükis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „ühinemine“ – üks järgmisest:

a) üks äriühing annab või mitu äriühingut annavad likvideerimismenetluseta lõpetamisel kõik oma varad ja kohustused või osa neist üle mõnele teisele olemasolevale äriühingule, omandavale äriühingule, kusjuures nende väärtpaberiomanikud, osanikud või aktsionärid saavad vastu kõnealuse omandava äriühingu osa- või aktsiakapitali esindavad väärtpaberid, osad või aktsiad ning asjakohasel juhul rahalise juurdemakse, mis ei ületa 10 % asendatud väärtpaberite, osade või aktsiate nimiväärtusest, kui kohaldatavas riigisiseses õiguses ei ole sätestatud teisiti, või kui nimiväärtus puudub, nimetatud väärtpaberite, osade või aktsiate arvestuslikust väärtusest;

b) üks äriühing annab või mitu äriühingut annavad likvideerimismenetluseta lõpetamisel kõik oma varad ja kohustused või osa neist üle mõnele teisele olemasolevale äriühingule, omandavale äriühingule, ilma et omandav äriühing emiteeriks uusi väärtpabereid, aktsiaid või osasid, tingimusel et kõik ühinevate äriühingute väärtpaberid, aktsiad või osad kuuluvad otseselt või kaudselt ühele isikule või ühinevate äriühingute väärtpaberid, aktsiad või osad kuuluvad osanikele või aktsionäridele kõigis ühinevates äriühingutes samas proportsioonis;

c) kaks või enam äriühingut annavad likvideerimismenetluseta lõpetamisel kõik oma varad ja kohustused või osa neist üle nende asutatud äriühingule, uuele äriühingule, kusjuures nende väärtpaberiomanikud, osanikud või aktsionärid saavad vastu uue äriühingu osa- või aktsiakapitali esindavad väärtpaberid, osad või aktsiad ja asjakohasel juhul rahalise juurdemakse, mis ei ületa 10 % asendatud väärtpaberite, aktsiate või osade nimiväärtusest, kui kohaldatavas riigisiseses õiguses ei ole sätestatud teisiti, või kui nimiväärtus puudub, siis nimetatud väärtpaberite, aktsiate või osade arvestuslikust väärtusest;

d) äriühing annab likvideerimismenetluseta lõpetamisel kõik oma varad ja kohustused või osa neist üle äriühingule, millele kuuluvad kõik tema kapitali esindavad väärtpaberid, aktsiad või osad;

2) „jagunemine“ – üks järgmisest:

a) tehing, millega äriühing annab kõik oma varad ja kohustused pärast likvideerimismenetluseta lõpetamist üle rohkem kui ühele äriühingule, mille vastu jaguneva äriühingu osanikud või aktsionärid saavad jaguneva äriühingu varad ja kohustused omandava äriühingu väärtpabereid, aktsiaid või osi ning kui see on kohaldatav, juurdemakseid, mis ei ületa 10 % saadud väärtpaberite, aktsiate või osade nimiväärtusest, kui kohaldatavas riigisiseses õiguses ei ole sätestatud teisiti, või kui nimiväärtus puudub, siis nimetatud väärtpaberite, aktsiate või osade arvestuslikust väärtusest;

b) tehing, millega äriühing annab kõik oma varad ja kohustused pärast likvideerimismenetluseta lõpetamist üle mitmele uuele äriühingule, mille vastu jaguneva äriühingu osanikud või aktsionärid saavad jaguneva äriühingu varad ja kohustused omandava äriühingu väärtpabereid, aktsiaid või osining kui see on kohaldatav, juurdemakseid, mis ei ületa 10 % saadud väärtpaberite, aktsiate või osade nimiväärtusest, kui kohaldatavas riigisiseses õiguses ei ole sätestatud teisiti, või kui nimiväärtus puudub, siis nimetatud väärtpaberite, aktsiate või osade arvestuslikust väärtusest;

c) tehing, mis on alapunktides a ja b kirjeldatud tehingute kombinatsioon;

d) tehing, millega jagunev äriühing annab osa oma varadest ja kohustustest üle ühele või mitmele omandavale äriühingule, mille vastu jaguneva äriühingu osanikud või aktsionärid saavad jaguneva äriühingu varad ja kohustused omandava, jaguneva või mõlema äriühingu väärtpabereid, aktsiaid või osi ning kui see on kohaldatav, juurdemakseid, mis ei ületa 10 % saadud väärtpaberite, aktsiate või osade nimiväärtusest, kui kohaldatavas riigisiseses õiguses ei ole sätestatud teisiti, või kui nimiväärtus puudub, siis nimetatud väärtpaberite, aktsiate või osade arvestuslikust väärtusest;

e) tehing, millega jagunev äriühing annab osa oma varadest ja kohustustest üle ühele või mitmele omandavale äriühingule, saades vastu omandava(te) äriühingu(te) väärtpabereid, aktsiaid või osi.

Artikkel 27i

Ühinemisest ja jagunemisest teatamine ning ühinemise ja jagunemise hindamine

1. Liikmesriigid nõuavad artikli 21a lõike 1 kohaldamisalasse kuuluvatelt finantsinstitutsioonidelt ning finantsvaldusettevõtjatelt ja segafinantsvaldusettevõtjatelt (edaspidi „finantssidusrühmad“), kes soovivad ühineda või jaguneda (edaspidi „kavandatud tehing“), et nad teavitaksid pärast kavandatud tehingu tingimuste kavandi vastuvõtmist ning enne kavandatud tehingu lõpuleviimist pädevat asutust, kes hakkab vastutama sellisest kavandatud tehingust tulenevate üksuste järelevalve eest, ning esitaksid sellele asutusele artikli 27j lõikes 5 sätestatud asjakohase teabe.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel, kui kavandatav tehing koosneb jagunemisest, on kavandatavat tehingut tegeva üksuse järelevalve eest vastutav pädev asutus see pädev asutus, keda teavitatakse ja kes vastutab artikli 27j lõikes 1 sätestatud hindamise eest.

2. Erandina käesoleva artikli lõikest 1, kui kavandatud tehing on ühinemine, mis hõlmab ainult finantssidusrühmi, kes kuuluvad samasse konsolideerimisgruppi, sealhulgas selliste krediidiasutuste konsolideerimisgruppi, mis on keskasutusega püsivalt seotud ja mille üle teostatakse järelevalvet konsolideerimisgrupina, ei nõuta pädevalt asutuselt artikli 27j lõikes 1 sätestatud hindamise tegemist.

3. Artikli 27j lõikes 1 sätestatud hindamist ei tehta, kui kavandatud tehingu jaoks on vaja saada artikli 8 kohane tegevusluba või artikli 21a kohane heakskiit.

4. Pädev asutus annab lõike 1 kohase teate ja lõike 5 kohase lisateabe kättesaamisest kirjalikult teada kohe või hiljemalt kümne tööpäeva jooksul pärast teate või lisateabe kättesaamist.

Kui kavandatud tehingus osalevad ainult sama konsolideerimisgrupi finantssidusrühmad, on pädeval asutusel pärast artikli 27j lõike 5 kohase teate ja kõikide liikmesriigi nõutavate dokumentide kättesaamise kirjaliku kinnituse kuupäeva artikli 27j lõikes 1 sätestatud hindamiseks aega 60 tööpäeva (edaspidi „hindamisaeg“).

Teate kättesaamisel teatab pädev asutus finantssidusrühmadele hindamisaja lõppkuupäeva.

5. Pädev asutus võib küsida artikli 27j lõikes 1 sätestatud hindamise lõpuleviimiseks vajalikku lisateavet. Selline teabenõue esitatakse kirjalikult ja selles täpsustatakse, millist lisateavet on vaja.

Kui kavandatud tehingus osalevad ainult sama konsolideerimisgrupi finantssidusrühmad, võib pädev asutus küsida lisateavet hiljemalt hindamisaja viiekümnendal tööpäeval.

Pädeva asutuse lisateabenõude ja sellele finantssidusrühmadelt kogu küsitud teavet sisaldava vastuse saamise vahelisel ajal hindamisaja arvestamine peatub. Kõnealune peatumine ei tohi kesta üle 20 tööpäeva. Pädev asutus esitab edaspidiseid täiendava või selgitava teabe nõudeid omal äranägemisel, kuid need ei peata hindamisaja arvestust.

6. Pädev asutus võib lõike 5 kolmandas lõigus osutatud hindamisaja arvestamise peatamist pikendada maksimaalselt kuni 30 tööpäevani järgmistel juhtudel:

a) kui vähemalt üks finantssidusrühm asub kolmandas riigis või selle suhtes kohaldatakse kolmanda riigi õigusraamistikku;

b) kui käesoleva direktiivi artikli 27j lõikes 1 sätestatud hindamise tegemiseks on vajalik teabevahetus asutustega, kes vastutavad finantssidusrühmade järelevalve eest kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849.

7. Kavandatud tehingut ei viida lõpule enne, kui pädevalt asutuselt on saadud heakskiitev arvamus.

8. Pädev asutus esitab kahe tööpäeva jooksul pärast hindamise lõpuleviimist finantssidusrühmadele kirjaliku põhjendatud heakskiitva või negatiivse arvamuse. Finantssidusrühmad edastavad põhjendatud arvamuse riigisisese õiguse alusel kavandatud tehingu kontrollimise eest vastutavatele asutustele.

9. Kui kavandatud tehingus osalevad ainult ühe ja sama konsolideerimisgrupi finantssidusrühmad ja pädev asutus ei esita hindamisaja jooksul kirjalikku vastuväidet, loetakse tema arvamus heakskiitvaks.

10. Pädeva asutuse väljastatud põhjendatud heakskiitvas arvamuses võib ette näha piiratud ajavahemiku, mille jooksul kavandatud tehing tuleb läbi viia.

Artikkel 27j

Hindamiskriteeriumid

1. Artikli 27i lõikes 1 sätestatud kavandatud tehingut käsitleva teate ja artikli 27i lõikes 5 osutatud teabe hindamisel hindab pädev asutus kavandatud tehingut selleks, et tagada finantssidusrühmade usaldatavuse kindlus pärast kavandatud tehingu lõpuleviimist, ning eelkõige käsitleda riske, mis tekivad või võivad tekkida finantssidusrühmadele kavandatud tehingu ajal, ja riske, mis võivad tekkida üksusele tulenevalt kavandatud tehingu lõpuleviimisest, kooskõlas järgmiste kriteeriumidega:

a) kavandatud tehingus osalevate finantssidusrühmade maine;

b) kavandatud tehingus osalevate finantssidusrühmade rahaline usaldusväärsus, eelkõige seoses kavandatud tehingust tuleneva üksuse olemasoleva ja kavandatava majandustegevuse laadiga;

c) kas kavandatud tehingust tulenev üksus suudab püsivalt järgida käesolevas direktiivis ja määruses (EL) nr 575/2013 ning kui see on kohaldatav, teistes liidu õigusaktides, eelkõige direktiivides 2002/87/EÜ ja 2009/110/EÜ, sätestatud usaldatavusnõudeid;

d) kas kavandatud tehingu rakendamiskava on usaldatavuse seisukohast realistlik ja mõistlik;

e) kas esineb põhjendatud kahtlus, et seoses kavandatud tehinguga toimub või on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 tähenduses või vastav katse või et kavandatud tehing võiks suurendada selle riski.

Pädev asutus teeb punkti d esimeses lõigus osutatud rakendamiskavaga seoses asjakohast järelevalvet kuni kavandatud tehingu lõpuleviimiseni.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punktis e sätestatud kriteeriumi hindamisel konsulteerib pädev asutus oma kontrolli käigus asutustega, kes vastutavad finantssidusrühma järelevalve eest kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849.

3. Pädev asutus võib esitada kavandatud tehinguga seoses negatiivse arvamuse üksnes siis, kui käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kriteeriumid ei ole täidetud või kui finantssidusrühma esitatud teave ei ole artikli 27i lõike 5 kohasest nõudest hoolimata täielik.

Seoses käesoleva artikli lõike 1 punktis e sätestatud kriteeriumiga võtab pädev asutus kavandatud tehingu hindamisel nõuetekohaselt arvesse kooskõlas direktiiviga (EL) 2015/849 finantssidusrühmade järelevalve eest vastutavatelt asutustelt saadud negatiivset arvamust, mille pädev asutus on saanud 30 tööpäeva jooksul alates esialgse taotluse esitamisest, ning see võib olla mõistlik alus negatiivse arvamuse esitamiseks, nagu on osutatud käesoleva lõike esimeses lõigus.

4. Liikmesriigid ei luba pädevatel asutustel hinnata kavandatud tehingut turu majanduslike vajaduste põhjal.

5. Liikmesriigid avaldavad käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud hindamiseks vajaliku teabe loetelu. Finantssidusrühm esitab selle teabe pädevatele asutustele samal ajal artikli 27i lõikes 1 osutatud teatega. Nõutav teave peab olema proportsionaalne ning kohandatud vastavalt kavandatud tehingu laadile. Liikmesriigid ei nõua teavet, mis ei ole käesoleva artikli kohase usaldatavushindamise seisukohast asjakohane.

Artikkel 27k

Pädevate asutuste vaheline koostöö

1. Pädev asutus konsulteerib artikli 27j lõikes 1 sätestatud hindamise käigus asutustega, kellele on antud avalikes huvides ülesanne teostada järelevalvet teiste asjaomaste finantssektori ettevõtjate üle, kui kavandatud tehingus osaleb lisaks finantssidusrühmadele ka mõni järgmistest üksustest:

a) selline krediidiasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühing või varahaldusettevõtja, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või muus sektoris kui see, milles kavandatud tehing tehakse;

b) sellise krediidiasutuse, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühingu või varahaldusettevõtja emaettevõtja, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või muus sektoris kui see, milles kavandatud tehing tehakse;

c) juriidiline isik, kellel on kontroll krediidiasutuse, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühingu või varahaldusettevõtja üle, mis on tegevusloa saanud teises liikmesriigis või muus sektoris kui see, milles kavandatud tehing tehakse.

2. Pädevad asutused edastavad viivitamata üksteisele hindamiseks hädavajaliku või vajaliku teabe. Selleks edastavad pädevad asutused üksteisele taotluse korral või omal algatusel hindamiseks kogu asjakohase teabe. Finantssidusrühma pädeva asutuse arvamuses esitatakse lõikes 1 osutatud ühe või mitme üksuse üle järelevalvet tegeva pädeva asutuse kõik seisukohad ja reservatsioonid.

Pädevad asutused püüavad oma hindamisi kooskõlastada ja tagada oma arvamuste sidususe.

3. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks käesolevas artiklis osutatud pädevate asutuste vahelise konsulteerimise läbiviimise ühised menetlused ja vormid, ning töötab välja vastavad mallid.

Esimese lõigu kohaldamisel võtab EBA arvesse direktiivi (EL) 2017/1132 II jaotist.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 10. jaanuariks 2027.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

Artikkel 27l

Teatamiskohustus ja karistused

Kui finantssidusrühmad ei anna kavandatud tehingust artikli 27i lõike 1 kohaselt eelnevalt teada või on teinud nimetatud artiklis osutatud kavandatud tehingu ilma pädevate asutuste heakskiitva arvamuseta, nõuavad liikmesriigid pädevatelt asutustelt asjakohaste meetmete võtmist.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2162, mis käsitleb pandikirjade emiteerimist ja pandikirjade avalikku järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL (ELT L 328, 18.12.2019, lk 29).

(**) Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus) (ELT L 24, 29.1.2004, lk 1).“

13) VI jaotis asendatakse järgmisega:

„VI JAOTIS

KOLMANDATE RIIKIDE FILIAALIDE USALDATAVUSNÕUETE TÄITMISE JÄRELEVALVE JA SUHTED KOLMANDATE RIIKIDEGA

1. PEATÜKK

KOLMANDA RIIGI FILIAALIDE USALDATAVUSNÕUETE TÄITMISE JÄRELEVALVE

I JAGU

Üldsätted

Artikkel 47

Kohaldamisala ja mõisted

1. Käesolevas peatükis sätestatakse miinimumnõuded kolmandate riikide filiaalide järgmiseks tegevuseks liikmesriigis:

a) käesoleva direktiivi I lisa punktides 2 ja 6 osutatud tegevus, mida teostab kolmandas riigis asutatud ettevõtja, kes kvalifitseeruks krediidiasutuseks või vastaks määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 1 alapunktis b sätestatud kriteeriumidele, kui ta oleks asutatud liidus;

b) kolmandas riigis asutatud ettevõtja tegevus, millele on osutatud käesoleva direktiivi I lisa punktis 1.

2. Kui kolmandas riigis asutatud ettevõtja tegeleb direktiivi 2014/65/EL I lisa A jaos loetletud tegevusega ja teenuste osutamisega, ning mis tahes kõrvalteenustega, nagu seotud hoiuste võtmine või krediidi või laenude andmine, mille eesmärk on osutada teenuseid kõnealuse direktiivi alusel, ei kuulu see ettevõtja käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisalasse.

3. Käesolevas jaotises kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „kolmanda riigi filiaal“ – filiaal, mille on liikmesriigis asutanud:

   a) lõikes 1 nimetatud tegevuse tegemiseks ettevõtja, mille peakontor asub kolmandas riigis;

   b) krediidiasutus, mille peakontor asub kolmandas riigis;

2) „peaettevõtja“ – ettevõtja, kelle peakontor asub kolmandas riigis ja kes on asutanud liikmesriigis kolmanda riigi filiaali, ning kui see on kohaldatav, selle ettevõtja vahepealsed või kõrgeima tasandi emaettevõtjad.

Artikkel 48

Diskrimineerimiskeeld

Liikmesriigid ei kohalda kolmanda riigi filiaali tegevuse alustamise ega jätkamise suhtes sätteid, millega kaasneks soodsam kohtlemine kui see, mis saab osaks liidu liikmesriigis paikneva peakontoriga finantsinstitutsioonide filiaalidele.

Artikkel 48a

Kolmandate riikide filiaalide liigitamine

1. Liikmesriigid liigitavad kolmandate riikide filiaalid 1. klassi, kui need vastavad mõnele järgmistest tingimustest:

a) kolmanda riigi filiaali raamatupidamises arvele võetud või selliselt filiaalilt pärinevate varade koguväärtus liikmesriigis oli vahetult eelmisel aastasel aruandeperioodil II jao 4. alajao kohaselt esitatud aruannete järgi vähemalt 5 miljardit eurot;

b) kolmanda riigi filiaali lubatud tegevus hõlmab hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite vastuvõtmist jaeklientidelt, tingimusel et selliste hoiuste ja muude tagasimakstavate vahendite summa on vähemalt 5 % kolmanda riigi filiaali kohustuste kogusummast või kui selliste hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite summa ületab 50 miljonit eurot;

c) kolmanda riigi filiaal ei kvalifitseeru artikli 48b tähenduses kolmanda riigi filiaaliks.

2. Liikmesriigid liigitavad kolmanda riigi filiaalid 2. klassi, kui need ei vasta ühelegi lõikes 1 sätestatud tingimusele.

3. Pädevad asutused ajakohastavad kolmandate riikide filiaalide liigitust järgmiselt:

a) kui 1. klassi kuuluv kolmanda riigi filiaal ei vasta enam lõikes 1 sätestatud tingimustele, liigitatakse see kohe 2. klassi;

b) kui 2. klassi kuuluv kolmanda riigi filiaal hakkab vastama lõikes 1 sätestatud tingimustele, liigitatakse see 1. klassi alles nelja kuu möödumisel nendele tingimustele vastama hakkamise alguskuupäevast.

4. Liikmesriigid võivad oma territooriumil tegevusloa saanud kolmandate riikide filiaalide või nende teatavate kategooriate suhtes kohaldada käesolevas jaotises sätestatud nõuete asemel samu nõudeid, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi alusel tegevusloa saanud krediidiasutuste suhtes. Kui käesolevas lõikes sätestatud käsitlust kohaldatakse üksnes kolmandate riikide filiaalide teatavate kategooriate suhtes, kehtestavad liikmesriigid sellise käsitluse tarbeks asjakohased liigituskriteeriumid. Käesoleva artikli lõikeid 1, 2 ja 3 ei kohaldata selliste kolmandate riikide filiaalide suhtes muul juhul, kui üksnes artikli 48p kohaldamiseks.

Artikkel 48b

Kolmanda riigi filiaalide kvalifitseerumise tingimused

1. Kui kolmanda riigi filiaal vastab järgmistele tingimustele, käsitatakse seda käesoleva jaotise kohaldamisel kolmanda riigi kvalifitseeruva filiaalina:

a) peaettevõtja on asutatud riigis, kus kohaldatakse usaldatavusstandardeid ja järelevalvet kooskõlas kolmanda riigi pangandusjärelevalve raamistikuga, mis on käesoleva direktiivi ja määrusega (EL) nr 575/2013 vähemalt samaväärne;

b) peaettevõtja järelevalveasutustele kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid, mis on käesoleva direktiivi VII jaotise 1. peatüki II jaos sätestatutega vähemalt samaväärsed;

c) peaettevõtja on asutatud riigis, mis ei ole direktiivi (EL) 2015/849 artikli 9 kohaselt kantud selliste suure riskiga kolmandate riikide loetellu, kelle rahapesuvastases ja terrorismi rahastamise vastases korras esineb strateegilisi puudusi.

2. Komisjon võib teha rakendusaktides otsuseid selle kohta, kas konkreetse kolmanda riigi pangandusjärelevalve raamistik vastab käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b sätestatud tingimustele. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 147 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

3. Enne käesoleva artikli lõikes 2 osutatud otsuse vastuvõtmist võib komisjon küsida Euroopa Pangandusjärelevalvelt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 33 kohaselt abi, et viimane hindaks kolmanda riigi pangandusjärelevalve raamistikku ja konfidentsiaalsusnõudeid ning koostaks aruande selle kohta, kas raamistik ja nõuded vastavad käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b sätestatud tingimustele. Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab hindamise tulemuse oma veebisaidil.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve peab avalikku registrit nii kolmandate riikide kui ka kolmandate riikide ametiasutuste kohta, mis vastavad lõikes 1 sätestatud tingimustele.

5. Kui pädev asutus saab artikli 48c kohase tegevusloa taotluse, hindab ta käesoleva artikli lõikes 1 ja artiklis 48a sätestatud tingimuste alusel, kas liigitada kolmanda riigi filiaal 1. või 2. klassi. Kui asjaomast kolmandat riiki ei ole kantud käesoleva artikli lõikes 4 osutatud avalikku registrisse, palub pädev asutus komisjonil hinnata käesoleva artikli lõike 2 kohaldamisel kolmanda riigi panganduse regulatiivset raamistikku ja konfidentsiaalsusnõudeid, kui käesoleva artikli lõike 1 punktis c nimetatud tingimus on täidetud. Kuni komisjoni poolt käesoleva artikli lõike 2 kohase otsuse vastuvõtmiseni liigitab pädev asutus kolmanda riigi filiaali 1. klassi.

II JAGU

Tegevusloa andmise ja regulatiivsed nõuded

1. alajagu

Tegevusloa andmise nõuded

Artikkel 48c

Kolmandate riikide filiaalidele tegevusloa andmise miinimumtingimused

1. Kooskõlas artikliga 21c nõuavad liikmesriigid, et kolmandate riikide ettevõtjad asutaksid oma territooriumil filiaali enne artikli 47 lõikes 1 nimetatud tegevuse alustamist või jätkamist. Kolmanda riigi filiaali asutamiseks tuleb eelnevalt saada käesoleva peatüki kohane tegevusluba.

2. Enne, kui kolmanda riigi filiaal asjaomases liikmesriigis tegevust alustab, püüavad pädevad asutused sõlmida kolmanda riigi asjaomaste pädevate asutustega haldus- või muid kokkuleppeid. Selliste kokkulepete aluseks tuleks võtta Euroopa Pangandusjärelevalve poolt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 33 lõike 5 kohaselt välja töötatud näidishalduskokkulepe. Kõnealust nõuet ei kohaldata, kui kolmandate riikide filiaalide suhtes kohaldatakse rangemaid riigisiseseid nõudeid. Pädevad asutused esitavad Euroopa Pangandusjärelevalvele viivitamata teabe kolmandate riikide pädevate asutustega sõlmitud haldus- või muude kokkulepete kohta.

3. Liikmesriigid nõuavad, et kolmanda riigi filiaali tegevusloa taotlusele tuleb lisada filiaali tegevuskava, kus on esitatud kavandatud äritegevus, artikli 47 lõikes 1 nimetatud tegevused ning asjaomases liikmesriigis tegutseva filiaali organisatsiooniline struktuur ja artikli 48g kohane riskijuhtimine.

4. Kolmanda riigi filiaalile antakse tegevusluba ainult siis, kui täidetud on vähemalt kõik järgmised tingimused:

a) filiaal vastab 2. alajaos sätestatud regulatiivsetele miinimumnõuetele;

b) tegevus, mille jaoks peaettevõtja liikmesriigis tegevusluba taotleb, on hõlmatud tegevusloaga, mille selline peaettevõtja on saanud kolmandas riigis, kus ta on asutatud ja kus tehakse tema tegevuse üle järelevalvet;

c) kolmanda riigi peaettevõtja järelevalveasutust on liikmesriigis filiaali asutamise taotlusest ja lõikes 3 nimetatud dokumentidest teavitatud ja need on talle esitatud;

d) tegevusloa kohaselt võib kolmanda riigi filiaal tegutseda üksnes selles liikmesriigis, kus ta on asutatud, ning tal on selgesõnaliselt keelatud osutada neid teenuseid piiriüleselt teises liikmesriigis, välja arvatud grupisisesed rahastamistehingud, mis on sõlmitud sama peaettevõtja teiste kolmandate riikide filiaalidega, või tehingud, mis on sõlmitud teenuste pöördpakkumise korras, kooskõlas artikliga 21c;

e) pädeval asutusel on oma järelevalvefunktsiooni täitmiseks võimalik saada juurdepääs peaettevõtja järelevalveasutuse käsutuses olevale kogu vajalikule teabele sellise peaettevõtja kohta ning tulemuslikult koordineerida oma järelevalvetegevust kolmanda riigi järelevalveasutuste tegevusega, eriti peaettevõtjat, selle konsolideerimisgruppi või kolmanda riigi finantssüsteemi mõjutava kriisi või finantsprobleemide korral;

f) ei esine põhjendatud kahtlust, et kolmanda riigi filiaali kasutatakse rahapesuks või terrorismi rahastamiseks direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 tähenduses või sellele kaasaaitamiseks.

5. Et hinnata, kas käesoleva artikli lõike 4 punktis f sätestatud tingimus on täidetud, konsulteerib pädev asutus ametiasutusega, kes vastutab rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalve eest liikmesriigis vastavalt direktiivile (EL) 2015/849, ning peab enne kolmanda riigi filiaalile tegevusloa andmist saama kirjaliku kinnituse, et tingimus on täidetud.

6. Pädevad asutused võivad otsustada, et kolmandate riikide filiaalidele enne 10. jaanuari 2027 antud tegevusload jäävad kehtima, tingimusel et kolmandate riikide filiaalid, kellele need tegevusload anti, vastavad käesolevas jaotises sätestatud miinimumnõuetele.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve jälgib erinevates liikmesriikides tegevusloa saanud sama peaettevõtja kolmandate riikide filiaalide vahelisi tehinguid ning esitab komisjonile hiljemalt 10. juuliks 2028 oma järelduste kohta aruande.

8. Hiljemalt 10. juuliks 2026 annab Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, milles tuuakse täpsemalt välja:

a) teave, mis tuleb kolmanda riigi filiaali tegevusloa taotlemisel esitada pädevatele asutustele, sealhulgas lõikes 3 osutatud tegevuskava ning organisatsiooniline struktuur ja riskijuhtimine;

b) kolmanda riigi filiaalile tegevusloa andmise kord ning käesoleva lõike punkti a kohase teabe esitamise standardvormid ja -mallid;

c) lõikes 4 osutatud tegevusloa andmise tingimused;

d) tingimused, mille alusel pädevad asutused võivad tugineda teabele, mis on kolmanda riigi filiaali eelneva tegevusloa andmise käigus juba esitatud.

Artikkel 48d

Kolmanda riigi filiaali tegevusloa andmisest keeldumise või kehtetuks tunnistamise tingimused

1. Liikmesriigid sätestavad vähemalt järgmised kolmanda riigi filiaali tegevusloa andmisest keeldumise või kehtetuks tunnistamise tingimused:

a) filiaal ei vasta artikli 48c või riigisisese õiguse kohastele tegevusloa andmise tingimustele;

b) peaettevõtja või selle konsolideerimisgrupp ei vasta talle kolmanda riigi õiguse alusel kohaldatavatele usaldatavusnõuetele või esineb põhjendatud kahtlus, et ta ei vasta sellistele nõuetele või rikub neid järgmise 12 kuu jooksul.

Lõike 1 punkti b kohaldamisel teavitavad kolmandate riikide filiaalid oma pädevaid asutusi viivitamata kõnealuses punktis osutatud asjaoludest, kui need esinevad.

2. Pädevad asutused võivad ühtlasi tunnistada kolmanda riigi filiaalile antud tegevusloa kehtetuks, kui täidetud on mõni järgmistest tingimustest:

a) kolmanda riigi filiaal ei ole tegevusluba kasutanud 12 kuu jooksul, sõnaselgelt loobub tegevusloast või pole üle kuue kuu tegutsenud, välja arvatud juhul, kui asjaomane liikmesriik on oma õiguses ette näinud, et sellistel juhtudel tegevusluba aegub;

b) kolmanda riigi filiaal on saanud tegevusloa valeandmete esitamisega või muul ebaseaduslikul viisil;

c) kolmanda riigi filiaal ei vasta enam ühele või enamale lisatingimusele või -nõudele, mille alusel tegevusluba anti;

d) ei saa enam kindel olla, et kolmanda riigi filiaal täidab oma kohustusi võlausaldajate ees ja eelkõige ei taga enam nende varade turvalisust, mille talle on usaldanud hoiustajad;

e) kolmanda riigi filiaal vastab ühele muudest juhtudest, mille puhul riigisiseses õiguses on nähtud ette tegevusloa kehtetuks tunnistamine;

f) kolmanda riigi filiaal paneb toime mõne artikli 67 lõikes 1 osutatud rikkumise;

g) esineb põhjendatud kahtlus, et kolmanda riigi filiaali, selle peaettevõtja või konsolideerimisgrupiga seoses toimub või on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 tähenduses või vastav katse või et on olemas suurenenud risk, et kolmanda riigi filiaali, selle peaettevõtja või konsolideerimisgrupiga seoses toimub või on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine või vastav katse.

3. Et hinnata, kas käesoleva artikli lõike 2 punktis g sätestatud tingimus on täidetud, konsulteerib pädev asutus ametiasutusega, kes vastutab rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalve eest liikmesriigis vastavalt direktiivile (EL) 2015/849.

4. Liikmesriigid näevad ette selge korra, mida kohaldatakse kolmanda riigi filiaali tegevusloa andmisest keeldumise või tegevusloa kehtetuks tunnistamise puhul kooskõlas lõigetega 1, 2 ja 3.

2. alajagu

Regulatiivsed miinimumnõuded

„Artikkel 48e

Tagatiskapitali nõue

1. Ilma et see piiraks muude riigisisese õiguse kohaste kapitalinõuete rakendamist, nõuavad liikmesriigid, et kolmandate riikide filiaalidel on igal ajal olemas minimaalne tagatiskapital, mis on võrdne vähemalt järgmisega:

a) 1. klassi kuuluvate kolmandate riikide filiaalide puhul 2,5 % nende keskmistest kohustustest kolmel vahetult eelnenud aastasel aruandeperioodil või äsja tegevusloa saanud kolmandate riikide filiaalide puhul filiaali kohustustest tegevusloa saamise ajal, mille kohta on esitatud 4. alajao kohased aruanded, aga mitte alla 10 miljoni euro;

b) 2. klassi kuuluvate kolmandate riikide filiaalide puhul 0,5 % nende keskmistest kohustustest kolmel vahetult eelnenud aastasel aruandeperioodil või äsja tegevusloa saanud kolmandate riikide filiaalide puhul filiaali kohustustest tegevusloa saamise ajal, mille kohta on esitatud 4. alajao kohased aruanded, aga mitte alla 5 miljoni euro.

2. Kolmandate riikide filiaalid peavad täitma lõikes 1 osutatud minimaalse tagatiskapitali nõuet mõnes järgmises vormis varadega:

a) raha või raha sarnased instrumendid, nagu on määratletud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 60;

b) liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade emiteeritud võlaväärtpaberid või

c) mõni muu instrument, mida kolmanda riigi filiaal saab piiramatult kasutada riskide või kahju katmiseks kohe nende tekkimisel.

3. Liikmesriigid nõuavad kolmandate riikide filiaalidelt, et nad hoiustaksid käesoleva artikli lõike 2 kohased tagatiskapitali instrumendid tinghoiukontol, mis asub selle liikmesriigi, kus filiaal on tegevusloa saanud, krediidiasutuses, mis ei ole osa selle peaettevõtja konsolideerimisgrupist, või kui see on riigisisese õiguse kohaselt lubatud, siis liikmesriigi keskpangas. Tinghoiukontole hoiustatud tagatiskapitali instrumente kasutatakse direktiivi 2014/59/EL artikli 96 kohaldamisel kolmanda riigi filiaali kriisilahenduse korral ja kolmanda riigi filiaali likvideerimiseks kooskõlas riigisisese õigusega.

4. Hiljemalt 10. juuliks 2026 annab Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, milles täpsustatakse käesoleva artikli lõike 2 punktis c sätestatud nõuet instrumentide kohta, mida saab piiramatult kasutada riskide või kahju katmiseks kohe nende tekkimisel.

Artikkel 48f

Likviidsusnõuded

1. Ilma et see piiraks muude riigisisese õiguse kohaste likviidsusnõuete kohaldamist, nõuavad liikmesriigid kolmandate riikide filiaalidelt vähemalt seda, et neil oleks igal ajal olemas koormamata ja likviidsed varad, mis on piisavad tema likviidsete vahendite väljavoolu katmiseks minimaalselt 30 päevase perioodi jooksul.

2. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamisel nõuavad liikmesriigid 1. klassi kuuluvatelt kolmandate riikide filiaalidelt määruse (EL) nr 575/2013 I jaotise VI osas ja komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/61 (*) sätestatud likviidsuskatte nõude täitmist.

3. Liikmesriigid nõuavad, et kolmandate riikide filiaalid hoiustaksid käesoleva artikli nõuete täitmiseks hoitavad likviidsed varad kontol, mis asub selle liikmesriigi, kus filiaal on tegevusloa saanud, krediidiasutuses, mis ei ole osa selle peaettevõtja konsolideerimisgrupist, või kui see on riigisisese õigusega lubatud, siis liikmesriigi keskpangas. Kui kontole jääb likviidseid varasid pärast seda, kui neid on kohaldatud likviidsete vahendite väljavoolu katmiseks vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, on neid järelejäänud likviidseid varasid võimalik kasutada direktiivi 2014/59/EL artikli 96 kohaldamisel kolmanda riigi filiaali kriisilahenduse korral ja kolmanda riigi filiaali likvideerimiseks kooskõlas riigisisese õigusega.

4. Pädevad asutused võivad käesolevas artiklis sätestatud likviidsusnõudest kolmanda riigi kvalifitseeruvate filiaalide puhul loobuda.

Artikkel 48g

Sise- ja riskijuhtimine

1. Liikmesriigid nõuavad kolmandate riikide filiaalidelt, et nende äritegevust juhiks asjakohases liikmesriigis tegelikkuses vähemalt kaks isikut, kellele tuleb enne saada pädevate asutuste heakskiit. Need isikud peavad olema hea mainega, neil peavad olema oma tööülesannete täitmiseks piisavad teadmised, oskused ja kogemused ning nad peavad pühendama oma tööle piisavalt aega.

2. Liikmesriigid nõuavad 1. klassi kuuluvatelt kolmandate riikide filiaalidelt artiklite 74 ja 75, artikli 76 lõigete 5 ja 6 ning artiklite 92, 94 ja 95 järgimist. Pädevad asutused võivad nõuda kolmandate riikide filiaalidelt kohaliku juhtkomitee loomist, et tagada filiaali piisav juhtimine.

3. Liikmesriigid nõuavad 2. klassi kuuluvatelt kolmandate riikide filiaalidelt artiklite 74, 75, 92, 94 ja 95 järgimist ning artikli 76 lõikes 5 ja artikli 76 lõike 6 esimeses, teises ja neljandas lõigus sätestatud sisekontrollifunktsioonide olemasolu.

Pädevad asutused võivad 2. klassi kuuluvatelt kolmandate riikide filiaalidelt nende suurusest, sisekorraldusest ning nende tegevuste laadist, ulatusest ja keerukusest olenevalt nõuda artikli 76 lõike 6 kolmanda ja viienda lõigu kohaste sisekontrollifunktsioonide juhtide ametisse nimetamist.

4. Liikmesriigid nõuavad kolmandate riikide filiaalidelt selliste aruandlusahelate loomist, millega antakse peaettevõtja juhtorganile aru kõigist olulistest riskidest, riskijuhtimispoliitikast ja nende muutustest, ning asjaomase poliitika nõuetekohase järgimise tagamiseks piisavate info- ja kommunikatsioonitehnoloogia (IKT) süsteemide ja kontrollimehhanismide olemasolu.

5. Liikmeriigid nõuavad, et kolmandate riikide filiaalid jälgiksid ja haldaksid oma tegevuste edasiandmist ning tagaksid, et nende pädevatele asutustele oleks kättesaadav kogu teave, mida need oma järelevalvefunktsiooni täitmiseks vajavad.

6. Liikmesriigid nõuavad kolmandate riikide filiaalidelt, kes tegelevad vastastikuste või konsolideerimisgrupi siseste tehingutega, et neil oleks piisavad ressursid, mille abil tuvastada ja korralikult juhtida vastaspoole krediidiriske, kui kolmanda riigi filiaali raamatupidamises arvele võetud varadega seotud olulised riskid antakse edasi vastaspoolele.

7. Kui kolmanda riigi filiaali kriitilisi või olulisi funktsioone täidab tema peaettevõtja, täidetakse neid funktsioone vastavalt sisekorrale või konsolideerimisgrupisisestele kokkulepetele. Kolmandate riikide filiaalide järelevalve eest vastutavatel pädevatel asutustel on juurdepääs kogu teabele, mida nad vajavad oma järelevalvefunktsiooni täitmiseks.

8. Pädevad asutused nõuavad, et sõltumatu kolmas pool hindaks korrapäraselt käesolevas artiklis sätestatud nõuete rakendamist ja pidevat täitmist kolmanda riigi filiaali poolt ning esitaks pädevale asutusele tähelepanekuid ja järeldusi sisaldava hindamisaruande.

9. Hiljemalt 10. jaanuariks 2027 annab Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, mis käsitlevad käesoleva direktiivi artikli 74 lõikes 1 osutatud korra, protsesside ja mehhanismide kohaldamist kolmandate riikide filiaalidele, võttes arvesse artikli 74 lõiget 2, ning käesoleva direktiivi artikli 75 ja artikli 76 lõigete 5 ja 6 kohaldamist kolmandate riikide filiaalidele.

Artikkel 48h

Raamatupidamises arvele võtmise nõuded

1. Liikmesriigid nõuavad kolmandate riikide filiaalidelt sellise registri pidamist, milles on täpselt ja kõikehõlmavalt kirjas kõik kolmanda riigi filiaali poolt liikmesriigis raamatupidamises arvele võetud või selliselt kolmanda riigi filiaalilt pärinevad varad ja kohustused, ning selliste varade ja kohustuste autonoomset haldamist kolmanda riigi filiaalis. Registris esitatakse kogu vajalik ja piisav teave kolmanda riigi filiaali tekitatud riskide ja nende juhtimise kohta.

2. Liikmesriigid nõuavad kolmandate riikide filiaalidelt, et nad töötaksid välja lõikes 1 osutatud registri täitmise ja haldamise põhimõtted ning vaataksid selle korrapäraselt läbi ja ajakohastaksid seda. Need põhimõtted peavad olema dokumenteeritud ning need peab heaks kiitma peaettevõtja asjaomane juhtorgan. Need peavad sisaldama selgeid põhjendusi registri täitmiseks ja neis tuleb märkida, kuidas need on kooskõlas kolmanda riigi filiaali äristrateegiaga.

3. Liikmesriigid nõuavad kolmandate riikide filiaalidelt selle tagamist, et käesolevas artiklis sätestatud nõuete rakendamise ja pideva täitmise kohta koostatakse korrapäraselt sõltumatu ja põhjendatud arvamus, mis esitatakse koos tähelepanekute ja järeldustega pädevale asutusele.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles määratakse kindlaks registri täitmise kord, mida kolmandate riikide filiaalid peavad käesoleva artikli järgimiseks kohaldama, eelkõige seoses järgmisega:

a) metoodika, et teha kindlaks ja dokumenteerida täpselt ja põhjalikult kõik liikmesriigis asuva kolmanda riigi filiaali raamatupidamises arvele võetud varad ja kohustused, ning

b) metoodika, et teha kindlaks ja dokumenteerida kolmanda riigi filiaalilt pärinevad bilansivälised kirjed ning varad ja kohustused, mis on võetud arvele või mida hoitakse sama konsolideerimisgrupi teistes filiaalides või tütarettevõtjates asjaomase kolmanda riigi filiaali nimel või kasuks.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 10. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

3. alajagu

Õigus taotleda tegevusluba III jaotise alusel ja nõuded süsteemselt olulistele kolmandate riikide filiaalidele

Artikkel 48i

Õigus nõuda tütarettevõtja asutamist

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevatel asutustel on õigus nõuda kolmandate riikide filiaalidelt III jaotise 1. peatüki kohaselt tegevusloa taotlemist vähemalt järgmistel juhtudel:

a) kolmanda riigi filiaal on varem tegelenud või tegeleb artikli 47 lõikes 1 osutatud tegevusega teistes liikmesriikides asuvate klientide või vastaspooltega, ilma et see piiraks artikli 48c lõike 4 punktis d osutatud erandite kohaldamist;

b) kolmanda riigi filiaal vastab artikli 131 lõikes 3 osutatud süsteemse olulisuse näitajatele või ta on hinnatud süsteemselt oluliseks vastavalt artiklile 48j ja põhjustab märkimisväärseid finantsstabiilsuse riske liidus või liikmesriigis, kus ta on asutatud, või

c) kõigi samasse kolmanda riigi konsolideerimisgruppi kuuluvate liidus asuvate kolmandate riikide filiaalide varade kogusumma on 40 miljardit eurot või rohkem või kolmanda riigi filiaali varade kogusumma, mis on võetud arvele tema raamatupidamises liikmesriigis, kus ta on asutatud, on 10 miljardit eurot või rohkem.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud õigust võib kasutada pärast asjakohasel juhul artiklites 48j või 48o sätestatud meetmete kohaldamist või kui pädev asutus suudab muudel kui käesoleva lõike esimeses lõigus loetletud põhjustel põhjendada, et meetmed ei ole oluliste järelevalveprobleemide lahendamiseks piisavad.

2. Pädevad asutused peavad enne lõikes 1 osutatud õiguse kasutamist konsulteerima Euroopa Pangandusjärelevalvega ja nende liikmesriikide pädevate asutustega, milles asjaomase kolmanda riigi konsolideerimisgrupp on asutanud teisi filiaale või tütarettevõtjast finantsinstitutsioone.

Käesoleva artikli lõike 1 punktide b ja c kohaldamisel ning artiklis 48j osutatud hindamise läbiviimisel võtavad pädevad asutused või asjakohasel juhul määratud asutused arvesse kolmandate riikide filiaalide asjakohaseid süsteemse olulisuse näitajaid, eelkõige järgmist:

a) kolmanda riigi filiaali suurus;

b) kolmanda riigi filiaali struktuuri, korralduse ja ärimudeli keerukus;

c) kolmanda riigi filiaali seotus liidu ja selle liikmesriigi finantssüsteemiga, kus ta on asutatud;

d) kolmanda riigi filiaali tegevuse, teenuste, tehingute või pakutava finantstaristu asendatavus;

e) kolmanda riigi filiaali turuosa liidus ja liikmesriigis, kus ta on asutatud, võttes arvesse filiaali kõiki pangandusvarasid, osutatavaid teenuseid ja tehinguid;

f) kolmanda riigi filiaali tehingute või äritegevuse peatamise või lõpetamise tõenäoline mõju selle liikmesriigi finantssüsteemi likviidsusele, kus ta on asutatud, või liidu ja asjaomase liikmesriigi makse-, kliiringu- ja arveldussüsteemidele;

g) kolmanda riigi filiaali roll ja tähtsus kolmanda riigi konsolideerimisgrupi tegevuse, teenuste ja tehingute seisukohast liidus ja liikmesriigis, kus ta on asutatud;

h) kolmanda riigi filiaali roll ja tähtsus kriisilahenduse või likvideerimise kontekstis, tuginedes kriisilahendusasutuselt saadud teabele;

i) kolmanda riigi filiaali kaudu toimuva kolmanda riigi konsolideerimisgrupi äritegevuse maht võrreldes selle konsolideerimisgrupi äritegevusega, mis toimub tegevusloa saanud tütarettevõtjatest finantsinstitutsioonide kaudu liidus ja liikmesriikides, kus kolmandate riikide filiaalid on asutatud.

Artikkel 48j

Süsteemse olulisuse hindamine ja nõuded süsteemselt olulistele kolmandate riikide filiaalidele

1. Kolmanda riigi filiaali suhtes kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud hindamist, kui kõigi samasse kolmanda riigi konsolideerimisgruppi kuuluvate liidus asuvate kolmanda riigi filiaalide varade kogusumma liidus on 4. alajao kohaselt esitatud aruande alusel vähemalt 40 miljardit eurot, kas:

a) kolmel vahetult eelnenud aastasel aruandeperioodil keskmiselt või

b) viiest vahetult eelnenud aruandeperioodist vähemalt kolmel absoluutarvudes.

Esimeses lõigus osutatud varade suuruse lävi ei hõlma varasid, mida kolmanda riigi filiaal hoiab seoses keskpanga turutehingutega, mis on tehtud EKPSi keskpankadega.

2. Kui pädev asutus vastutab sellise kolmanda riigi filiaali järelevalve eest, mis kuulub kolmanda riigi konsolideerimisgruppi, mille kõigi liidus asuvate kolmanda riigi filiaalide varade kogusumma on liidus vähemalt 40 miljardit eurot, hindab kõnealune pädev asutus, kas tema järelevalve all olev kolmanda riigi filiaal on süsteemselt oluline ja põhjustab märkimisväärseid riske liidu või selle liikmesriigi finantsstabiilsusele, kus ta on asutatud. Selleks võtavad pädevad asutused eriti arvesse eelkõige artikli 48i lõikes 2 ja artikli 131 lõikes 3 osutatud süsteemse olulisuse näitajaid.

3. Lõikes 2 osutatud hindamise osana peaks pädev asutus või asjakohasel juhul määratud asutus konsulteerima Euroopa Pangandusjärelevalve ja nende liikmesriikide pädevate asutustega, kus asjaomane kolmanda riigi konsolideerimisgrupp on asutanud muud kolmandate riikide filiaalid või tütarettevõtjad, et hinnata finantsstabiilsuse riske, mida asjaomane kolmanda riigi filiaal põhjustab muudele liikmesriikidele kui see liikmesriik, kus ta on asutatud.

Pädev asutus või asjakohasel juhul määratud asutus esitab oma põhjendatud hinnangu kolmanda riigi filiaali süsteemse olulisuse kohta liidus või liikmesriigis, kus ta on asutatud, Euroopa Pangandusjärelevalvele ja nende liikmesriikide pädevatele asutustele, kus asjaomane kolmanda riigi konsolideerimisgrupp on asutanud muud kolmandate riikide filiaalid või tütarettevõtjad.

Kui konsulteeritud pädevad asutused ei nõustu kolmanda riigi filiaali süsteemse olulisuse hinnanguga, teavitavad nad hindamise läbi viinud pädevat asutust kümne tööpäeva jooksul alates lõikes 2 osutatud hinnangu saamisest. Pädevad asutused teevad Euroopa Pangandusjärelevalve abiga kõik endast oleneva, et saavutada konsensus hinnangu ja kui see on kohaldatav, lõikes 4 osutatud sihipäraste nõuete suhtes hiljemalt kolme kuu jooksul alates kuupäevast, mil pädev asutus või asjakohasel juhul määratud asutus oma vastuväite esitas. Pärast selle ajavahemiku möödumist teeb hinnatava kolmanda riigi filiaali järelevalve eest vastutav pädev asutus otsuse kolmanda riigi filiaali süsteemse olulisuse hindamise ja lõikes 4 osutatud sihipäraste nõuete kohta.

4. Kui see on tuvastatud riskidega tegelemiseks asjakohane, võib pädev asutus või asjakohasel juhul määratud asutus kohaldada kolmanda riigi filiaali suhtes sihipäraseid nõudeid, mis võivad hõlmata järgmist:

a) nõue, et asjaomane kolmanda riigi filiaal restruktureeriks oma varad või tegevuse nii, et ta ei kvalifitseeru enam süsteemselt oluliseks vastavalt lõikele 2 või ei põhjusta enam põhjendamatut riski liidu või nende liikmesriikide finantsstabiilsusele, kus ta on asutatud, või

b) asjaomase kolmanda riigi filiaali suhtes täiendavate usaldatavusnõuete kehtestamine.

Kui pädev asutus või asjakohasel juhul määratud asutus leiab, et kolmanda riigi filiaal on süsteemselt oluline, kuid otsustab jätta käesoleva lõike esimese lõigu punktis a või artiklis 48i osutatud õiguse kasutamata, esitab ta Euroopa Pangandusjärelevalvele ja nende liikmesriikide pädevatele asutustele, kus asjaomane kolmanda riigi konsolideerimisgrupp on asutanud muud kolmandate riikide filiaalid või tütarettevõtjad, põhjendatud teate selle kohta, miks ta on otsustanud selle õiguse kasutamata jätta.

5. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab 31. detsembriks 2028 Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande järgmise kohta:

a) käesoleva artikli lõikes 3 osutatud hindamine, eelkõige seoses sama peaettevõtja kolmandate riikide filiaalide kindlakstegemisega ja kõnealuses lõikes sätestatud konsulteerimisprotsessi toimimisega;

b) käesoleva artikli lõikes 4 ja artiklis 48i sätestatud järelevalveõiguse kasutamine.

4. alajagu

Aruandlusnõuded

Artikkel 48k

Regulatiivne ja finantsteave kolmandate riikide filiaalide ja peaettevõtja kohta

1. Liikmesriigid nõuavad kolmandate riikide filiaalidelt, et nad esitaksid oma pädevatele asutustele järgmise teabe:

a) artikli 48h kohaselt kolmandate riikide filiaalide raamatupidamises kajastatud ning kõnealusest filiaalist pärinevad varad ja kohustused, milles on eraldi välja toodud:

   i) suurimad bilansilised varad ja kohustused liigitatuna sektorite ja vastaspoole liikide kaupa, sealhulgas eelkõige finantssektoriga seotud riskipositsioonid;

   ii) märkimisväärsed riskipositsioonid ja kontsentreerunud rahastusallikad konkreetsete vastaspooleliikide kaupa;

   iii) märkimisväärsed sisetehingud peaettevõtja ja tema konsolideerimisgrupi liikmetega;

b) kolmanda riigi filiaali vastavus käesolevast direktiivist tulenevatele nõuetele;

c) vajaduse korral hoiusekindlustus, mida hoiustajad saavad kolmandate riikide filiaalides kasutada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/49/EL (**) artikli 15 lõigetele 2 ja 3;

d) kolmandate riikide filiaalidele liikmesriigi poolt riigisisese õiguse alusel kohaldatavad regulatiivsed lisanõuded.

Kolmandate riikide filiaalid järgivad esimese lõigu punkti a kohases varade ja kohustuste aruandluses Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1606/2002 (***) kooskõlas kohaldatavaid rahvusvahelisi raamatupidamisstandardeid või liikmesriigis kohaldatavaid üldtunnustatud raamatupidamispõhimõtteid.

2. Liikmesriigid nõuavad kolmandate riikide filiaalidelt, et nad esitaksid oma peaettevõtja kohta oma pädevatele asutustele järgmise teabe:

a) korrapäraselt esitatav koondteave varade ja kohustuste kohta, mis on liidus peaettevõtja konsolideerimisgrupi teiste filiaalide ja tütarettevõtjate raamatupidamises arvele võetud või nende käsutuses;

b) korrapäraselt esitatav teave peaettevõtja vastavuse kohta kohaldatavatele usaldatavusnõuetele individuaalselt ja konsolideerituna;

c) vajaduse korral teave peaettevõtjat puudutavate oluliste järelevalvealaste kontrollide ja hindamiste kohta ning nendest tulenevate järelevalvealaste otsuste kohta;

d) peaettevõtja finantsseisundi taastamise kavad ja konkreetsed meetmed, mida võidakse kolmandate riikide filiaalide puhul nende kavade kohaselt võtta, ning nende kavade hilisemad ajakohastused ja muudatused;

e) peaettevõtja äristrateegia seoses kolmandate riikide filiaalidega ja selle hilisemad muudatused;

f) teenused, mida peaettevõtja osutab artikli 21c kohaselt pöördpakkumise tulemusena liidus asutatud või asuvatele klientidele.

3. Käesolevas artiklis sätestatud aruandluskohustused ei takista pädeval asutusel kehtestamast kolmandate riikide filiaalidele täiendavaid aruandluskohustusi, kui asutuse arvates on lisateavet vaja selleks, et saada põhjalik ülevaade kolmandate riikide filiaalide või nende peaettevõtja äritegevusest, tegevusest või rahalisest usaldusväärsusest, kontrollida, kas kolmandate riikide filiaalid ja nende peaettevõtja vastavad kohaldatavale õigusele ning tagada, et kolmandate riikide filiaalid vastavad sellele õigusele.

Artikkel 48l

Standardvormid ja -mallid ning aruandlussagedus

1. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks ühtsed aruandlusvormid, -määratlused ja ühtne aruandlussagedus ning töötab välja IT-lahendused artikli 48k kohaldamiseks.

Artiklis 48k osutatud aruandlusnõuded peavad olema proportsionaalsed kolmandate riikide filiaalide liigitamisega kas 1. või 2. klassi.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 10. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 15.

2. Artiklis 48k osutatud regulatiivse ja finantsteabe esitavad 1. klassi kuuluvad filiaalid vähemalt kaks korda aastas ja 2. klassi kuuluvad filiaalid vähemalt korra aastas.

3. Pädev asutus võib kas osaliselt või täielikult loobuda artikli 48k lõike 2 kohasest peaettevõtja kohta teabe esitamise nõudest kolmandate riikide kvalifitseeruvate filiaalide puhul, kui kõnealune pädev asutus võib saada sellise teabe otse asjaomase kolmanda riigi järelevalveasutustelt.

III JAGU

Järelevalve

Artikkel 48m

Kolmandate riikide filiaalide järelevalve ja järelevalvealane kontrolliprogramm

1. Liikmesriigid nõuavad, et pädevad asutused järgisid kolmandate riikide filiaalide järelevalve puhul käesolevat jagu ja mutatis mutandis VII jaotist.

2. Pädevad asutused kohaldavad artiklis 99 osutatud järelevalvealast kontrolliprogrammi ka kolmandate riikide filiaalidele.

Artikkel 48n

Järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsess

1. Liikmesriigid nõuavad, et pädevad asutused vaataksid läbi korra, strateegiad, protsessid ja mehhanismid, mida kolmandate riikide filiaalid rakendavad käesolevast direktiivist tulenevate ja kui see on kohaldatav, riigisisese õiguse kohaste regulatiivsete lisanõuete järgimiseks.

2. Lõikes 1 osutatud läbivaatamisele tuginedes hindavad pädevad asutused, kas kord, strateegiad, protsessid ja mehhanismid, mida kolmandate riikide filiaalid rakendavad, ning nende tagatiskapital ja likviidsus tagavad nende oluliste riskide usaldusväärse juhtimise ja katmise ning kolmandate riikide filiaalide elujõulisuse.

3. Pädevad asutused järgivad käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 osutatud läbivaatamise ja hindamise tegemisel proportsionaalsuse põhimõtte kohaldamise kriteeriume, mis on avaldatud artikli 143 lõike 1 punkti c kohaselt. Eelkõige kehtestavad pädevad asutused käesoleva artikli lõikes 1 osutatud läbivaatamise sagedusvahemiku ja detailsuse, mis on proportsionaalne kolmandate riikide filiaalide kuulumisega kas 1. või 2. klassi ja milles on võetud arvesse teisi asjaomaseid kriteeriume, nagu filiaali tegevuste laad, ulatus ja keerukus.

4. Kui pädevatel asutustel tekib eelkõige kolmanda riigi filiaali juhtimiskorra, ärimudeli või tegevuse läbivaatamise käigus põhjendatud kahtlus, et kõnealuse filiaaliga seoses toimub või on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 tähenduses või vastav katse või et selleks on olemas suurenenud risk, teavitab pädev asutus sellest viivitamata Euroopa Pangandusjärelevalvet ja asutust, kes vastutab kolmanda riigi filiaali üle järelevalve tegemise eest vastavalt direktiivile (EL) 2015/849. Rahapesu või terrorismi rahastamise riski suurenemise korral teevad pädev asutus ja asutus, kes vastutab kolmanda riigi filiaali üle järelevalve tegemise eest vastavalt direktiivile (EL) 2015/849, omavahel koostööd ning teavitavad oma ühisest hinnangust viivitamata Euroopa Pangandusjärelevalvet. Pädev asutus võtab vajaduse korral käesoleva direktiivi kohaseid meetmeid, mis võivad hõlmata kolmanda riigi filiaali tegevusloa kehtetuks tunnistamist käesoleva direktiivi artikli 48d lõike 2 punkti g alusel.

5. Pädevad asutused, rahapesu andmebürood ja asutused, kes vastutavad kolmanda riigi filiaali üle järelevalve tegemise eest vastavalt direktiivile (EL) 2015/849, teevad oma vastavate pädevuste piires tihedat koostööd ja jagavad omavahel käesoleva direktiivi seisukohast asjakohast teavet, tingimusel et selline koostöö ja teabevahetus ei kahjusta ühtegi käimasolevat tõendite kogumist, uurimist ega menetlust vastavalt selle liikmesriigi kriminaal- või haldusõigusele, kus pädev asutus, rahapesu andmebüroo või asutus, kes vastutab kolmanda riigi filiaali üle järelevalve tegemise eest vastavalt direktiivile (EL) 2015/849, asub. Euroopa Pangandusjärelevalve võib omal algatusel aidata pädevatel asutustel ja direktiivi (EL) 2015/849 alusel kolmanda riigi filiaali järelevalve eest vastutavatel asutustel lahendada erimeelsusi seoses käesoleva artikli kohaste järelevalvetegevuste koordineerimisega. Sellisel juhul tegutseb Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19.

6. Hiljemalt 10. juuliks 2026 annab Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, milles tuuakse täpsemalt välja:

a) ühtne kord ja meetodid käesolevas artiklis osutatud järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise ning oluliste riskide hindamise jaoks;

b) mehhanismid, mida kasutatakse käesoleva artikli lõikes 5 osutatud ametiasutuste vahelises koostöös teabevahetuses eelkõige seoses rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise normide tõsiste rikkumiste avastamisega;

c) asutus, kes vastutab rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalve eest liikmesriigis vastavalt direktiivile (EL) 2015/849 seoses käesoleva direktiivi artikli 27b lõike 2, artikli 48c lõike 5 ja artikli 48d lõike 3 kohaldamisega.

Esimese lõigu punkti a kohaldamisel peavad selles nimetatud kord ja meetodid olema sätestatud viisil, mis on proportsionaalne kolmandate riikide filiaalide kuulumisega kas 1. või 2. klassi, ja neis peab olema võetud arvesse teisi asjakohaseid kriteeriume, nagu nende tegevuste laad, ulatus ja keerukus.

Artikkel 48o

Järelevalvemeetmed ja -volitused

1. Pädevad asutused nõuavad, et kolmandate riikide filiaalid võtaksid varakult vajalikud meetmed tagamaks, et:

a) kolmandate riikide filiaalid täidavad nõudeid, mida kohaldatakse nende suhtes käesoleva direktiivi ja riigisisese õiguse alusel, või taastavad olukorra, kus need nõuded on täidetud, ning

b) kolmandate riikide filiaalidele avalduvad olulised riskid on kaetud ja juhitud usaldusväärselt ja piisavalt ning need filiaalid on jätkuvalt elujõulised.

2. Lõike 1 kohaldamisel hõlmavad pädevate asutuste volitused vähemalt õigust nõuda kolmandate riikide filiaalidelt, et:

a) neil oleks artiklis 48e sätestatud miinimumnõuetest suurem tagatiskapital või täiendavate kapitalinõuete täitmiseks vajalik tagatiskapital; selline lisatagatiskapital, mis kolmanda riigi filiaalil peab käesoleva punkti kohaselt olema, peab vastama artiklis 48e sätestatud nõudele;

b) nad täidaksid lisaks artiklis 48f sätestatud nõuetele ka muid konkreetseid likviidsusnõudeid; täiendavad likviidsed varad, mis kolmanda riigi filiaalil peavad käesoleva punkti kohaselt olema, peavad vastama artiklis 48f sätestatud nõuetele;

c) nad tugevdaksid oma juhtimis-, riskijuhtimis- või raamatupidamise korda;

d) nad piiraksid oma äritegevuse ja nende poolt teostatava tegevuse ulatust ning sellise tegevuse vastaspooli;

e) nad vähendaksid oma tegevuse, toodete ja süsteemidega seonduvaid riske, sealhulgas edasi antud tegevuste puhul, ning lõpetaksid sellise tegevuse või selliste toodete pakkumise;

f) nad täidaksid artikli 48k lõike 3 kohaseid täiendavaid aruandlusnõudeid või esitaks aruandeid sagedamini;

g) nad avalikustaksid teatavat infot.

Artikkel 48p

Pädevate asutuste ja järelevalvekolleegiumide koostöö

1. Kolmandate riikide filiaalide ja sama kolmanda riigi konsolideerimisgrupi tütarettevõtjast finantsinstitutsioonide üle järelevalvet tegevad pädevad asutused teevad tihedat koostööd ja jagavad omavahel teavet. Pädevad asutused on kehtestanud artikli 115 kohase kirjaliku kooskõlastus- ja koostöökorra.

2. Käesoleva artikli lõike 1 kohaldamiseks teeb 1. klassi kuuluvate kolmandate riikide filiaalide üle põhjalikku järelevalvet artikli 116 kohane järelevalvekolleegium. Selleks kohaldatakse järgmiseid nõudeid:

a) kui järelevalvekolleegium on loodud kolmanda riigi konsolideerimisgrupi tütarettevõtjast finantsinstitutsioonide jaoks, hõlmab kõnealuse järelevalvekolleegiumi tegevus ka sama konsolideerimisgrupi 1. klassi kolmandate riikide filiaale;

b) kui kolmanda riigi konsolideerimisgrupil on 1. klassi kolmandate riikide filiaale mitmes liikmesriigis, aga tal ei ole liidus mitte ühtegi tütarettevõtjast finantsinstitutsiooni, mille suhtes kohaldatakse artiklit 116, luuakse järelevalvekolleegium selliste 1. klassi kolmandate riikide filiaalide jaoks;

c) kui kolmanda riigi konsolideerimisgrupil on 1. klassi kolmandate riikide filiaale mitmes liikmesriigis või vähemalt üks 1. klassi kuuluv kolmanda riigi filiaal ning üks või rohkem tütarettevõtjast finantsinstitutsiooni liidus, mille suhtes artiklit 116 ei kohaldata, luuakse järelevalvekolleegium selliste kolmandate riikide filiaalide ja tütarettevõtjast finantsinstitutsioonide jaoks.

3. Käesoleva artikli lõike 2 punktide b ja c kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et on olemas üks juhtiv pädev asutus, kes täidab artikli 116 kohaselt konsolideeritud järelevalvet tegeva asutuse rolli. Selline juhtiv pädev asutus on selle liikmesriigi pädev asutus, mille kolmanda riigi filiaali raamatupidamises arvele võetud varade väärtus on kõige suurem.

4. Peale artiklis 116 sätestatud ülesannete täitmise teeb järelevalvekolleegium järgmist:

a) koostab aruande kolmanda riigi konsolideerimisgrupi struktuuri ja tegevuse kohta liidus ning ajakohastab seda igal aastal;

b) jagab teavet artiklis 48n osutatud järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise tulemuste kohta;

c) püüab kooskõlastada artiklis 48o osutatud järelevalvemeetmete ja -volituste kohaldamist.

5. Järelevalvekolleegium tagab asjakohasel juhul sobiva koordineerimise ja koostöö asjaomaste kolmanda riigi järelevalveasutustega.

6. Euroopa Pangandusjärelevalve aitab edendada ja jälgida käesolevas artiklis osutatud järelevalvekolleegiumide tõhusat, tulemuslikku ja ühtset toimimist kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 21.

7. Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määrata kindlaks:

a) lõike 1 kohaldamiseks vajalikud koostöömehhanismid ja pädevate asutuste vaheliste kokkulepete näidiste projektid ning

b) järelevalvekolleegiumide toimimise tingimused lõigete 2–6 kohaldamisel.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 10. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta käesolevat direktiivi täiendamiseks vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 48q

Euroopa Pangandusjärelevalve teavitamine

Pädevad asutused teavitavad Euroopa Pangandusjärelevalvet järgmisest:

a) kõik kolmandate riikide filiaalidele antud tegevusload ja nende hilisemad muudatused;

b) tegevusloa saanud kolmandate riikide filiaalide raamatupidamises arvele võetud varad ja kohustused kokku, nagu on kirjas nende perioodilistes aruannetes;

c) selle kolmanda riigi konsolideerimisgrupi nimi, kuhu tegevusloa saanud kolmanda riigi filiaal kuulub.

Euroopa Pangandusjärelevalve avaldab oma veebisaidil kõikide liidus käesoleva jaotise kohaselt tegevusloa saanud kolmandate riikide filiaalide loetelu, märkides ära liikmesriigid, kus neil on luba tegutseda.

2. PEATÜKK

SUHTED KOLMANDATE RIIKIDEGA

Artikkel 48r

Konsolideeritud järelevalve alane koostöö kolmandate riikide järelevalveasutustega

1. Liit võib sõlmida ühe või mitme kolmanda riigiga kokkulepped, mis käsitlevad vahendeid konsolideeritud järelevalve teostamiseks järgmiste üksuste üle:

a) finantsinstitutsioonid, mille emaettevõtjate peakontorite asukoht on kolmandas riigis;

b) kolmandas riigis asuvad finantsinstitutsioonid, mille emaettevõtjate, olgu need siis finantsinstitutsioonid, finantsvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad, peakontorid on liidus.

2. Lõikes 1 osutatud kokkulepetega püütakse eelkõige tagada, et:

a) liikmesriikide pädevatele asutustele on kättesaadav vajalik teave, et teha konsolideeritud finantsseisundil põhinevat järelevalvet liidus asuvate finantsinstitutsioonide, finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate üle, mille tütarettevõtjateks on kolmandas riigis asuvad finantsinstitutsioonid või finantseerimisasutused või millele kuulub osalus neis;

b) kolmandate riikide järelevalveasutustele on kättesaadav vajalik teave, et teha järelevalvet emaettevõtjate üle, mille peakontorid on nende territooriumil ja mille tütarettevõtjateks on ühes või mitmes liikmesriigis asuvad finantsinstitutsioonid või finantseerimisasutused või millele kuulub osalus neis, ning

c) Euroopa Pangandusjärelevalve saab liikmesriikide pädevatelt asutustelt teavet, mis on saadud kolmandate riikide ametiasutustelt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 35 kohaselt.

3. Ilma et see piiraks ELi toimimise lepingu artikli 218 kohaldamist, kontrollib komisjon Euroopa panganduskomitee abiga käesoleva artikli lõikes 1 osutatud läbirääkimiste tulemusi ja nendest tulenevat olukorda.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve abistab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 33 komisjoni käesoleva artikli kohaldamisel.

(*) Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediidiasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/49/EL hoiuste tagamise skeemide kohta (ELT L 173, 12.6.2014, lk 149).

(***) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. juuli 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1606/2002 rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite kohaldamise kohta (EÜT L 243, 11.9.2002, lk 1).“

14) Artikli 53 lõike 1 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Konfidentsiaalset teavet, mida sellised isikud, audiitorid või eksperdid saavad, võidakse avaldada ainult kokkuvõttena või sellisel koondkujul, et üksikuid krediidiasutusi pole võimalik identifitseerida; eelöeldu ei puuduta kriminaal- ega maksuõiguse valdkonda kuuluvaid juhtumeid.“

15) Artiklisse 56 lisatakse järgmine lõige:

„Artikli 53 lõige 1 ja artikkel 54 ei välista teabevahetust pädevate asutuste ja maksuhaldurite vahel sama liikmesriigi piires kooskõlas riigisisese õigusega. Kui teave pärineb teisest liikmesriigist, toimub teabevahetus üksnes käesoleva lõigu esimeses lauses osutatud viisil ja teabe avalikustanud pädevate asutuste selgesõnalisel nõusolekul.“

16) Artiklid 65 ja 66 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 65

Halduskaristused, sunniraha ja muud haldusmeetmed

1. Ilma et see piiraks pädevate asutuste järelevalvevolitusi, millele on osutatud käesoleva direktiivi artiklis 64, ja liikmesriikide õigust näha ette ja määrata kriminaalkaristusi, sätestavad liikmesriigid käesoleva direktiivi ülevõtmiseks kehtestatud riigisiseste sätete, määruse (EL) nr 575/2013 sätete või nende õigusaktide alusel pädeva asutuse poolt vastu võetud otsuste rikkumise korral kohaldatavad halduskaristused, sunniraha ja muud haldusmeetmed ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Halduskaristused, sunniraha ja muud haldusmeetmed on mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui krediidiasutuste, investeerimisühingute, finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kohustusi, võivad pädevad asutused riiklike käesoleva direktiivi ülevõtmise sätete, määruse (EL) nr 575/2013 sätete või nimetatud sätete või määruse alusel pädeva asutuse vastu võetud otsuste rikkumise korral kohaldada halduskaristusi, sunniraha ja muid haldusmeetmeid juhtorgani liikmete, kõrgema juhtkonna, võtmeisikute, muude töötajate, kelle ametialane tegevus mõjutab oluliselt finantsinstitutsiooni riskiprofiili, nagu on osutatud käesoleva direktiivi artikli 92 lõikes 3, ja mis tahes muude füüsiliste isikute suhtes, tingimusel, et nad on rikkumise eest riigi õigusest tulenevalt vastutavad.

3. Sunniraha kohaldamine ei takista pädevatel asutustel määramast sama rikkumise eest halduskaristusi või muid haldusmeetmeid.

4. Pädevatele asutustele antakse kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud teabekogumis- ja uurimisvolitused. Need volitused sisaldavad järgmist:

a) volitus nõuda, et järgmised füüsilised või juriidilised isikud esitavad kogu teabe, mis on vajalik pädevate asutuste ülesannete täitmiseks, sealhulgas korrapäraste ajavahemike tagant ja kindlaksmääratud kujul esitatav teave, mis on vajalik järelevalve või sellega seotud statistilistel eesmärkidel:

   i) asjaomases liikmesriigis asutatud finantsinstitutsioonid;

   ii) asjaomases liikmesriigis asutatud finantsvaldusettevõtjad;

   iii) asjaomases liikmesriigis asutatud segafinantsvaldusettevõtjad;

   iv) asjaomases liikmesriigis asutatud segavaldusettevõtjad;

   v) alapunktides i–iv osutatud üksustesse kuuluvad isikud;

   vi) kolmandad isikud, kellele käesoleva punkti alapunktides i–iv osutatud üksused on tegevusfunktsioonid või tegevuse edasi andnud, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2022/2554 (*) V peatükis osutatud kolmandast isikust IKT-teenuste osutajad;

b) volitus teha kõiki vajalikke uurimistoiminguid iga asjaomases liikmesriigis asutatud või asuva punkti a alapunktides i–vi osutatud isiku suhtes, kui on vaja täita pädevate asutuste ülesandeid, sealhulgas volitus:

   i) nõuda dokumentide esitamist;

   ii) uurida punkti a alapunktides i–vi osutatud isikute raamatupidamis- ja muid dokumente ning teha sellistest dokumentidest koopiaid või väljavõtteid;

iii) saada punkti a alapunktides i–vi osutatud isikutelt, nende esindajatelt või töötajatelt kirjalikke või suulisi selgitusi;

iv) küsitleda teisi küsitlemisega nõustuvaid isikuid, et koguda uurimise esemega seotud teavet, ning

v) korraldada vastavalt liidu õiguses sätestatud muudele tingimustele punkti a alapunktides i–vi osutatud juriidiliste isikute tööruumides ja muude konsolideeritud järelevalvega hõlmatud ettevõtjate ruumides kõiki vajalikke kohapealseid kontrolle, kui pädev asutus teeb konsolideeritud järelevalvet, tingimusel et asjaomaseid pädevaid asutusi teavitatakse sellest ette; kui kohapealse kontrolli tegemiseks on riigi õiguse kohaselt vaja õigusasutuse luba, siis esitatakse taotlus sellise loa saamiseks.

5. Erandina artiklist 1 võib juhul, kui liikmesriigi õigussüsteemis ei ole halduskaristusi ette nähtud, võib käesolevat artiklit kohaldada sellisel viisil, et karistuse algatab pädev järelevalveasutus ning selle määrab õigusasutus, tagades seejuures, et need õiguskaitsevahendid on tulemuslikud ja pädevate asutuste määratud halduskaristustega samaväärse mõjuga. Igal juhul on määratavad karistused mõjusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Esimeses lõigus osutatud liikmesriigid teatavad komisjonile hiljemalt 10. jaanuariks 2026 käesoleva lõike kohaselt vastu võetud riigisisestest meetmetest ja nende hilisematest muudatustest.

Artikkel 66

Halduskaristused, sunniraha ja muud haldusmeetmed tegevusloa saamise, olulise osaluse omandamise või võõrandamise, oluliste varade ja kohustuste üleandmise, ühinemise või jagunemise nõuete rikkumise korral

1. Liikmesriigid tagavad, et nende õigus- ja haldusnormidega on ette nähtud halduskaristused, sunniraha ja muud haldusmeetmed vähemalt seoses järgmisega:

a) krediidiasutusena tegutsemise alustamine eelnevalt selleks tegevusluba saamata, rikkudes käesoleva direktiivi artiklit 8;

b) vähemalt ühe määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 1 alapunktis b osutatud tegevusega tegelemine üksuse poolt, mis täidab nimetatud punktis osutatud künnist ja mis ei ole tegevusloaga krediidiasutus, välja arvatud ettevõtjad, kes taotlevad käesoleva direktiivi artikli 8a kohast erandit;

c) avalikkuselt hoiuste või muude tagasimakstavate vahendite kaasamine ilma krediidiasutuse tegevusloata, rikkudes käesoleva direktiivi artiklit 9;

d) krediidiasutuses olulise osaluse otsene või kaudne omandamine või suurendamine, mille tulemusena hääleõiguste või kapitali osakaal ulatub käesoleva direktiivi artikli 22 lõikes 1 osutatud künnisteni või ületab neid, või nii, et krediidiasutusest saab omandaja tütarettevõtja, jättes sellest kirjalikult teavitamata selle krediidiasutuse pädevaid asutusi, milles omandaja soovib olulist osalust omandada või suurendada, ja tehes seda hindamisperioodi jooksul või hoolimata pädevate asutuste vastuseisust, rikkudes nimetatud artiklit;

e) krediidiasutuses olulise osaluse otsene või kaudne võõrandamine või vähendamine, mille tulemusena hääleõiguste või kapitali osakaal väheneb alla käesoleva direktiivi artiklis 25 osutatud künniste, või nii, et krediidiasutus ei ole enam olulise osaluse juriidilisest isikust võõrandaja tütarettevõtja, jättes pädevad asutused sellest kirjalikult teavitamata ja rikkudes nimetatud artiklit;

f) käesoleva direktiivi artikli 21a lõike 1 kohaldamisalasse kuuluv finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja jätab heakskiidu taotlemata, rikkudes sellega nimetatud artiklit, või rikub mingit muud nimetatud artiklis sätestatud nõuet;

g) käesoleva direktiivi artikli 27a lõike 1 kohane kavandav omandaja ei teavita asjaomast pädevat asutust olulise osaluse otsesest või kaudsest omandamisest, rikkudes nimetatud artiklit;

h) käesoleva direktiivi artiklis 27d osutatud üksused ei teavita asjaomast pädevat asutust sellise olulise osaluse otsesest või kaudsest võõrandamisest, mis ületab asjaomase üksuse aktsepteeritud kapitali rohkem kui 15 %;

i) käesoleva direktiivi artikli 27f lõikes 1 osutatud üksused annavad üle olulise osa varadest ja kohustustest, jättes sellest teavitamata pädevaid asutusi ja rikkudes nimetatud artiklit;

j) käesoleva direktiivi artikli 27i lõikes 1 osutatud üksused korraldavad ühinemise või jagunemise, rikkudes nimetatud artiklit.

2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud juhtudel hõlmavad meetmed, mida kohaldada võib, vähemalt järgmist:

a) halduskaristused:

i) juriidilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 10 % ettevõtja aastasest netokäibest;

ii) füüsilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 5 miljonit eurot või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, samaväärne summa omavääringus 17. juuli 2013. aasta kursi alusel;

iii) rahaline halduskaristus, mis vastab kuni kahekordsele kasule, mis on saadud sellisest rikkumisest, või kuni kahekordsele kahjule, mis on ära hoitud sellise rikkumise tulemusel, kui kõnealune kasu või kahju on võimalik kindlaks määrata;

b) sunniraha:

i) juriidilise isiku puhul sunniraha kuni 5 % keskmisest päevasest netokäibest, mida juriidiline isik on kestva rikkumise korral kohustatud maksma iga rikkumispäeva eest, kuni kohustus on taas täidetud; sunniraha võib määrata kuni kuueks kuuks alates kuupäevast, mis on sätestatud pädeva asutuse otsuses, millega nõutakse rikkumise lõpetamist ja määratakse sunniraha;

ii) füüsilise isiku puhul sunniraha kuni 50 000 eurot või liikmesriikides, mille rahaühik ei ole euro, samaväärne summa omavääringus 9. juuli 2024. aasta kursi alusel, mida füüsiline isik on kestva rikkumise korral kohustatud maksma iga rikkumispäeva eest, kuni kohustus on taas täidetud; sunniraha võib määrata kuni kuueks kuuks alates kuupäevast, mis on sätestatud pädeva asutuse otsuses, millega nõutakse rikkumise lõpetamist ja määratakse sunniraha;

c) muud haldusmeetmed:

i) avalik teadaanne, milles on nimetatud rikkumise eest vastutav füüsiline isik, finantsinstitutsioon, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või ELi vahepealne emaettevõtja ja rikkumise laad;

ii) korraldus, millega nõutakse, et rikkumise eest vastutav füüsiline või juriidiline isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;

iii) lõikes 1 osutatud rikkumiste eest vastutava(te) aktsionäri(de) või osaniku (osanike) hääleõiguse peatamine;

iv) vastavalt artikli 65 lõikele 2 juhtorgani liikme või mis tahes teise rikkumise eest vastutava füüsilise isiku suhtes kehtestatud ajutine keeld täita finantsinstitutsioonis ametikohustusi.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel võivad liikmesriigid kehtestada suurema maksimaalse sunniraha iga päeva kohta, mil rikkumine toimub.

Erandina esimese lõigu punktist b võivad liikmesriigid kohaldada sunniraha kord nädalas või kord kuus. Sellisel juhul ei tohi selle nädala või kuu põhiselt, mil rikkumine toimub, kohaldatav maksimaalne sunniraha ületada sellist maksimaalset sunniraha, mida kohaldataks vastaval ajavahemikul päevapõhiselt kooskõlas asjaomase punktiga.

Sunniraha võib määrata kindlal kuupäeval ja seda võidakse hakata kohaldama hilisemal kuupäeval.

3. Käesoleva artikli lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud aastane netokäive on järgmiste elementide summa, mis määratakse kindlaks vastavalt komisjoni rakendusmääruse (EL) 2021/451 (**) III ja IV lisale:

a) intressitulu;

b) intressikulu;

c) nõudmisel tagasimakstavast aktsia- või osakapitalist tulenevad kulud;

d) dividenditulu;

e) teenus- ja vahendustasudest saadud tulu;

f) teenus- ja vahendustasude kulu;

g) kauplemiseks hoitavatest finantsvaradest ja -kohustustest tulenev netokasum või -kahjum;

h) õiglases väärtuses muutustega läbi kasumiaruande kajastatud finantsvaradest ja -kohustustest tulenev netokasum või -kahjum;

i) riskimaandamise arvestuse netokasum või -kahjum;

j) vahetuskursi erinevused (netokasum või -kahjum);

k) muud tegevustulud;

l) muud tegevuskulud.

Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvutamise aluseks selline kõige värskem aastane järelevalvealane finantsteave, mille alusel saadakse positiivne tulemus. Kui käesoleva artikli lõikes 2 osutatud juriidilise isiku suhtes ei kohaldata rakendusmäärust (EL) 2021/451, on asjaomane aastane netokäive selline aastane netokäive või vastav tululiik, mis on kooskõlas kohaldatava raamatupidamistavaga. Kui asjaomane ettevõtja kuulub konsolideerimisgruppi, on asjaomane kogu aastane netokäive selline käive, mis tuleneb põhiemaettevõtja konsolideeritud finantsaruandest.

4. Lõike 2 punkti b alapunktis i osutatud aastane keskmine netokäive on lõikes 3 osutatud aastane netokäive, mis on jagatud 365ga.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2022. aasta määrus (EL) 2022/2554, mis käsitleb finantssektori digitaalset tegevuskerksust ning millega muudetakse määrusi (EÜ) nr 1060/2009, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 600/2014, (EL) nr 909/2014 ja (EL) 2016/1011 (ELT L 333, 27.12.2022, lk 1).

(**) Komisjoni 17. detsembri 2020. aasta rakendusmäärus (EL) 2021/451, milles sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamiseks seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingute järelevalvelise aruandlusega ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) nr 680/2014 (ELT L 97, 19.3.2021, lk 1).“

17) Artiklit 67 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt d asendatakse järgmisega:

„d) finantsinstitutsioonil puudub pädevate asutuste poolt kooskõlas artikliga 74 nõutav juhtimiskord ja sooneutraalne tasustamispoliitika;“;

ii) punktid e, f ja i jäetakse välja;

iii) punkt j asendatakse järgmisega:

„j) finantsinstitutsioon ei järgi nõutud stabiilse netorahastamise kordaja nõuet, rikkudes määruse (EL) nr 575/2013 artiklit 413 või 428b, või ta ei hoia korduvalt ja pidevalt likviidseid varasid, rikkudes kõnealuse määruse artiklit 412;“;

iv) punktid k ja l jäetakse välja;

v) lisatakse järgmised punktid:

„r) finantsinstitutsioon ei täida määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1 sätestatud omavahendite nõudeid;

s) finantsinstitutsioon või füüsiline isik ei täida korduvalt otsust, mille on pädev asutus tema suhtes kehtestanud kooskõlas käesoleva direktiivi ülevõtmiseks kehtestatud riigisiseste sätetega või kooskõlas määrusega (EL) nr 575/2013;

t) finantsinstitutsioon ei täida käesoleva direktiivi artiklites 92, 94 ja 95 sätestatud tasustamisnõudeid;

u) finantsinstitutsioon tegutseb pädeva asutuse eelneva loata, kui käesoleva direktiivi ülevõtmiseks kehtestatud riigisiseste sätete või määruse (EL) nr 575/2013 kohaselt peaks ta sellise eelneva loa hankima või kui ta hankis loa valeandmete esitamisega või ta ei vasta saadud loa tingimustele;

v) finantsinstitutsioon ei täida määruse (EL) nr 575/2013 II osas sätestatud nõudeid, mis on seotud omavahendite koostise, tingimuste, korrigeerimise ja mahaarvamistega;

w) finantsinstitutsioon ei täida määruse (EL) nr 575/2013 IV osas sätestatud nõudeid, mis on seotud riskide kontsentreerumisega mõne kliendi või omavahel seotud klientide rühma suhtes;

x) finantsinstitutsioon ei täida nõudeid, mis on seotud finantsvõimenduse määra arvutamisega, sealhulgas määruse (EL) nr 575/2013 VII osa kohaste erandite kohaldamine;

y) finantsinstitutsioon ei esita pädevale asutusele määruse (EL) nr 575/2013 artikli 430 lõigetes 1–3 ning artiklis 430a osutatud andmeid või esitab mittetäielikke või ebatäpseid andmeid;

z) finantsinstitutsioon ei täida määruse (EL) nr 575/2013 III osa III jaotise 2. peatükis sätestatud andmete kogumise ja haldamise nõudeid;

aa) finantsinstitutsioon ei täida nõudeid, mis on seotud riskiga kaalutud varade või omavahendite nõuete arvutamisega, või ei ole kehtestanud määruse (EL) nr 575/2013 III osa II–VI jaotise kohast juhtimiskorda;

ab) finantsinstitutsioon ei täida nõudeid, mis on seotud määruse (EL) nr 575/2013 VI osa I ja IV jaotises ning delegeeritud määruses (EL) 2015/61 sätestatud likviidsuskattekordaja või stabiilse netorahastamise kordaja arvutamisega.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud juhtudel hõlmavad meetmed, mida kohaldada võib, vähemalt järgmist:

a) halduskaristused:

i) juriidilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 10 % ettevõtja aastasest netokäibest;

ii) füüsilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 5 miljonit eurot, või liikmesriigis, mille rahaühik ei ole euro, samaväärne summa omavääringus 17. juuli 2013. aasta kursi alusel;

iii) rahaline halduskaristus, mis vastab kuni kahekordsele kasule, mis on saadud sellisest rikkumisest, või kuni kahekordsele kahjule, mis on ära hoitud sellise rikkumise tulemusel, kui kõnealune kasu või kahju on võimalik kindlaks määrata.

b) sunniraha:

i) juriidilise isiku puhul sunniraha kuni 5 % keskmisest päevasest netokäibest, mida tuleb kestva rikkumise korral tasuda iga rikkumispäeva eest, kuni kohustus on taas täidetud; sunniraha võib määrata kuni kuueks kuuks alates kuupäevast, mis on sätestatud pädeva asutuse otsuses, millega nõutakse rikkumise lõpetamist ja määratakse sunniraha;

ii) füüsilise isiku puhul sunniraha kuni 50 000 eurot või liikmesriikides, mille rahaühik ei ole euro, samaväärne summa omavääringus 9. juuli 2024. aasta kursi alusel, mida tuleb kestva rikkumise korral tasuda iga rikkumispäeva eest, kuni kohustus on taas täidetud; sunniraha võib määrata kuni kuueks kuuks alates kuupäevast, mis on sätestatud pädeva asutuse otsuses, millega nõutakse rikkumise lõpetamist ja määratakse sunniraha;

c) muud haldusmeetmed:

i) avalik teadaanne, milles on nimetatud vastutav füüsiline isik, finantsinstitutsioon, finantsvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või ELi vahepealne emaettevõtja ja rikkumise laad;

ii) korraldus, millega nõutakse, et rikkumise eest vastutav füüsiline või juriidiline isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;

iii) finantsinstitutsiooni puhul tegevusloa kehtetuks tunnistamine vastavalt artiklile 18;

iv) vastavalt artikli 65 lõikele 2 juhtorgani liikme või mis tahes teise rikkumise eest vastutava füüsilise isiku suhtes kehtestatud ajutine keeld täita finantsinstitutsioonis ametikohustusi.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel võivad liikmesriigid kehtestada suurema maksimaalse sunniraha iga rikkumispäeva kohta.

Erandina esimese lõigu punktist b võivad liikmesriigid kohaldada sunniraha nädala või kuu põhiselt. Sellisel juhul ei tohi rikkumise korral vastavalt nädala või kuu põhiselt kohaldatav maksimaalne sunniraha ületada sellist maksimaalset sunniraha, mida kohaldataks vastaval ajavahemikul kooskõlas asjaomase punktiga päevas.

Sunniraha võib määrata kindlal kuupäeval ja seda võidakse hakata kohaldama hilisemal kuupäeval.“;

c) lisatakse järgmised lõiked:

„3. Käesoleva artikli lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud aastane netokäive on järgmiste elementide summa, mis määratakse kindlaks vastavalt rakendusmääruse (EL) 2021/451 III ja IV lisale:

a) intressitulu;

b) intressikulu;

c) nõudmisel tagasimakstavast aktsia- või osakapitalist tulenevad kulud;

d) dividenditulu;

e) teenus- ja vahendustasudest saadav tulu;

f) teenus- ja vahendustasude kulu;

g) kauplemiseks hoitavatest finantsvaradest ja -kohustustest tulenev netokasum või -kahjum;

h) õiglases väärtuses muutustega läbi kasumiaruande kajastatud finantsvaradest ja -kohustustest tulenev netokasum või -kahjum;

i) riskimaandamise arvestuse netokasum või -kahjum;

j) vahetuskursi erinevused (netokasum või -kahjum);

k) muud tegevustulud;

l) muud tegevuskulud.

Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvutamise aluseks selline kõige värskem aastane järelevalvealane finantsteave, mille alusel saadakse positiivne tulemus. Kui käesoleva artikli lõikes 2 osutatud juriidilise isiku suhtes ei kohaldata rakendusmäärust (EL) 2021/451, on asjaomane aastane netokäive selline aastane netokäive või vastav tululiik, mis on kooskõlas kohaldatava raamatupidamistavaga. Kui asjaomane ettevõtja kuulub konsolideerimisgruppi, on asjaomane kogu aastane netokäive selline käive, mis tuleneb põhiemaettevõtja konsolideeritud finantsaruandest.

4. Lõike 2 punkti b alapunktis i osutatud kogu aastane keskmine netokäive on lõikes 3 osutatud aastane netokäive, mis on jagatud 365ga.“

18) Artikkel 70 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 70

Halduskaristuste ja muude haldusmeetmete tulemuslik kohaldamine ja karistuste määramise volituste kasutamine pädevate asutuste poolt

1. Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuse või -meetme liigi ja taseme kindlaksmääramisel võtavad pädevad asutused arvesse kõiki olulisi asjaolusid, sealhulgas asjakohasel juhul järgmist:

a) rikkumise raskusaste ja kestus;

b) rikkumise eest vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;

c) rikkumise eest vastutava füüsilise või juriidilise isiku finantsseisund, millele osutab muuhulgas juriidilise isiku kogukäive või füüsilise isiku aastane sissetulek;

d) rikkumise eest vastutava füüsilise või juriidilise isiku teenitud kasumi või välditud kahju suurus, kui seda on võimalik kindlaks teha;

e) rikkumisega kolmandatele isikutele tekitatud kahju, kui seda on võimalik kindlaks teha;

f) kuivõrd rikkumise eest vastutav füüsiline või juriidiline isik teeb pädeva asutusega koostööd;

g) rikkumise eest vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised;

h) rikkumise võimalikud süsteemselt olulised tagajärjed;

i) füüsilisele või juriidilisele isikule sama rikkumise eest varem määratud kriminaalkaristused.

2. Pädevad asutused teevad halduskaristuste ja muude haldusmeetmete määramise õiguse kasutamisel tihedat koostööd selle nimel, et nimetatud karistused ja meetmed annaksid käesoleva direktiiviga taotletud tulemusi. Samuti kooskõlastavad nad oma tegevust, et hoida piiriülestel juhtudel ära halduskaristuste ja muude haldusmeetmete kumuleerumine ja kattumine.

3. Pädevad asutused võivad sama rikkumisega seotud haldus- ja kriminaalmenetluste kumuleerumise korral kohaldada karistusi sama füüsilise või juriidilise isiku suhtes, kes vastutab sama teo või tegevusetuse eest. Selline menetluste ja karistuste kumuleerumine peab olema siiski rangelt vajalik ja proportsionaalne erinevate üksteist täiendavate avalike huvide eesmärkide saavutamiseks.

4. Liikmesriigid kehtestavad asjakohased mehhanismid, millega tagatakse, et pädevaid asutusi ja kohtuasutusi teavitatakse nõuetekohaselt ja õigeaegselt, kui füüsilise või juriidilise isiku suhtes on algatatud haldusmenetlus ja kriminaalmenetlus ning sama isikut võib mõlemas menetluses pidada vastutavaks sama tegevuse eest.

5. 18. juuliks 2029 esitab Euroopa Pangandusjärelevalve komisjonile aruande pädevate asutuste vahelise koostöö kohta halduskaristuste, sunniraha ja muude haldusmeetmete kohaldamisel. Lisaks hindab Euroopa Pangandusjärelevalve selles osas võimalikke erinevusi halduskaristuste kohaldamisel pädevate asutuste vahel. Eelkõige hindab Euroopa Pangandusjärelevalve järgmist:

a) kuivõrd pädevad asutused teevad omavahel koostööd piiriüleste juhtumite suhtes kohaldatavate karistuste või haldus- ja kriminaalmenetluste kumuleerumise korral;

b) piiriüleste juhtumite käsitlemisel teabe vahetamine pädevate asutuste vahel;

c) pädeva asutuse välja töötatud parimad tavad, mis võivad olla kasulikud teistele pädevatele asutustele halduskaristuste, sunniraha ja muude haldusmeetmete valdkonnas;

d) käesoleva direktiivi ülevõtmiseks kehtestatud riigisiseste sätete ja määruse (EL) nr 575/2013 sätete, sealhulgas riigisisese õiguse kohaselt rikkumise eest vastutavate füüsilistele või juriidilistele isikutele määratud halduskaristuste, sunniraha ja muude haldusmeetmete tulemuslikkus ja lähenemise tase.“

19) Artikli 73 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Finantsinstitutsioonid kehtestavad põhjalikud, tulemuslikud ja kõikehõlmavad strateegiad ja protsessid, et hinnata pidevalt sisemise kapitali summat, liike ja koosseisu ning säilitada neid määral, mida nad peavad piisavaks, et katta selliste riskide laadi ja taset, mis neid ohustavad või võivad ohustada. Finantsinstitutsioonid võtavad keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide katmisel selgelt arvesse lühi-, kesk- ja pikaajalist perspektiivi.“

20) Artikli 74 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Finantsinstitutsioonidel on usaldusväärne juhtimiskord, mis sisaldab järgmist:

a) selge organisatsiooniline struktuur ning selgelt kindlaks määratud, läbipaistvad ja järjepidevad vastutusalad;

b) tulemuslik kord lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis riskide või võimalike riskide, sealhulgas keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide kindlaksmääramiseks, juhtimiseks, jälgimiseks ja nendest teatamiseks;

c) piisavad sisekontrollimehhanismid, muu hulgas usaldusväärne juhtimis- ja raamatupidamiskord;

d) võrgu- ja infosüsteemide taristut, mis on loodud ja mida juhitakse vastavalt määrusele (EL) 2022/2554;

e) tasustamispoliitika ja -tavad, mis on kooskõlas usaldusväärse ja tõhusa riskijuhtimisega ning edendavad seda, sealhulgas võttes arvesse finantsinstitutsioonide riskivalmidust keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide osas.

Esimese lõigu punktis e osutatud poliitika ja tavad peavad olema sooneutraalsed.“

21) Artiklit 76 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et juhtorgan kiidab heaks ja vaatab vähemalt iga kahe aasta tagant läbi finantsinstitutsiooni riskide või võimalike riskide, sh makromajanduslikust tegevuskeskkonnast tulenevate majandustsükli faasiga seotud riskide ning keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimistegurite praegusest ja lühikesest, keskmisest ja pikaajalisest mõjust tingitud riskide võtmise, juhtimise, jälgimise ja maandamise strateegiad ja põhimõtted.

Liikmesriigid võivad proportsionaalsuse põhimõtet arvesse võttes lubada väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide juhtorganitel vaadata esimeses lõigus osutatud strateegiad ja poliitika läbi iga kahe aasta tagant.“;

b) lõikesse 2 lisatakse järgmised lõigud:

„Liikmesriigid tagavad, et juhtorgan koostab konkreetsed kavad ja jälgib nende kavade rakendamist, mis hõlmavad kvantifitseeritavaid eesmärke ja menetlusi selliste finantsriskide jälgimiseks ja käsitlemiseks, mis tekivad lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis keskkonna-, sotsiaalsetest ja juhtimisteguritest, sealhulgas nende riskide jälgimiseks ja käsitlemiseks, mis tulenevad kohandamisprotsessist ja üleminekusuundumustest keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisteguritega seotud asjaomaste liidu ja liikmesriikide regulatiivsete eesmärkide ja õigusaktide kontekstis, eelkõige kliimaneutraalsuse saavutamise eesmärgi kontekstis, samuti kui see on asjakohane rahvusvaheliselt tegutsevate finantsinstitutsioonide puhul, kolmanda riigi õiguslike ja regulatiivsete eesmärkide kontekstis.

Käesoleva lõike teises lõigus osutatud kavades sisalduvate keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega tegelemise kvantifitseeritavate eesmärkide ja protsesside puhul võetakse arvesse kliimamuutusi käsitleva Euroopa teadusnõukogu poolt ette nähtud viimaseid aruandeid ja meetmeid, eelkõige seoses liidu kliimaeesmärkide saavutamisega. Kui finantsinstitutsioon avalikustab teabe keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisküsimuste kohta kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2013/34/EL (*), peavad käesoleva lõike teises lõigus osutatud kavad olema kooskõlas kõnealuse direktiivi artiklis 19a või 29a osutatud kavadega ning sisaldama eelkõige finantsinstitutsiooni ärimudeli ja strateegiaga seotud meetmeid, mis on mõlemas kavas järjepidevad.

Liikmesriigid tagavad teise ja kolmanda lõigu proportsionaalse kohaldamise väikeste ja mittekeerukate finantsinstitutsioonide juhtorganite suhtes, märkides ära, millistes valdkondades võib kohaldada loobumist või lihtsustatud menetlust.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).“;

c) lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Järelevalvefunktsiooni täitev juhtorgan, ja kui see on loodud, siis riskikomisjon, määrab kindlaks selle teabe laadi, hulga, vormi ja esitamise sageduse, mida ta riski kohta peab saama. Selleks et aidata kaasa usaldusväärsete tasustamispõhimõtete ja -tavade juurutamisele, uurib riskikomisjon, ilma et see piiraks töötasukomisjoni ülesandeid, kas tasustamissüsteemi pakutavate stiimulite puhul võetakse arvesse riske, sealhulgas neid, mis tulenevad keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimistegurite, kapitali, likviidsuse ning sissetulekute tõenäosuse ja ajastuse mõjust.“;

d) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Liikmesriigid tagavad kooskõlas komisjoni direktiivi 2006/73/EÜ (*) artikli 7 lõikes 2 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega, et finantsinstitutsiooni sisekontrollifunktsiooni täitja on sõltumatu operatiivfunktsioonidest ning et tal on piisavalt võimu, kaalu ja vahendeid ning juurdepääs juhtorganile.

Liikmesriigid tagavad, et:

a) sisekontrollifunktsiooni täitja tagab kõigi oluliste riskide nõuetekohase kindlakstegemise, mõõtmise ja teatamise;

b) sisekontrollifunktsiooni täitja annab tervikliku ülevaate kõigist riskidest, millele finantsinstitutsioon on avatud;

c) riskijuhtimise funktsiooni täitja on aktiivselt kaasatud finantsinstitutsiooni riskistrateegia väljatöötamisse ja kõigi selle riskijuhtimist käsitlevate oluliste otsuste tegemisse ning tal on kontroll riskistrateegia tulemusliku rakendamise üle;

d) siseauditi funktsiooni täitja teostab finantsinstitutsiooni riskistrateegia tulemusliku rakendamise sõltumatu läbivaatamise;

e) vastavuskontrolli funktsiooni täitja hindab ja maandab nõuetele vastavusega seotud riski ning tagab, et finantsinstitutsiooni riskistrateegias võetakse kõnealust riski arvesse ning et seda võetakse asjakohaselt arvesse kõigis olulistes riskijuhtimist käsitlevates otsustes.

(*) Komisjoni 10. augusti 2006. aasta direktiiv 2006/73/EÜ, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ seoses investeerimisühingute suhtes kohaldatavate organisatsiooniliste nõuete ja tegutsemistingimustega ning nimetatud direktiivi jaoks määratletud mõistetega (ELT L 241, 2.9.2006, lk 26).“;

e) lisatakse järgmine lõige:

„6. Liikmesriigid tagavad, et sisekontrollifunktsiooni täitja omab otsest juurdepääsu ja võib aru anda otse järelevalvefunktsiooni täitvale juhtorganile.

Sel eesmärgil on sisekontrollifunktsiooni täitja sõltumatu juhtimisfunktsiooni täitva juhtorgani liikmetest ja kõrgemast juhtkonnast ning eelkõige on tal võimalik anda teada probleemkohtadest ja hoiatada järelevalvefunktsiooni täitvat juhtorganit, kui see on asjakohane või kui ilmnevad konkreetsed riskisuundumused, mis mõjutavad või võivad mõjutada finantsinstitutsiooni, ilma et see piiraks juhtorgani kohustusi käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 alusel.

Sisekontrollifunktsioonide juhid peavad olema sõltumatud kõrgema astme juhid, kelle vastutusalas on sõnaselgelt riskijuhtimise, nõuetele vastavuse ja siseauditi funktsioonid. Kui finantsinstitutsiooni tegevuse laad, ulatus ja keerukus ei õigusta riskijuhtimise funktsiooni või vastavuskontrolli funktsiooni jaoks konkreetse isiku määramist, võib mõni teine kõrgema astme juht, kes täidab finantsinstitutsioonis muid ülesandeid, vastutada vastavuskontrolli või riskijuhtimise funktsioonide täitmise eest, tingimusel et puudub huvide konflikt ning riskijuhtimise ja vastavuskontrolli funktsioonide täitmise eest vastutav isik:

a) täidab sobivuskriteeriumid ja erinevate asjaomaste valdkondade teadmiste nõuded, tal on nendes valdkondades vajalikud oskused ja kogemused ning

b) tal on piisavalt aega mõlema kontrollifunktsiooni nõuetekohaseks täitmiseks.

Siseauditi funktsiooni ei kombineerita finantsinstitutsiooni ühegi muu äriliini või kontrollifunktsiooniga.

Sisekontrollifunktsioonide juhte ei eemaldata ametist ilma järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani eelneva heakskiiduta.“

22) Artiklit 77 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. „Pädevad asutused julgustavad finantsinstitutsioone, võttes arvesse nende suurust, sisemist korraldust ning tegevuse laadi, ulatust ja keerukust, arendama tururiski sisehindamise suutlikkust ja suurendama sisemudelite kasutamist, et arvutada omavahendite nõuded kauplemisportfellide positsioonide jaoks, koos sisemudelitega,

millega arvutatakse omavahendite nõuded seoses makseviivituse riskiga, kui nende makseviivituse riski positsioonid on olulised absoluutarvestuses ning kui neil on suur hulk olulisi eri emitentide kaubeldavates võla- või omakapitaliinstrumentides võetud positsioone.

Käesoleva artikli kohaldamine ei piira määruse (EL) nr 575/2013 kolmanda osa IV jaotise 1b. peatükis sätestatud kriteeriumide täitmist.“;

b) lõike 4 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et määratleda lõike 3 esimeses lõigus osutatud kontseptsioon „absoluutarvestuses olulised makseviivituse riski positsioonid“ ning määrata kindlaks suure hulga oluliste vastaspoolte künnis ja eri emitentide kaubeldavates võla- või omakapitaliinstrumentides võetud positsioonide künnis.“

23) Artiklit 78 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Omavahendite nõuete arvutamiseks mõeldud meetodite järelevalvealane võrdlemine“;

b) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Pädevad asutused tagavad kogu järgneva:

a) finantsinstitutsioonid, kellel on lubatud kasutada riskiga kaalutud varade või omavahendite nõuete arvutamiseks sisemeetodeid, annavad aru nende arvutuste tulemustest võrdlusportfellides sisalduvate riskipositsioonide või positsioonide puhul;

b) finantsinstitutsioonid, kes kasutavad määruse (EL) nr 575/2013 III osa IV jaotise 1a. peatükis sätestatud alternatiivset standardmeetodit, annavad aru oma arvutuste tulemustest võrdlusportfellides sisalduvate riskipositsioonide või positsioonide puhul tingimusel, et finantsinstitutsioonide tururiskile avatud bilansilise ja bilansivälise tegevuse maht on kõnealuse määruse artikli 325a lõike 1 punkti b kohaselt 500 miljonit eurot või rohkem;

c) finantsinstitutsioonid, kellel on lubatud kasutada määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 3. peatüki kohaseid sisemeetodeid, ja asjaomased finantsinstitutsioonid, kes kasutavad kõnealuse määruse III osa II jaotise 2. peatüki kohast standardmeetodit, annavad aru nende meetodite kohaste arvutuste tulemustest eeldatava krediidikahju summa väljaselgitamisel või võrdlusportfellides sisalduvate riskipositsioonide või positsioonide puhul, kui on täidetud mõni järgmistest tingimustest:

i) finantsinstitutsioonid koostavad oma aruandeid kooskõlas vastavalt määrusele (EÜ) nr 1606/2002 kohaldatavate rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega;

ii) finantsinstitutsioonid hindavad oma vara ja bilansiväliseid kirjeid ning määravad omavahendid kindlaks kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 24 lõikes 2 sätestatud korras vastu võetud rahvusvaheliste raamatupidamisstandarditega;

iii) finantsinstitutsioonid hindavad oma vara ja bilansiväliseid kirjeid kooskõlas nõukogu direktiivi 86/635/EMÜ (*) kohaste raamatupidamisstandarditega ning kasutavad sama eeldatava krediidikahju mudelit, mida kasutatakse vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1606/2002 kohaldatavate rahvusvaheliste raamatupidamisstandardite puhul.

Finantsinstitutsioonid esitavad esimeses lõigus osutatud arvutuste tulemused koos kasutatud meetodite selgitusega ja Euroopa Pangandusjärelevalve nõutava kvalitatiivse infoga, mis selgitab nende arvutuste mõju omavahendite nõuetele. Need tulemused esitatakse pädevatele asutustele vähemalt kord aastas. Kui iga esimeses lõigus nimetatud meetodi puhul on järelevalvealane võrdlemine läbi viidud viis korda, võib Euroopa Pangandusjärelevalve iga esimeses lõigus osutatud meetodi puhul teha järelevalvealase võrdlemise iga kahe aasta tagant.

(*) Nõukogu 8. detsembri 1986. aasta direktiiv 86/635/EMÜ pankade ja muude rahaasutuste raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohta (EÜT L 372, 31.12.1986, lk 1).“;

c) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Pädevad asutused jälgivad finantsinstitutsioonide poolt lõike 1 kohaselt esitatud teabe alusel riskiga kaalutud varade või omavahendite nõuete suurusvahemikke selliste võrdlusportfelli riskipositsioonide või tehingute puhul, mis tulenevad nende finantsinstitutsioonide kasutatud meetoditest. Pädevad asutused hindavad nende meetodite kvaliteeti vähemalt samasuguse sagedusega nagu lõike 1 teises lõigus osutatud Euroopa Pangandusjärelevalve kohaldatav sagedus, pöörates erilist tähelepanu järgmisele:";

ii) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) meetodid, mille puhul on omavahendite nõuete hindamises eriti suured või eriti väikesed erinevused ning mille puhul alahinnatakse oluliselt ja süstemaatiliselt omavahendite nõudeid.";

iii) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Euroopa Pangandusjärelevalve koostab aruande, et abistada pädevaid asutusi meetodite kvaliteedi hindamisel lõikes 2 osutatud teabe põhjal.";

d) lõike 5 sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Pädevad asutused tagavad, et nende otsused lõikes 4 osutatud parandusmeetmete sobivuse kohta vastavad põhimõttele, et selliste meetmete puhul tuleb säilitada käesoleva artikli kohaldamisalas olevate meetodite eesmärgid, ja seega:";

e) lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Euroopa Pangandusjärelevalve võib vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 avaldada suuniseid ja soovitusi, kui ta peab neid käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 osutatud teabe ja hinnangute alusel vajalikuks, et parandada järelevalvetavasid või järelevalvealase võrdlemise kohaldamisalas olevate meetoditega seotud tavasid finantsinstitutsioonides.";

f) lõiget 8 muudetakse järgmiselt:

i) esimesse lõiku lisatakse järgmine punkt:

„c) lõike 1 punktis c osutatud asjaomaste finantsinstitutsioonide loetelu;";

ii) esimese lõigu järele lisatakse järgmine lõik:

„Punkti c jaoks arvestab Euroopa Pangandusjärelevalve asjaomaste finantsinstitutsioonide loetelu koostamisel proportsionaalsuse kaalutlustega."

24) Artiklisse 79 lisatakse järgmine punkt:

„e) finantsinstitutsioonid hindavad eelnevalt krüptovara riskipositsiooni, mida nad kavatsevad võtta, ning vastaspoole riski juhtimiseks olemasolevate protsesside ja menetluste piisavust, ning annavad nende hindamiste kohta aru oma pädevale asutusele."

25) Artikkel 81 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 81

Kontsentratsioonirisk

Pädevad asutused tagavad, et kontsentratsiooniriski, mis tekib nõuetest iga vastaspoole, sealhulgas kesksete vastaspoolte, omavahel seotud vastaspoolte gruppide ning samas majandusharus või geograafilises piirkonnas tegutsevate vastaspoolte vastu või mis tuleneb samast tegevusest või kaubast, samuti krediidiriski maandamise tehnikate kohaldamisest, sealhulgas suurtest kaudsetest krediidiriskile avatud positsioonidest tulenevaid riske, näiteks seoses tagatise ühe andjaga, käsitletakse ja ohjatakse muu hulgas kirjalike põhimõtete ja protseduuridega. Ilma tuvastatava emitendita krüptovara puhul võetakse kontsentratsiooniriski arvesse seoses riskipositsiooniga sarnaste omadustega krüptovara suhtes."

26) Artiklisse 83 lisatakse järgmine lõige:

„4. Pädevad asutused tagavad, et institutsioonid hindavad eelnevalt krüptovara riskipositsiooni, mida nad kavatsevad võtta, ning olemasolevate protsesside ja menetluste piisavust tururiski juhtimiseks, ning annavad nende hindamiste kohta aru oma pädevale asutusele."

27) Artikli 85 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Pädevad asutused tagavad, et finantsinstitutsioonid rakendavad põhimõtteid ja protsesse, millega hinnata ja juhtida operatsiooniriskiga seotud positsioone, sealhulgas tegevuste edasiandmisest tulenevad riskid ning otsesed ja kaudsed krüptovarade riskipositsioonid ja krüptovarateenuse osutajatega seotud riskipositsioonid, ning hõlmata harvaesinevaid olulise mõjuga kahjujuhtumeid. Finantsinstitutsioonid selgitavad, mis on nende põhimõtete ja protsesside seisukohast operatsioonirisk.“

28) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 87a

Keskkonna-, sotsiaalsed ja juhtimisriskid

1. Pädevad asutused tagavad, et finantsinstitutsioonidel on juhtimiskorra, sealhulgas artikli 74 lõike 1 kohase riskijuhtimisraamistiku osana, lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis ette nähtud keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide kindlakstegemise, mõõtmise, juhtimise ja jälgimise jaoks olemas usaldusväärsed strateegiad, põhimõtted, protsessid ja süsteemid.

2. Lõikes 1 osutatud strateegiad, põhimõtted, protsessid ja süsteemid peavad olema proportsionaalsed finantsinstitutsiooni ärimudeli keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide ulatuse, laadi- ja keerukusega ja finantsinstitutsiooni tegevuse ulatusega ning hõlmama lühikest, keskmist ja vähemalt kümneaastast pikka ajalist perspektiivi.

3. Pädevad asutused tagavad, et finantsinstitutsioonid testiksid oma vastupanuvõimet keskkonna-, sotsiaalsetest ja juhtimisriskidest tingitud pikaajalistele kahjulikele mõjudele konkreetses ajavahemikus nii lähtestsenaariumi kui ka negatiivsete stsenaariumide alusel, alustades kliimaga seotud teguritega. Kõnealuse vastupanuvõime testimisel tagavad pädevad asutused, et finantsinstitutsioonid kasutavad mitut keskkonna-, sotsiaalset ja juhtimisstsenaariumit, milles kajastatakse keskkonna ja sotsiaalsete muutuste ning nendega seotud avaliku poliitika võimalikku mõju pikaajalisele ärikeskkonnale. Pädevad asutused tagavad, et vastupanuvõime testimise protsessis kasutavad institutsioonid usaldusväärseid stsenaariume, mis põhinevad rahvusvaheliste organisatsioonide väljatöötatud stsenaariumidel.

4. Pädevad asutused hindavad ja jälgivad finantsinstitutsioonide tavade muutumist nende keskkonna-, sotsiaal- ja juhtimisstrateegia ning riskijuhtimise valdkonnas, sealhulgas artikli 76 lõike 2 kohaselt koostatavaid kavasid, mis hõlmavad kvantifitseeritavaid eesmärke ja protsesse, mille eesmärk on jälgida ja käsitleda keskkonna-, sotsiaalseid ja juhtimisriske, mis tekivad lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis. Selle hindamise käigus võetakse arvesse finantsinstitutsioonide kestlikkusega seotud toodete pakkumisi, nende ülemineku rahastamise põhimõtteid, asjaomaseid laenude väljastamise põhimõtteid ning keskkonna, sotsiaalsete küsimuste ja juhtimisega seotud eesmärke ja piiranguid. Pädevad asutused hindavad kõnealuste kavade usaldusväärsust järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessi osana.

Kui see on asjakohane, võivad pädevad asutused esimeses lõigus osutatud hindamiseks teha koostööd kliimamuutuste ja keskkonnajärelevalve eest vastutavate ametiasutuste või avalik-õiguslike asutustega.

5. Hiljemalt 10. jaanuariks 2026 annab Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, milles täpsustatakse:

a) keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide kindlakstegemise, mõõtmise, juhtimise ja jälgimise miinimumnõudeid ja võrdlusmeetodeid;

b) artikli 76 lõike 2 kohaselt koostatavate kavade sisu, sealhulgas konkreetsed ajakavad ning kvantifitseeritavad eesmärgid ja vahe-eesmärgid, et jälgida ja käsitleda keskkonna-, sotsiaalsetest ja juhtimisteguritest tulenevaid finantsriske, sealhulgas neid, mis tulenevad kohandamisprotsessist ja üleminekusuundumustest keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisteguritega seotud liidu ja liikmesriikide asjaomaste regulatiivsete eesmärkide ja õigusaktide kontekstis, eelkõige seoses eesmärgiga saavutada kliimaneutraalsus, samuti, kui see on asjakohane rahvusvaheliselt tegutsevate finantsinstitutsioonide puhul, kolmanda riigi õiguslike ja regulatiivsete eesmärkide kontekstis;

c) kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed kriteeriumid, mille abil hinnata keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide mõju finantsinstitutsiooni riskiprofiilile ja maksevõimele lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis;

d) lõikes 3 osutatud stsenaariumide koostamise kriteeriumid, sealhulgas iga stsenaariumi puhul kasutatavad parameetrid ja eeldused ning konkreetsed riskid ja ajalised perspektiivid.

Kui see on asjakohane, peavad direktiivi 2013/34/EL artiklites 19a või 29a osutatud kavades või muudes asjakohastes avalikustamis- ja hoolsuskohustuse raamistikes avalikustatud meetodid, eesmärkide aluseks olevad eeldused, kohustused ja strateegilised otsused olema kooskõlas käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud kriteeriumide, meetodite ja eesmärkidega ning samuti nendes kavades sisalduvate eelduste ja kohustustega.

Euroopa Pangandusjärelevalve ajakohastab esimeses lõigus osutatud suuniseid regulaarselt, et neis kajastuksid keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide mõõtmises ja juhtimises toimunud arengud ning liidu kestlikkusalaste regulatiivsete eesmärkide muutumine.“

29) Artiklit 88 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 teise lõigu punkt e asendatakse järgmisega:

„e) finantsinstitutsiooni järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani esimees ei täida samas finantsinstitutsioonis ühtlasi ka tegevjuhi funktsiooni.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Ilma et see piiraks juhtorgani ühist vastutust, tagavad liikmesriigid, et finantsinstitutsioonid koostavad individuaalse ülevaate, kus on kindlaks määratud juhtimisfunktsiooni täitva juhtorgani kõigi liikmete, kõrgema juhtkonna ning võtmeisikute roll ja töökohustused ning esitatakse töökohustuste kaardistus, sealhulgas üksikasjalikud andmed aruandlus- ja vastutusahelate kohta, samuti artikli 74 lõikes 1 osutatud juhtimise korraldusse kuuluvad isikud ja nende töökohustused, ning säilitavad ja ajakohastavad neid avaldusi.

Liikmesriigid tagavad, et töökohustuste individuaalneülevaade ja kaardistus tehakse pädevatele asutustele igal ajal kättesaadavaks ja edastatakse neile taotluse korral õigel ajal, sealhulgas selleks, et saada tegevusluba, nagu on sätestatud artiklis 8.“

30) Artikkel 91 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 91

Juhtorgan ja sobivushindamine

1. Finantsinstitutsioonidel, finantsvaldusettevõtjatel ja segafinantsvaldusettevõtjatel, kes on saanud heakskiidu kooskõlas artikli 21a lõikega 1 (edaspidi „üksused“), lasub esmane vastutus selle tagamise eest, et nende juhtorgani liikmetel on alati piisavalt hea maine, et nad tegutsevad ausalt, usaldusväärselt ja sõltumatult ning et neil on oma töökohustuste ja käesoleva artikli lõigete 2–6 kohaste kriteeriumide ja nõuete täitmiseks piisavad teadmised, oskused ja kogemused, välja arvatud pädevate asutuste poolt direktiivi 2014/59/EL artikli 29 lõike 1 kohaselt nimetatud ajutiste haldurite ja sama direktiivi artikli 35 lõike 1 kohaselt kriisilahendusasutuste poolt nimetatud erihaldurite puhul. Hea maine ning ausa ja usaldusväärse tegutsemise nõude täitmiseks ei piisa ainult sellest, et isiku kohta ei ole tehtud süüdimõistvat kohtuotsust või et tema suhtes ei ole käimas kriminaalmenetlused.

1a. Üksused tagavad, et juhtorgani liikmed täidavad alati lõigetes 2–6 sätestatud kriteeriume ja nõudeid, ning hindavad juhtorgani liikmete sobivust, võttes arvesse järelevalvealaseid ootusi, enne nende ametisse asumist ja korrapäraselt, nagu on sätestatud kohaldatavates õigusnormides, suunistes ja asutusesisestes sobivuspõhimõtetes.

Ent kui enamik juhtorgani liikmetest tuleb asendada äsja ametisse nimetatud liikmetega samal ajal ja esimese lõigu kohaldamine tooks kaasa olukorra, kus ametist lahkuvad liikmed viivad läbi uute liikmete sobivuse hindamise, võivad liikmesriigid lubada, et hindamine toimub pärast seda, kui uued ametisse nimetatud liikmed on oma ametisse asunud. Kui üksus esitab pädevale asutusele taotluse kooskõlas lõikega 1f, kinnitab ta ka nende tingimuste olemasolu.

1b. Kui üksus jõuab lõikes 1a osutatud asutusesisese sobivushindamise põhjal järeldusele, et asjaomane liige või tulevane liige ei vasta lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele ja nõuetele, teeb ta järgmist:

a) tagab, kui nimetatud hindamine on lõpule viidud enne, kui tulevane liige asub sellesse ametisse, et asjaomane tulevane liige ei asuks kõnealusesse ametisse;

b) kõrvaldab sellise liikme õigeaegselt juhtorganist; või

c) võtab õigeaegselt lisameetmeid, mis on vajalikud tagamaks, et selline liige sobib asjaomasesse ametisse või saab selle jaoks sobivaks.

1c. Üksused peavad hoidma juhtorgani liikmete sobivuse kohta käiva teabe ajakohase. Üksused esitavad selle teabe taotluse korral pädevale asutusele pädeva asutuse määratud viisil.

1d. Liikmesriigid tagavad vähemalt selle, et järgmiste üksuste puhul saab pädev asutus sobivustaotluse põhjendamatu viivituseta ja niipea, kui on selge kavatsus nimetada ametisse juhtimisfunktsiooni täitva juhtorgani liige või järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani esimees, ning igal juhul hiljemalt 30 tööpäeva enne tulevaste liikmete ametisse asumist:

a) ELis emaettevõtjana tegutsevad finantsinstitutsioonid, mis liigituvad suurteks finantsinstitutsioonideks;

b) liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad finantsinstitutsioonid, mis liigituvad suurteks finantsinstitutsioonideks, välja arvatud juhul, kui nad on seotud keskasutusega;

c) keskasutused, mis liigituvad suurteks finantsinstitutsioonideks või teevad järelevalvet oma sidusettevõtjate üle, kes on suured finantsinstitutsioonid;

d) liidus tegutsevad eraldiseisvad finantsinstitutsioonid, mis liigituvad suurteks finantsinstitutsioonideks;

e) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 147 määratletud suured tütarettevõtjad;

f) liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsevad finantsvaldusettevõtjad ja liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsevad segafinantsvaldusettevõtjad, kelle konsolideerimisgruppi kuuluvad suured finantsinstitutsioonid, välja arvatud need, mis kuuluvad käesoleva direktiivi artikli 21a lõike 4 kohaldamisalasse.

1e. Lõikes 1d osutatud sobivustaotlusele lisatakse:

a) sobivusküsimustik ja elulookirjeldus;

b) lõikes 1a osutatud asutusesisene sobivushinnang, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse kõnealuse lõike teist lõiku;

c) karistusregistri andmed niipea, kui need on kättesaadavad;

d) kõik muud riigisisese õiguse alusel nõutavad dokumendid niipea, kui need on kättesaadavad;

e) kõik muud pädeva asutuse loetletud dokumendid niipea, kui need on kättesaadavad; ning

f) viide ametisse nimetamise kuupäevale ja tegelikule ametisseasumise kuupäevale.

Üksused esitavad sobivustaotluse ja sellega seotud dokumendid pädevale asutusele pädeva asutuse määratud viisil.

Kui pädeval asutusel ei ole käesoleva lõike esimeses lõigus loetletud dokumentide põhjal sobivushindamise läbiviimiseks piisavalt teavet, võib ta nõuda, et tulevane liige ei asuks ametisse enne nõutava teabe esitamist, välja arvatud juhul, kui kõnealune pädev asutus on veendunud, et sellist teavet ei ole võimalik esitada.

Kui pädev asutus kahtleb, kas potentsiaalne liige vastab käesoleva artikli lõigetes 2–6 sätestatud kriteeriumidele ja nõuetele, peab ta tuvastatud probleemide lahendamiseks finantsinstitutsiooniga tõhustatud dialoogi, tagamaks, et tulevane liige sobib asjaomasesse ametisse või saab selle jaoks sobivaks ametisse asumisel.

Euroopa Pangandusjärelevalve annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et täpsustada, kuidas tuleb pidada tõhustatud dialoogi sobivusega seotud probleemide lahendamiseks.

1f. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused hindavad, kas juhtorgani liikmed vastavad alati lõigetes 2–6 sätestatud kriteeriumidele ja nõuetele. Üksused esitavad sobivustaotluse ja muu nende juhtorgani liikmete sobivuse hindamiseks vajaliku teabe pädevale asutusele pädeva asutuse määratud viisil.

Pädevad asutused võivad nõuda lisateavet või -dokumente, sealhulgas vestlusi või ärakuulamisi.

1g. Eelkõige kontrollivad pädevad asutused, kas käesoleva artikli lõigetes 2–6 sätestatud kriteeriumid ja nõuded on endiselt täidetud, kui on põhjendatud kahtlus, et üksusega seoses toimub või on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 tähenduses või vastav katse või et selleks on olemas suurenenud risk.

1h. Kui juhtorgani liikmed ei vasta alati lõigetes 2–6 sätestatud kriteeriumidele ja nõuetele, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on vajalikud volitused, et:

a) enne ametisse asumist teostatava hindamise korral ennetada selliste liikmete kuulumist juhtorganisse või nad juhtorganist kõrvaldada;

b) pärast ametisse asumist teostatava hindamise korral kõrvaldada sellised liikmed juhtorganist või

c) nõuda asjaomastelt üksustelt selliste lisameetmete võtmist, mis on vajalikud tagamaks, et sellised liikmed sobivad asjaomasesse ametisse või saavad selle jaoks sobivateks.

Niipea kui ilmnevad uued faktid või muud asjaomase juhtorgani liikmete sobivust mõjutada võivad asjaolud, hindab üksus uuesti asjaomase liikme sobivust ja teavitab sellest põhjendamatu viivituseta asjaomast pädevat asutust.

Kui pädev asutus saab teada et juhtorgani liikmete sobivust käsitlev asjakohane teave on muutunud ja selline muutus võib mõjutada asjaomaste liikmete sobivust, hindab pädev asutus nende sobivust uuesti.

Pädevad asutused ei pea juhtorgani liikmete sobivust uuesti hindama, kui nende mandaati pikendatakse, välja arvatud juhul, kui pädevale asutusele teada olev teave on muutunud ja see võiks mõjutada asjaomase liikme sobivust.

1i. Pädevad asutused võivad asutuselt, kes vastutab rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalve eest vastavalt direktiivile (EL) 2015/849, nõuda, et ta tutvuks oma kontrollide käigus riskitundlikult asjakohase juhtorgani liikmeid käsitleva teabega. Pädevad asutused võivad taotleda ka juurdepääsu rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise keskandmebaasile, millele on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2024/1620 (*). Nimetatud määrusega asutatud Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Amet (edaspidi „Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Amet“) otsustab, kas anda selline juurdepääs.

1j. Vähemalt siis, kui juhtjuhtorgani liikmed nimetatakse ametisse lõikes 1d osutatud üksustes, kaaluvad pädevad asutused nõuetekohaselt sobivushindamise lõpuleviimise maksimaalse ajavahemiku kehtestamist. Seda maksimaalset ajavahemikku võib asjakohasel juhul pikendada.

2. Iga juhtorgani liige pühendab talle üksuses antud funktsioonide täitmisele piisavalt aega.

2a. Juhtorgani liige peab olema hea mainega, tegutsema ausalt, usaldusväärselt ja sõltumatult, et vajaduse korral tõhusalt juhtorgani otsuseid hinnata ja neile vastuväiteid esitada ning kontrollida ja juhtida tulemuslikult juhtkonna otsustusprotsessi. Keskasutusega alaliselt seotud krediidiasutuse juhtorgani liikmeks olemine kui selline ei takista sõltumatut tegutsemist.

2b. Juhtorganil peavad olema piisavad kollektiivsed teadmised, oskused ja kogemus, et suuta aru saada üksuse tegevusest, samuti sellega seotud riskidest ning mõjust, mida see avaldab lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis, võttes arvesse keskkonna-, sotsiaalseid ja juhtimistegureid. Juhtorgani koosseis peab olema piisavalt mitmekesine, et esindatud oleks piisavalt lai hulk kogemusi.

3. Selle kindlaksmääramisel, kui paljudel kohtadel juhtorgani liige juhtkonnas korraga olla võib, võetakse arvesse konkreetseid asjaolusid ning üksuse tegevuse laadi, ulatust ja keerukust. Kui juhtorgani liikmed ei esinda liikmesriigi huve, ei tohi oma suuruse, sisemise korralduse ning tegevuse laadi, ulatuse ja keerukuse poolest olulise üksuse juhtorgani liikmel alates 1. juulist 2014 olla samal ajal üle ühe järgmistest juhtkonnakohtade kombinatsioonidest:

a) üks koht tegevjuhtkonnas koos kahe kohaga mitte-tegevjuhtkonnas;

b) neli kohta mitte-tegevjuhtkonnas.

4. Lõike 3 kohaldamisel lähevad järgmised kombinatsioonid arvesse ainult ühe juhtkonnakohana:

a) tegevjuhtkonna või mitte-tegevjuhtkonna kohad samas konsolideerimisgrupis;

b) tegevjuhtkonna või mitte-tegevjuhtkonna kohad ühes järgmistest:

i) üksustes, mis on sama finantsinstitutsioonide kaitseskeemi liikmed, kui on täidetud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõike 7 kohased tingimused, või üksustes, kus samal finantsinstitutsioonide katseskeemil on oluline osalus;

ii) ettevõtjates, sealhulgas finantssektorivälistes üksustes, milles üksusel on oluline osalus.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti a mõistes on konsolideerimisgrupp rühm ettevõtjaid, kes on omavahel seotud direktiivi 2013/34/EL artiklis 22 kirjeldatud viisil, või rühm ettevõtjaid, kes on sama finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja.

5. Juhtkonnakohad organisatsioonides, mille eesmärgid ei ole peamiselt ärilised, ja liikmesriike esindavad juhtkonnakohad ei lähe lõike 3 kohaldamisel arvesse.

6. Pädevad asutused võivad lubada, et juhtorgani liikmel on lisaks veel üks mitte-tegevjuhtkonna koht.

7. Üksused eraldavad piisava personali ja piisavad rahalised vahendid juhtorgani liikmete vastuvõtmiseks ja koolitamiseks, sealhulgas keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide ja -mõjude ning määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 52c määratletud IKT-riski teemal.

8. Liikmesriigid või pädevad asutused nõuavad, et üksused ning nende vastavad ametisse nimetamise komisjonid, kui need on loodud, pööraksid liikmete valikul tähelepanu suurele hulgale omadustele ja pädevustele ning edendaksid juhtorganis proportsionaalselt mitmekesisust ja soolist tasakaalu. Selleks kehtestavad üksused poliitika, millega edendatakse juhtorganis mitmekesisust.

9. Pädevad asutused koguvad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 435 lõike 2 punkti c kohaselt avalikustatavat teavet ja kasutavad seda mitmekesistamistavade võrdlemiseks. Pädevad asutused edastavad kõnealuse teabe Euroopa Pangandusjärelevalvele. Euroopa Pangandusjärelevalve kasutab seda teavet mitmekesistamistavade võrdlemiseks liidu tasandil.

10. Käesoleva artikli ja artikli 91a kohaldamisel töötab Euroopa Pangandusjärelevalve käesoleva artikli lõikes 1d loetletud üksuste jaoks välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada pädevate asutuste jaoks käesoleva artikli lõikes 1f ja artikli 91a lõikes 5 osutatud sobivushindamiseks esitatava sobivusküsimustiku, elulookirjelduste ja asutusesisese sobivushindamise miinimumsisu.

Liikmesriigid tagavad, et muude kui käesoleva artikli lõikes 1d osutatud üksuste jaoks töötatakse välja asjakohased standardid.

Euroopa Pangandusjärelevalve esitab esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 10. juuliks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.

11. Hiljemalt 10. juuliks 2026 annab Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised järgmise kohta:

a) mis on juhtorgani liikme funktsioonide täitmiseks piisav aeg, lähtudes konkreetsetest asjaoludest ning üksuse tegevuse laadist, ulatusest ja keerukusest;

b) mida tähendab juhtorgani liikme puhul hea maine, ausus, usaldusväärsus ja sõltumatus, millele on osutatud lõikes 2a;

c) mis on juhtorgani jaoks piisavad kollektiivsed teadmised, oskused ja kogemused, millele on osutatud lõikes 2b;

d) mis on juhtorgani liikmete vastuvõtmiseks ja koolitamiseks piisav personal ja piisavad rahalised vahendid, millele on osutatud lõikes 7;

e) mida tähendab mitmekesisus, mida tuleb juhtorgani liikmete valikul arvesse võtta ja millele on osutatud lõikes 8;

f) milliste kriteeriumide alusel määratakse kindlaks, kas on põhjendatud kahtlus, et üksusega seoses toimub või on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 tähenduses või vastav katse või et selleks on olemas suurenenud risk.

Esimese lõigu punkti f kohaldamisel teeb Euroopa Pangandusjärelevalve tihedat koostööd Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega ning Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Ametiga.

12. Euroopa Pangandusjärelevalve vaatab 31. detsembriks 2029 tihedas koostöös EKPga läbi lõigete 1d–1j kohaldamise ja selle, milline on nende tulemuslikkus sobivuse ja nõuetekohasuse raamistiku otstarbekohasuse tagamisel, ning esitab selle kohta aruande, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet. Euroopa Pangandusjärelevalve esitab kõnealuse aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule. Selle aruande alusel esitab komisjon asjakohasel juhul seadusandliku ettepaneku.

13. Käesoleva artikli ja artikli 91a kohaldamine ei piira töötajate esindatust juhtorganis käsitlevate liikmesriikide õigusnormide kohaldamist.

14. Käesoleva artikli ja artikli 91a kohaldamine ei piira selliste liikmesriikide õigusnormide kohaldamist, mis käsitlevad järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani liikmete ametisse nimetamist piirkondlikul või kohalikul tasandil valitud organite poolt või ametissenimetamisi, mille puhul juhtorganil ei ole pädevust ühegi oma liikme valimisel ega ametisse nimetamisel. Sellistel juhtudel kehtestatakse asjakohased kaitsemeetmed, et tagada nende juhtorgani liikmete sobivus.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2024. aasta määrus (EL) 2024/1620, millega asutatakse Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Amet ning muudetakse määruseid (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).“

31) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 91a

Võtmeisikud ja sobivushindamine

1. Artiklis 91 lõikes 1 osutatud üksustel lasub peamine vastutus selle eest, et võtmeisikutel on alati piisavalt hea maine, et võtmeisikud tegutsevad ausalt ja usaldusväärselt ning et neil on oma töökohustuste täitmiseks piisavad teadmised, oskused ja kogemused. Hea maine ning ausa ja usaldusväärse tegutsemise nõude täitmiseks ei piisa ainult sellest, et isiku kohta ei ole tehtud süüdimõistvat kohtuotsust või et tema suhtes ei ole käimas kriminaalmenetlused.

2. Üksused tagavad, et võtmeisikud täidavad alati lõikes 1 sätestatud kriteeriume ja nõudeid, ning hindavad võtmeisikute sobivust enne nende ametisse asumist ja korrapäraselt, võttes arvesse järelevalvealaseid ootusi, nagu on sätestatud kohaldatavates õigusnormides, suunistes ja asutusesisestes sobivuspõhimõtetes.

3. Kui üksus jõuab lõikes 2 osutatud asutusesisese sobivushindamise põhjal järeldusele, et isik ei vasta lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele ja nõuetele, teeb ta järgmist:

a) ei määra seda isikut võtmeisikuks, kui kõnealune hindamine on lõpule viidud enne, kui isik ametisse asub;

b) kõrvaldab selle isiku võtmeisiku funktsiooni täitmiselt õigeaegselt; või

c) võtab õigeaegselt lisameetmeid, mis on vajalikud tagamaks, et selline isik sobib asjaomasesse ametisse või saab selle jaoks sobivaks.

Üksused võtavad kõik vajalikud meetmed selle tagamiseks, et võtmeisiku funktsioon toimiks nagu vaja, sealhulgas asendavad võtmeisiku, kui see isik ei vasta enam sobivuskriteeriumidele ja -nõuetele.

4. Üksused tagavad, et võtmeisikute sobivust käsitlev teave oleks ajakohane. Üksused esitavad selle teabe taotluse korral pädevale asutusele selle pädeva asutuse määratud viisil.

5. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused hindavad, kas sisekontrollifunktsioonide juhid ja finantsjuht vastavad alati lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele ja nõuetele, kui need juhid nimetatakse ametisse vähemalt järgmistesse üksustesse:

a) ELis emaettevõtjana tegutsevad finantsinstitutsioonid, mis liigituvad suurteks finantsinstitutsioonideks;

b) liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad finantsinstitutsioonid, mis liigituvad suurteks finantsinstitutsioonideks; välja arvatud juhul, kui nad on seotud keskasutusega;

c) keskasutused, mis liigituvad suurteks finantsinstitutsioonideks või teevad järelevalvet oma sidusettevõtjate üle, kes on suured finantsinstitutsioonid;

d) liidus tegutsevad eraldiseisvad finantsinstitutsioonid, mis liigituvad suurteks finantsinstitutsioonideks;

e) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 147 määratletud suured tütarettevõtjad;

f) liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsevad finantsvaldusettevõtjad ja liikmesriigis või ELis emaettevõtjana tegutsevad segafinantsvaldusettevõtjad, kelle konsolideerimisgruppi kuuluvad suured finantsinstitutsioonid, välja arvatud need, mis kuuluvad käesoleva direktiivi artikli 21a lõike 4 kohaldamisalasse.

6. Kui sisekontrollifunktsioonide juhid ja finantsjuht ei vasta alati lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele ja nõuetele, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on vajalikud volitused, et:

a) enne ametisse asumist teostatava hindamise korral ennetada selliste juhtide ametisse asumist või nad ametist kõrvaldada;

b) pärast ametisse asumist teostatava hindamise korral, kõrvaldada sellised juhid ametist või nõuda üksuselt, et ta nad ametist kõrvaldaks;

c) nõuda asjaomastelt üksustelt asjakohaste lisameetmete võtmist selle tagamiseks, et sellised juhid sobivad asjaomasesse ametisse või saavad selle jaoks sobivateks.

Niipea kui ilmnevad uued faktid või muud sisekontrollifunktsioonide juhtide ja finantsjuhtide sobivust mõjutada võivad asjaolud, hindavad lõikes 5 osutatud üksused uuesti asjaomaste juhtide sobivust ja teavitavad sellest põhjendamatu viivituseta asjaomast pädevat asutust.

Kui pädev asutus saab teada, et sisekontrollifunktsioonide juhtide ja finantsjuhtide sobivust käsitlev asjakohane teave on muutunud ja selline muutus võib mõjutada asjaomaste juhtide sobivust, hindab pädev asutus nende sobivust uuesti.

Pädevad asutused ei pea selliste juhtide sobivust uuesti hindama, kui nende lepingut uuendatakse või pikendatakse, välja arvatud juhul, kui pädevatele asutustele teada olev teave on muutunud ja see võiks mõjutada asjaomaste juhtide sobivust.

Vähemalt siis, kui selliste sisekontrollifunktsioonide juhid ja finantsjuhid nimetatakse ametisse lõikes 5 osutatud üksustes, kaaluvad pädevad asutused nõuetekohaselt sobivushindamise lõpuleviimise maksimaalse ajavahemiku kehtestamist. Seda maksimaalset ajavahemikku võib asjakohasel juhul pikendada.

7. Pädevad asutused võivad direktiivi (EL) 2015/849 kohaselt rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamise järelevalve eest vastutavatelt asutustelt nõuda, et nad tutvuksid oma kontrollide käigus riskitundlikult asjakohase sisekontrollifunktsioonide juhte ja finantsjuhte käsitleva teabega. Pädevad asutused võivad taotleda ka juurdepääsu määruses (EL) 2024/1620 osutatud rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise keskandmebaasile. Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Amet otsustab, kas anda selline juurdepääs.

8. Hiljemalt 10. juuliks 2026 annab Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised järgmise kohta:

a) mida tähendavad lõikes 1 osutatud hea maine, ausus ja usaldusväärsus;

b) millised on lõikes 1 osutatud piisavad teadmised, oskused ja kogemused;

c) milliste kriteeriumide alusel määratakse kindlaks, kas on põhjendatud kahtlus, et üksusega seoses toimub või on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine direktiivi (EL) 2015/849 artikli 1 tähenduses või vastav katse või et selleks on olemas suurenenud risk.

Esimese lõigu punkti c kohaldamisel teeb Euroopa Pangandusjärelevalve tihedat koostööd Euroopa Väärtpaberiturujärelevalvega ja Rahapesu ja Terrorismi Rahastamise Tõkestamise Ametiga.“

32) Artiklit 92 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punktid e ja f asendatakse järgmistega:

„e) sisekontrollifunktsiooni täitvad töötajad on sõltumatud nende järelevalve all olevatest äriüksustest, neil on asjakohased volitused ning neid tasustatakse vastavalt sellele, kuidas nad saavutavad oma ülesannetega seotud eesmärke, sõltumata nende kontrollitavate tegevusvaldkondade töötulemustest;

f) sisekontrollifunktsioonide juhtide töötasu on artiklis 95 osutatud töötasukomisjoni otsese järelevalve all, või kui sellist komisjoni ei ole loodud, siis järelevalvefunktsiooni täitva juhtorgani otsese järelevalve all;“;

b) lõike 3 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) töötajad, kellel on juhtimisvastutus seoses finantsinstitutsiooni sisekontrollifunktsioonide või oluliste äriüksustega;“.

33) Artiklit 94 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kui tasustamine on seotud töötulemustega, põhineb töötasu kogusumma üksikisiku ja asjaomase äriüksuse ning kogu finantsinstitutsiooni töötulemuste hindamisel, kusjuures üksikisiku töötulemuste hindamisel võetakse arvesse finants- ja muid kriteeriume, sh artikli 76 lõikes 2 osutatud riskide käsitlemist;“;

b) lõike 2 kolmanda lõigu punkt a asendatakse järgmisega:

„a) juhtimisvastutus ja sisekontrollifunktsioonid;“;

c) lõike 3 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) finantsinstitutsioon, mis ei ole suur finantsinstitutsioon ning mille varade väärtus on keskmisel ja individuaalsel alusel kooskõlas käesoleva direktiiviga ja määrusega (EL) nr 575/2013 jooksvale majandusaastale vahetult eelnenud nelja aasta jooksul 5 miljardit eurot või vähem;“.

34) Artikli 97 lõike 4 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud läbivaatamise ja hindamise tegemisel kohaldavad pädevad asutused proportsionaalsuse põhimõtet kooskõlas artikli 143 lõike 1 punkti c kohaselt avaldatud kriteeriumidega. Eelkõige võib pädev asutus finantsinstitutsiooni läbivaatamise ja hindamise eesmärgil kaaluda, kas täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) finantsinstitutsioon ei ole määruse (EL) nr 575/2013 kohaselt globaalne süsteemselt oluline ettevõtja, kolmanda riigi globaalne süsteemselt oluline ettevõtja ega globaalse süsteemselt olulise ettevõtja üksus;

b) finantsinstitutsioon on vastavalt käesoleva direktiivi artikli 131 lõigetele 1 ja 3 määratud kindlaks kui muu süsteemselt oluline ettevõtja;

c) finantsinstitutsioon kuulub konsolideerimisgruppi, kus emaettevõtjana tegutsev finantsinstitutsioon ja valdav enamik tütarettevõtjast finantsinstitutsioonidest on omavahel seotud direktiivi 2013/34/EL artiklis 22 kirjeldatud viisil;

d) käesoleva lõigu punktis c osutatud tütarettevõtjast finantsinstitutsioonidest vastavad kõigile järgmistele tingimustele:

i) nad kvalifitseeruvad või valdav enamik neist kvalifitseeruvad kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 27 lõike 1 punktiga a vastastikusteks seltsideks, ühistuteks või hoiuasutusteks ning kohaldatav riigisisene õigus sisaldab väljamaksete ülempiiri või selle maksimumtasemele seatud piirangut;

ii) individuaalsel või allkonsolideeritud alusel ei ületa nende koguvara 30 miljardit eurot.“

35) Artiklit 98 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„k) ulatust, mil määral on finantsinstitutsioon kehtestanud asjakohased põhimõtted ja operatiivmeetmed, mis on seotud artikli 76 lõike 2 kohaselt koostatavates kavades seatud kvantifitseeritavate sihtide ja vahe-eesmärkidega.“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„9. Pädevate asutuste korraldatav läbivaatamine ja hindamine hõlmab finantsinstitutsioonide keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega seotud juhtimis- ja riskijuhtimisprotsesside ning riskipositsioonide hindamist. Finantsinstitutsioonide protsesside ja riskipositsioonide piisavuse hindamisel võtavad pädevad asutused arvesse asjaomase finantsinstitutsiooni ärimudelit.

Finantsinstitutsioonide keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega seotud riskipositsioone hinnatakse ka institutsioonide kavade põhjal, mis koostatakse artikli 76 lõike 2 kohaselt. Finantsinstitutsioonide keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega seotud juhtimis- ja riskijuhtimisprotsessid viiakse kooskõlla kõnealustes kavades seatud eesmärkidega.

Pädevate asutuste tehtav läbivaatamine ja hindamine hõlmab hinnangut finantsinstitutsioonide kavadele, mis koostatakse artikli 76 lõike 2 kohaselt, ning samuti edusammudele, mida on tehtud kliimaneutraalsuse saavutamisega seotud kohandamisprotsessist tulenevate keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega tegelemisel ning teiste asjaomaste, keskkonna-, sotsiaalseid ja juhtimistegureid puudutavate liidu regulatiivsete eesmärkide saavutamisel.

10. Pädevate asutuste tehtav läbivaatamine ja hindamine hõlmab finantsinstitutsioonide krüptovara riskipositsioone ja krüptovarateenuste osutamist puudutavate juhtimis- ja riskijuhtimisprotsesside hindamist, sealhulgas võttes arvesse finantsinstitutsiooni põhimõtteid ja protsesse riskide tuvastamiseks ning samuti artikli 79 punktis e ja artikli 83 lõikes 4 osutatud hindamiste tulemuste adekvaatsust.“

36) Artiklisse 100 lisatakse järgmised lõigud:

„3. Finantsinstitutsioonid ja neid stressitesti kontekstis konsulteerivad kolmandad isikud hoiduvad tegevustest, mis võivad kahjustada stressitesti, näiteks võrdlusaluste kasutamine, omavaheline teabevahetus, ühise käitumise kokkulepped või stressitestide sisendite optimeerimine. Ilma et see piiraks käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 muude asjakohaste sätete kohaldamist, on pädevatel asutustel kõik selliste tegevuste avastamiseks vajalikud teabekogumis-ja uurimisvolitused.

4. Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötavad määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artiklis 54 osutatud ühiskomitee kaudu välja suunised, millega tagada keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskidega seotud stressitestimise hindamismetoodika ühtsus, pikaajalised kaalutlused ja ühised normid. Ühiskomitee avaldab kõnealused suunised hiljemalt 10. jaanuariks 2026. Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve analüüsivad selle ühiskomitee kaudu, kuidas saaks integreerida stressitestimisse muid keskkonna-, sotsiaalseid ja juhtimisriske.“

37) Artikli 101 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui tururiski sisemudelit kasutava kauplemisüksuse puhul näitavad järeltestimise tulemused või kasumi ja kahjumi tekkeallikate määramise testi tulemused, et mudel ei ole enam piisavalt täpne, vaatavad pädevad asutused sisemudeli kasutamise loa tingimused läbi või kehtestavad asjakohased meetmed, et tagada mudeli kiire täiustamine.“

38) Artiklit 104 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) sissejuhatav osa asendatakse järgmisega:

„Käesoleva direktiivi artikli 97, artikli 98 lõigete 1, 4, 5, 9 ja 10, artikli 101 lõike 4 ja artikli 102 ning määruse (EL) nr 575/2013 kohaldamisel on pädevatel asutustel vähemalt järgmised volitused:“;

ii) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) õigus piirata finantsinstitutsiooni tegevust, sealhulgas mis puudutab hoiuste vastuvõtmist, operatsioone või võrgustikku, või nõuda sellise tegevuse lõpetamist, mis kujutab endast asjaomase finantsinstitutsiooni usaldusväärsuse seisukohast ülemäärast riski;“;

iii) lisatakse järgmised punktid:

„m) nõuda, et finantsinstitutsioonid vähendaksid keskkonna-, sotsiaalsetest ja juhtimisteguritest lühikeses, keskpikas ja pikas perspektiivis tulenevaid olulisi riske, sealhulgas neid, mis tulenevad kohandamisprotsessist ja suundumustest asjaomaste liidu, liikmesriikide või kolmanda riigi õiguslike ja regulatiivsete eesmärkide kontekstis, kohandades oma äristrateegiaid, juhtimist ja riskijuhtimist, milleks võib neilt nõuda artikli 76 lõike 2 kohaselt koostatavates kavades sisalduvate eesmärkide, meetmete ja tegevuste tõhustamist;

n) nõuda finantsinstitutsioonidelt stressiteste või stsenaariumianalüüsi, et hinnata krüptovara riskipositsioonidest ja krüptovarateenuste osutamisest tulenevaid riske.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„4. Euroopa Pangandusjärelevalve annab kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, milles täpsustatakse, kuidas pädevad asutused saavad kindlaks teha, kas määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 38l osutatud krediidiväärtuse korrigeerimise risk on finantsinstitutsiooni usaldusväärsuse seisukohast liiga suur.“

39) Artiklit 104a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktiga d piisavalt hõlmamata ülemäärase finantsvõimenduse riski katteks on vaja täiendavaid omavahendeid, määravad pädevad asutused kindlaks käesoleva artikli lõike 1 punkti a kohaselt vajalike täiendavate omavahendite taseme, milleks on käesoleva artikli lõike 2 (v.a selle viies lõik) kohaselt piisavaks loetava kapitali ning määruse (EL) nr 575/2013 III ja VII osas sätestatud asjaomase omavahendite nõuete vahe.“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„6. Kui finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatakse määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 3 sätestatud minimaalset väljundmäära, kohaldatakse järgmist:

a) minimaalse väljundmäära kohaldamise tulemusena ei tohi suureneda finantsinstitutsiooni täiendavate omavahendite nõude nominaalsumma, mille pädev asutus on määranud artikli 104 lõike 1 punkti a kohaselt, et käsitleda muid riske kui ülemäärase finantsvõimenduse risk;

b) finantsinstitutsiooni pädev asutus peab viivitamata ja igal juhul hiljemalt järgmise läbivaatamise ja hindamise lõppkuupäeval vaatama läbi täiendavate omavahendite nõude, mille ta määras finantsinstitutsioonile artikli 104 lõike 1 punkti a kohaselt, ning kõrvaldama sellest osa, mis on tingitud selliste riskide kahekordsest arvesse võtmisest, mis on juba täielikult hõlmatud seeläbi, et finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatakse minimaalset väljundmäära;

c) niipea, kui pädev asutus on käesoleva lõigu punktis b osutatud läbivaatamise lõpetanud, käesoleva lõigu punkti a enam ei kohaldata.

Käesoleva direktiivi käesoleva artikli ning artiklite 131 ja 133 kohaldamisel käsitatakse finantsinstitutsiooni minimaalse väljundmäära kohaldamisalas olevana siis, kui finantsinstitutsiooni koguriskipositsioon, mis on arvutatud vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 3 esimesele lõigule, ületab alampiirita koguriskipositsiooni, mis on arvutatud vastavalt nimetatud määruse artikli 92 lõikele 4.

7. Hiljemalt 10. aprilliks 2025 annab Euroopa Pangandusjärelevalve kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et täpsustada, kuidas rakendada käesoleva artikli lõikes 6 sätestatud nõudeid, ja eelkõige seda:

a) kuidas pädevad asutused peavad oma järelevalvealase läbivaatamise ja hindamise protsessis kajastama asjaolu, et finantsinstitutsiooni suhtes on hakatud kohaldama minimaalset väljundmäära;

b) kuidas pädevad asutused ja finantsinstitutsioonid peavad teavitama sellest ja avalikustama seda, kuidas minimaalse väljundmäära kohaldamine mõjutab finantsinstitutsiooni järelevalvealaseid nõudeid.

8. Lõike 2 kohaldamisel, kui finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatakse minimaalset väljundmäära, ei kehtesta finantsinstitutsiooni pädev asutus täiendavat omavahendite nõuet, mis tuleneb selliste riskide kahekordsest arvesse võtmisest, mis on juba täielikult hõlmatuid asjaoluga, et finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatakse minimaalset väljundmäära.“

40) Artiklisse 104b lisatakse järgmine lõige:

„4a. Kui finantsinstitutsiooni suhtes hakatakse kohaldama minimaalset väljundmäära, võib tema pädev asutus läbi vaadata kõnealusele finantsinstitutsioonile edastatud, täiendavaid omavahendeid käsitlevad suunised, et tagada tema kalibreeringu jätkuv sobivus.“

41) Artikli 106 lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid volitavad pädevaid asutusi:

a) nõudma finantsinstitutsioonidelt, et nad avaldaksid määruse (EL) nr 575/2013 VIII osas osutatud teabe sagedamini, kui on ette nähtud selle määruse artiklites 433–433c;

b) kehtestama finantsinstitutsioonidele, välja arvatud väikesed ja mittekeerukad finantsinstitutsioonid, tähtajad teabe esitamiseks Euroopa Pangandusjärelevalvele, et avaldada see kesksek avalikustamiseks Euroopa Pangandusjärelevalve veebisaidil;

c) nõudma finantsinstitutsioonidelt, et nad kasutaksid teabe või finantsinstitutsioonide finantsaruannete avaldamiseks spetsiifilisi teabekanaleid ja avaldamiskohti, välja arvatud Euroopa Pangandusjärelevalve veebisait kesksek avalikustamiseks.

Hiljemalt 10. juuliks 2025 annab Euroopa Pangandusjärelevalve määruse (EL) nr 575/2013 VIII osa arvesse võttes ja kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 16 välja suunised, et täpsustada käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuded.“

42) VII jaotise 3. peatükki lisatakse I jao ette järgmine jagu:

„*I JAGU*

Käesoleva peatüki kohaldamine investeerimisühingute konsolideerimisgruppidele

Artikkel 110a

Investeerimisühingute konsolideerimisgrupiga seotud kohaldamisala

Käesolevat peatükki kohaldatakse määruse (EL) 2019/2033 artikli 4 lõike 1 punktis 25 määratletud investeerimisühingute konsolideerimisgruppide suhtes, kui vähemalt ühe sellesse gruppi kuuluva investeerimisühingu suhtes kohaldatakse määruse (EL) 2019/2033 artikli 1 lõike 2 või lõike 5 alusel määrust (EL) nr 575/2013.

Käesolevat peatükki ei kohaldata investeerimisühingute konsolideerimisgruppide suhtes, kui mitte ühegi sellesse gruppi kuuluva investeerimisühingu suhtes ei kohaldata määruse (EL) 2019/2033 artikli 1 lõike 2 või lõike 5 kohaselt määrust (EL) nr 575/2013.“

43) Artikkel 121 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 121*

Juhtorgani liikmete sobivus

Liikmesriigid nõuavad, et sellise finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhtorgani liikmetel, välja arvatud nendel, kellele on antud heakskiit artikli 21a lõike 1 kohaselt, on oma ülesannete täitmiseks piisavalt hea maine ning piisavad teadmised, oskused ja kogemused, nagu on osutatud artikli 91 lõikes 1, võttes arvesse finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja konkreetset rolli. Finantsvaldusettevõtjatel või segafinantsvaldusettevõtjatel lasub esmane vastutus oma juhtorgani liikmete sobivuse tagamise eest.“

44) Artiklit 131 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 5a asendatakse teine lõik järgmisega:

„Kuue nädala jooksul pärast käesoleva artikli lõikes 7 osutatud teate saamist esitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu komisjonile arvamuse selle kohta, kas muu süsteemselt olulise ettevõtja puhver on sobiv. Ka Euroopa Pangandusjärelevalve võib esitada komisjonile selle puhvri kohta oma arvamuse kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16a lõikega 1.“;

b) lõikesse 6 lisatakse järgmine punkt:

„c) kui muu süsteemselt olulise ettevõtja suhtes hakatakse kohaldama minimaalset väljundmäära, vaatab tema pädev asutus või määratud asutus hiljemalt punktis b osutatud iga-aastase läbivaatamise kuupäevaks läbi selle finantsinstitutsiooni muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri nõude, et tagada tema kalibreeringu jätkuv sobivus.“;

c) lõike 15 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui artikli 133 lõigete 10, 11 või 12 kohaldamisel arvutatud süsteemse riski puhvri määra ja muu süsteemselt olulise ettevõtja puhvri määra või sama finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatava globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvri määra summa on suurem kui 5 %, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 5a sätestatud menetlust. Kui süsteemse riski puhvri ja muu süsteemselt olulise ettevõtja või globaalse süsteemselt olulise ettevõtja puhvri määra määramise otsuse tulemusena mõni varem määratud määr kas väheneb või jääb samaks, siis käesoleva artikli lõikes 5a sätestatud korda käesoleva lõike kohaldamisel ei kohaldata.“

45) Artiklit 133 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Iga liikmesriik peab tagama, et finantssektori või selle ühe või mitme osa käesoleva artikli lõikes 5 nimetatud kõikidele riskipositsioonidele või riskipositsioonide alamrühmale oleks võimalik kehtestada esimese taseme põhiomavahendite süsteemse riski puhver, et ennetada ja maandada makrotasandi usaldatavusriske või süsteemseid riske, sealhulgas kliimamuutustest tulenevaid makrotasandi usaldatavusriske või süsteemseid riske, mis on määrusega (EL) nr 575/2013 ja käesoleva direktiivi artiklitega 130 ja 131 hõlmamata, st finantssüsteemi häire riski, millel võivad olla tõsised negatiivsed tagajärjed finantssüsteemile ja konkreetse liikmesriigi reaalmajandusele.“

b) lõiget 8 muudetakse järgmiselt:

i) alapunkt c asendatakse järgmisega:

„c) süsteemse riski puhvrit ei kasutata järgmise katteks:

i) käesoleva direktiivi artiklitega 130 ja 131 hõlmatud riskid;

ii) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 3 sätestatud arvutusega täielikult kaetud riskid;“;

ii) lisatakse järgmine lõige:

„d) kui süsteemse riski puhvrit kohaldatakse finantsinstitutsiooni koguriskipositsiooni suhtes ja asjaomase finantsinstitutsiooni suhtes hakatakse kohaldama minimaalset väljundmäära, peaks selle pädev asutus või määratud asutus hiljemalt käesoleva lõike punkti b kohase iga kahe aasta tagant toimuva läbivaatamise kuupäevaks vaatama läbi selle finantsinstitutsiooni süsteemse riski puhvri nõude, et tagada tema kalibreeringu jätkuv sobivus.“;

c) lõiked 11 ja 12 asendatakse järgmistega:

„11. Kui lõikes 5 osutatud riskipositsioonide rühmale või riskipositsioonide alarühmale, mille suhtes kohaldatakse ühte või mitut süsteemse riski puhvrit, süsteemse riski puhvri määra või määrade kehtestamise või taaskehtestamise tulemuseks on sellise riskipositsiooni puhul kombineeritud süsteemse riski puhvri määr tasemel 3 % – 5 %, taotleb kõnealuse puhvri kehtestanud liikmesriigi pädev või määratud asutus lõike 9 kohaselt esitatud teatega komisjoni ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu arvamust.

Ühe kuu jooksul pärast lõikes 9 osutatud teate kättesaamist esitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu komisjonile arvamuse selle kohta, kas süsteemse riski puhvri määr või määrad on sobivad. Kahe kuu jooksul alates selle teate kättesaamisest esitab komisjon Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu arvamust arvesse võttes oma arvamuse.

Kui komisjoni arvamus on negatiivne, järgib vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus, kes kehtestab kõnealuse süsteemse riski puhvri, nimetatud arvamust või põhjendab selle eiramist.

Kui üks või mitu finantsinstitutsiooni, millele kohaldatakse üht või mitut süsteemse riski puhvri määra, on teises liikmesriigis asutatud emaettevõtja tütarettevõtja, käsitlevad Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja komisjon oma arvamustes ka seda, kas süsteemse riski puhvri määra(de) kohaldamine neile finantsinstitutsioonidele on sobiv.

Kui tütarettevõtja ja emaettevõtja asutused ei jõua asjaomase finantsinstitutsiooni suhtes kohaldatava süsteemse riski puhvri määra või määrade suhtes kokkuleppele ning kui nii komisjon kui ka Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu on esitanud negatiivse arvamuse, võib vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus küsida määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 kohaselt abi Euroopa Pangandusjärelevalvelt. Otsus asjaomaste riskipositsioonide suhtes süsteemse riski puhvri määra või määrade kehtestamise kohta peatatakse, kuni Euroopa Pangandusjärelevalve on otsuse teinud.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud künniste kohaldamisel ei võeta arvesse artikli 134 kohaselt tunnustatud süsteemse riski puhvri määra teises liikmesriigis.

12. Kui lõikes 5 osutatud riskipositsioonide rühmale või riskipositsioonide alamrühmale, mille suhtes kohaldatakse ühte või mitut süsteemse riski puhvrit, süsteemse riski puhvri määra või määrade kehtestamise või taaskehtestamise tulemuseks on mis tahes sellise riskipositsiooni puhul 5 %-st suurem kombineeritud süsteemse riski puhvri määr, küsib vastavalt kas pädev asutus või määratud asutus enne süsteemse riski puhvri rakendamist komisjonilt luba.

Kuue nädala jooksul pärast käesoleva artikli lõikes 9 osutatud teate saamist esitab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu komisjonile arvamuse selle kohta, kas asjaomane süsteemse riski puhver on sobiv. Ka Euroopa Pangandusjärelevalve võib kuue kuu jooksul pärast selle teate saamist esitada komisjonile süsteemse riski puhvri kohta määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16a lõike 1 kohase arvamuse.

Kui komisjon leiab Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu ja asjakohasel juhul Euroopa Pangandusjärelevalve hinnangut arvesse võttes, et süsteemse riski puhvri määral või määradel ei ole ebaproportsionaalselt negatiivset mõju teiste liikmesriikide finantssüsteemidele tervikuna või osaliselt ega liidu finantssüsteemile kui tervikule ning määra või määrad ei kujuta endast ega tekita takistust liidu siseturu nõuetekohasele toimimisele, võtab ta kolme kuu jooksul pärast lõikes 9 osutatud teate saamist vastu õigusakti, millega antakse vastavalt kas pädevale asutusele või määratud asutusele luba kavandatud meede vastu võtta.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud künnise kohaldamisel ei võeta arvesse artikli 134 kohaselt tunnustatud süsteemse riski puhvri määra teises liikmesriigis.“

46) Artiklit 142 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kava ja ajakava omavahendite suurendamiseks, et täita kombineeritud puhvri või kui see on kohaldatav, finantsvõimenduse määra puhvri nõue täiel määral;“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Pädev asutus hindab kapitali säilitamise kava ja kinnitab selle üksnes siis, kui ta leiab, et kava aitaks rakendamise korral mõistliku tõenäosusega piisava kapitali säilitada või saada piisav kapital, mis võimaldaks asjaomasel finantsinstitutsioonil täita kombineeritud puhvri või kui see on kohaldatav, finantsvõimenduse määra puhvri nõude pädeva asutuse arvates sobiva ajavahemiku jooksul.“;

c) lõike 4 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kasutab oma volitusi artikli 102 kohaselt, et kehtestada väljamaksetele vastavalt kas artikli 141 või artikli 141b kohastest piirangutest rangemad piirangud, kui see on kohaldatav.“

47) Artiklit 161 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 jäetakse välja;

b) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Komisjon vaatab hiljemalt 31. detsembriks 2016 läbi artikli 91 lõike 9 alusel saadud tulemused, sealhulgas selle, kas mitmekesistamistavade võrdlus on asjakohane, koostab selle kohta aruande, võttes arvesse kõiki asjakohaseid liidu ja rahvusvahelisel tasemel toimunud suundumusi, ning esitab oma aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule koos seadusandliku akti ettepanekuga, kui see on asjakohane.“

Artikkel 2

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 10. jaanuariks 2026. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad kõnealuseid norme alates 11. jaanuarist 2026.

Liikmesriigid kohaldavad artikli 1 punktides 9 ja 13 sätestatud muudatuste järgimiseks vajalikke norme alates 11. jaanuarist 2027.

Erandina käesoleva lõike kolmandast lõigust kohaldavad liikmesriigid käesoleva direktiivi artikli 1 punktis 13 sätestatud, direktiivi 2013/36/EL artiklitega 48k ja 48l seotud muudatuste järgimiseks vajalikke norme alates 11. jaanuarist 2026 ning käesoleva direktiivi artikli 1 punktis 9 sätestatud, direktiivi 2013/36/EL artikli 21c lõikega 5 seotud muudatuste järgimiseks vajalikke norme alates 11. juulist 2026.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste riigisiseste normide teksti.

Artikkel 3

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikli 1 punkti 44 alapunkti c ja punkti 45 alapunkti c kohaldatakse alates 29. juulist 2024.

Artikkel 4

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 31. mai 2024

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
eesistuja	*eesistuja*
R. METSOLA	H. LAHBIB